

کاره کەر

که لاویژ

کاره‌گر

نووسینم: گهلاویر

کاره‌گر

نووسینی: گه لویژ

بابه‌ت: توڤلیت

چاپ: چاپی نوئ / سلیمانی / ۲۰۱۸

تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

ههسته دایکه کهم دهی، درهنگه:

گوله جوولایه وه و خوی هه لگیرایه وه سهر لایه کهی تری، پیخه وه کهی به چاکی له خوی ئالانده وه و خوی گرمۆله کرد، به تایبه تی که دنیا زۆر سارد بوو و خه وه کهی زۆر خۆش بوو، له بهر ئه وه ههر گورج نوسته وه، وای زانی ئه وه دهنگ و قسه یه خه وه.

ئه وه ندهی پئی نه چوو مه لیحه خان له دهموچاوشتن هاته وه، هیشتا به ته وای خوی کو نه کرد بو وه وه و خه ریکی قول و فه قیانه کانی بوو که کردی به ژووره کدا و ئه م جاره به دهنگیکی به رزتر گوتی: ئه یه پۆ ئه وه هیشتا هه لئه ستاوی؟ ههسته کچم ههسته، ئیسته منداله کان هه لدهستن دهچن بو مه کته ب، ده بی شتیان بو حازر بکه ین و ئاگره که یان بو بکه ینه وه، چونکه دنیا زۆر سارده. دهستیکی برد بو په توه کهی سهر گوله، لای برد و گوتی: دهی دهی درهنگه، ههسته. گوله ی نه گبهت چاوی کرده وه و دیسانه وه چاوی لیک نایه وه، به لام مه لیحه خان ماوه ی نه دایه وه و چه ند جار یکی تر بانگی کرده وه، ئه م جاره تۆزی به تووره بوونه وه گوتی حه ی، خه وی چه ند قورسه، ئه وه له که یه وه بانگی ده که م!

گوله هه لسا، دانیشتن و دهستی برد بو دهموچاوی، به لام خه وه ههر بهری نه ده دا. به دانیشتنه وه دوو سی باویشکی دا و ورده ورده چاوی کرایه وه، چاویکی به ژووره که دا گیرا و تاوه کو به یینیک بیرری

نهكهوتهوه كه ئەمه كوڤيه و ئەو چى دهكات ليرە و بۆچى لى ناگه پرين
بۆ خۆى بنووت، منالى چى و ئاگر كردنه وهى چى! ئەى ئەم ژنه كتيه؟
ژنى ساحيب ماليش هەر دههات و دهچوو، له پەر پهلاماريكى ديدا.
گوله هاته هوش خۆى و بيري كهوتهوه ئەمه ئەو مالهيه ئەمشه و
لهگهله باوكى هاتن بۆ ئيره، ئەوهنده كفتى ريگه بوو، له ناو ئوتومبيلدا
ئوهنده دلى تىك چووبوو و رشابووهوه، هەر زوو ئاگاي له خۆى
نهماوو و نوستبوو، ئەى باوكى كوا؟

ژنهكه گهيشتهوه سههرى و گوتى: دهى داىكهكه، نوينهكانت
بپچهروهوه، لهو پهنايه داىان بنى و برۆ زوپاكان پى بكهروهوه، دهى
گيانه دهى، درهنگه. پيشى كهوت و برديه ئەوپهري ئەو ههوشه
كهورهيه و بهرميله نهوتهكهى پيشان دا و گوتى: دهى تاوهكو ديمهوه،
ئەم دوو زوپايه پى بكه و بيهينهوه ئەو ژووره. ژنهكه شووشهى
شيري به دهستهوه بوو، ديار بوو كه دهبيرد بۆ مناله
شيرهخورهكهى.

گوله به ديار تهنهكه و بهرميل و گالون و زوپاكانهوه دانىشت و
هردوو دهستى خستبووه بن ههنگلى و چۆقهى ددانى دههات،
هەرچهند دهيكرد، گالونه نهوتهكهى بۆ ههلهندهگيرا و سهرقاپى جيى
تيكردنى نهوتى زوپاكانى بۆ نهدهكرايهوه، چونكه زور سارد بوو
تواناي پى نهدهشكا، دوايى به هەر حالىك بوو، زوپايهكى پى كرد و
خهريكى ئەوى تر بوو، ئەويشى به ههزار قوربهسههرى پى كردهوه و
له دهستى دههچوو و ههندى نهوتيشى رشت.

ههستايه سههر پى و دهستى دايه زوپا عهلادينهكه و ههولى دا كه
ههلى بگريت و ببياته ئەو ژوورهى كه ژنهكه پى گوتبوو. گوله گورى
دايه خۆى، زوپاكهى ههلبىرى و دهستى بهرز كردهوه تاكو زوپاكه
بهرز بكاتهوه و بهر ئەرز نهكهويت، چونكه بالاي خۆشى ئەوهنده و
نيويكى عهلادينهكه دهبوو، هەرچۆنيك بوو، له دواي ئەوهى چهند
جاريك كيشاي به قاچ و قوليدا و چهند جاريش قهراغى زوپا چهقييه

ورگ و کهله‌که‌ی، ئاخری گه‌یشته ژووره‌که و دای نا. مه‌لیحه خان هات و دای گیرساند و گوتی: ئه‌یه‌رۆ ئه‌مه بۆ په‌رۆیه‌کت پیا‌دا نه‌هیناوه، هه‌مووی هه‌ر نه‌وته، په‌رۆیه‌کی دایه‌ ده‌ستی و گوتی: له‌مه‌ودوا که پرت کردن، ئاوه‌ها بیانسه‌روه‌ه تا‌کو بۆنی نه‌وتیان لی نه‌یه‌ت و فه‌رشه‌کان پیس نه‌بن.

گوله‌ گوتی باشه و چۆنی پی و تبوو وای کرد.

مه‌لیحه خان وتی ده برۆ ئه‌وی تریش بینه‌وه، ده‌ی گیانه‌ ده‌ی. ئه‌ویش چوو. دیسان وه‌کو ئه‌وی تری به‌سه‌ر هات و بر‌دیه ئه‌و شوینه‌ی که پی گوت. به‌لام زۆر داماو بوو، یه‌که‌م رۆژی بوو ئه‌م ماله‌ بیینی و هه‌ر چاوی ده‌گیزا بۆ باوکی و نه‌یده‌ویرا قسه‌ بکات و بپرسیت.

ژنی ساحیب مال لینی پرسی: ئه‌وه چیته‌ وا ده‌له‌رزی، سه‌رماته؟ قه‌یناکا با مناله‌کان خواحافیزیان بیت بچن بۆ مه‌کته‌ب، ئیسته‌ جلی گهرمت ده‌ده‌می، جله‌کانت زۆر ته‌نکن.

گوله‌ ده‌یویست بچیته‌ سه‌رئاو و تۆزی دهموچاوی ته‌ر بکات به‌شکم خه‌وه‌که به‌ری بدات، به‌لام هه‌رچه‌نده کردی، نه‌یویرا بلیت بچم بۆ کوئی و جیی سه‌رئاو و ته‌والیت له‌ کوئییه‌.

منال یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک له‌ خه‌و هه‌ستان، کوپ و کچیک چوارده‌ و شانزه‌ سال بوون، کچیکیشی هه‌ر به‌قه‌د گوله‌ ده‌ ساله‌ و کوپیکیشی هه‌وت ساله‌ بوو، هه‌ستان و کردیان به‌ گرموه‌ور، ئه‌میان ده‌یقیراند و ئه‌وی تر تووره‌ بوو و شه‌قی له‌ جانتا و شت هه‌لده‌دا، کچه‌ گه‌وره‌که ده‌یوت هیچ ناخۆم، برا‌که‌ی شه‌ری ده‌کرد و ده‌یوت هیلکه‌که‌م زۆر کولاره‌، دایکیان به‌ساقه‌ی ئه‌م و به‌ هه‌یرانی ئه‌و ده‌بوو و باوکیان به‌ په‌له‌ هه‌ستا و ئه‌ویش خه‌ریکی خۆی بوو، خه‌ریکی گه‌راج و ئۆتۆمبیله‌که‌ی بوو که مناله‌کان بیات بۆ مه‌کته‌به‌کانیان و خوشی بچیته‌ سه‌ر ئیشه‌که‌ی.

گوله‌ی داماویش چاوی زه‌ق بوو، خۆی کزۆله‌ کردبوو و له‌ په‌نا ده‌رگا‌که راوه‌ستا‌بوو، ئه‌میان ده‌هات به‌ری ده‌که‌وت، ئه‌ویان ده‌چوو

دهرگا که ی پیا دا ده کیشا، ئه ویان تووره ده بو و دهیگوت له سه ر
ریگه که مان لاچۆ، بۆ چاوت نابینی؟ ده لاچۆ له ریگه که مان، چاوت
نابینی؟

هه رچۆنیک بو، منال حازر بوون، شوین باوکیان که وتن، سواری
ئۆتومبیل بوون و رۆیشتن.

مه لیحه خان هاته وه ژووری و دانیشت و خه ریکی نان و به رچایی
بوو، به شی گوله شی دا و گوتی ده ی گیانه، نانه که ت بخۆ ئینجا با
بکه وینه سه ر ئیشه که مان.

گوله هه ر ده له رزی، ئه ویش بانگی کرده لای ئاگره که و گوتی لیره
نانه که ت بخۆ. دیاره گوله زۆری بۆ هاتبوو، چاری نه ما و به
که ساسییه که وه رووی کرده مه لیحه خان و گوتی ئاوده ست له
کوینییه؟ ئه ویش ئیشاره تی بۆ کرد و گوتی له وییه، به لام پیسی
نه که یه ت، ئاوت له لایه، جوان خۆت پاک بکه یته وه و ئاوده سه ته که ش
ئاوی پیا دا بکه یه ت و ده ستت پاک بشۆ، ئینجا وه ره وه.

گوله به هه له داوان چوو ئیشی خۆی جینه جی کرد و ده ستوپلی شت،
گه رایه وه و چووه لای ئاگره که، چاویکی گیرا و به ساویله که ییه کی
زۆر منالانه وتی باوکه م هیشتا نوستووه؟ له کوئی نوستووه؟

مه لیحه خان گازیکی له پارووه که ی گرت و به گوپی پره وه گوتی
باوکه ت؟ باوکه ت رۆیشت، گه رایه وه بۆ خانه قین، تو ئیتر لیره ده بیته و
ده بی به کچی ئیمه، ئیتر له م ماله خۆشه ده بیته و جلی جوانته بۆ
ده که م.

گوله پیاله چایه که ی تیک دا و قورگی پر بوو له گریان، گوتی ئه ی
باوکه م که ی دیته وه؟ ئه ویش لیره ده بیته؟

ژنه که وتی دوایی دیت سه رت لی ده دا، پیم گوتووه زوو زوو بیته بۆ
لات. مه لیحه خان هه ستی کرد گوله خه ریکه بگری، دللی پر بووه بۆ
باوکی و ناره حه ته بۆی، بۆیه رووی تی کرد و گوتی ئیره ئه وه نده

خۆشه ئىنجا بە ئۆتۆمبىل دەچىن بۇ گەران و شتى جوانت بۇ دەكرم،
ئىرە زۆر خۆشه و شارىكى گەورەيە.

گولە دەستى دايە پارچە نانەكەي بەردەمى و چاويشى پىر بىوو لە
فرمىسك، شەرمى دەكرد كە نەوەكو بداتە ھارەي گريان، دەيويسك لە
بىرى خۆي بەریتەو، بۆيە ھەر گورج دەستى برد بۇ چاوي و
فرمىسكەكانى سىرىيەو و گوتى دەزانم ئىرە پىي دەلین بەغدا.

مەليخە خان وىستى تۆزىك دلې بداتەو و بە قسەي خۆش باوكى لە
بىر بەریتەو، گوتى: ھەي ئافەرىن كچى باش، ھەر ئىستە ھەلدەستم
و جلى جوانت بۇ دەھىنم. ھەستايە سەر پى و چوو لە ناو كەنتۆرى
منالەكان كراسىكى بازەي ئەستور و بلوز و چاكەتىكى بۇ ھىنا،
كردىيە بەرى و گوتى: ھا سەيرى خۆت كە لە ئاويئەكەدا، بزانه چەند
جوان بوويت، ئەمە چىيە، ھىي جوانترىشت بۇ دەھىنم. كچەكەش
تۆزىك دلې خۆش بوو ھەر دەستى بۇ سەرورپىچى دەبرد.

نىوەرۇ منالان لە مەكتەب گەرانەو، ھەريەكەيان چوو ژیورىك و
شەكەكانى بە لايەكدا ھەلدەدا و ھاتن بۇ نانخواردن، ئەمىش دەھات و
دەچوو، دايكى منالەكان شتى پى دەھىنا و دەبىرد، ئەويش لەژىرەو
سەيرى منالەكانى دەكرد و زەردەخەنە دەيگرت، بە تايبەتى لەگەل
كچەكەي كە ھاوومرى بوو، ئەوئەندەي پى نەچوو كەوتنە قسە و
پىكەنىن لەگەل يەك، وردەورە گولە خەرىك دەبوو رايىت.

بۇ بەيانىي داھاتوو زۆر باشتر بوو، ئەگەرچى ديسان خەو ھەر بەرى
نەدەدا، چونكە پىش منالەكان بە سەعاتىك ھەليان دەساند تاكو ئاگر و
نان و شتىيان بۇ حازر بكات. ئىوارانىش دەبوو دواي نوستنى
منالەكان بە دوو سەعاتىك بنوئىت. ئەو بەيانىيەش ديسان منالان
چوونەو بۇ مەكتەب و دايكىيان دانىشت و بانگى گولەي كرد كە
ھەندى ئسول و مەعريفەتى فىر بكات و ناوى منالەكانى پى بلىت كە
چۆنيان بانگ بكات و كە بە كچە گەورەكەي بلىت (چرا خان)، بە كچە
ھاوومرەكەي خۆي بلىت (چىمەن خان)، بە كورە چوارە سالەكەي

که ناوی بهختیاره بلیت (کاکه پاشا)، به کوره حوت ساله‌که‌ی که ناوی رزگار به بلیت (کاکه ئاغا)، به خوئی بلیت خانم، به میرده‌که‌ی بلیت (ئاغای گه‌وره) و به دایکی بلیت (دایه خان).

هه‌رچونیک بوو، گوله‌ی قوربه‌سه‌ر زور شله‌ژا و هه‌ر له ژیر لیه‌وه ده‌یگوت و له‌پی ده‌ستی پان کردبووه‌وه و به ده‌سته‌که‌ی تری په‌نجه بچکوله‌کانی دنوشتانده‌وه و ده‌یگوت (چرا خان)، (کاکه پاشا) نه‌نه... نه‌نه، گه‌وره‌که کاکه پاشایه، ئه‌وی تر کاکه ئاغایه و دایه خان، نه‌وانییه، دیسانه‌وه سه‌رله‌نوی ده‌ستی پی ده‌کرده‌وه و ده‌سته زه‌عیفه بچکوله‌که‌ی پان ده‌کرده‌وه و په‌نجه‌کانی دنوشتانده‌وه و کاکه پاشا و کاکه ئاغا و خانم و ئاغای گه‌وره و چیمه‌ن و چرا و لوکس و گلویی ده‌ژمارد، به‌لام دیار بوو هه‌ر لئی تیک ده‌چوو و ده‌گه‌رایه‌وه سه‌ری و لئی بوو به قورتیکی گه‌وره.

تاکو بوو به ئیواره و شه‌و. خانم چه‌ندین جار هه‌ر پیی ده‌گوت ئیتر تو بووی به کچی ئیمه، به شان و باله کزوله‌کانیدا هه‌لی ددا و هانی ددا که زیاتر په‌لاماری ئیشه‌کان بدات و به‌و سه‌رمایه به‌و ده‌ست و په‌نجه سیس و بیه‌نزانه‌ی به‌ر ده‌رگا و پشت ده‌رگا و ئاوده‌ست و هه‌وشه پاک بکاته‌وه و زبل و پیسییه‌کانی بو کو بکاته‌وه.

که شه‌ویش داده‌هات، هه‌تا دره‌نگیش ئه‌م بانگی ده‌کرد و ئه‌و رای ده‌کیشا و جار ده‌بوو بچیت مناله شیره‌خوره‌که‌شی راژه‌نیت و به دیاریه‌وه بیته بو ئه‌وه‌ی دایکی بچیت بو چه‌مام یا خوئی بگوریت یا نان بخوات یا سه‌یری ته‌له‌فزیون کات. زور جار به دیار جۆلانه و بیسکه‌که‌شه‌وه خه‌وی لی ده‌که‌وت و هه‌ندئ جاریش له گرمه‌ی ناوچه‌وانی داده‌چله‌کی و خه‌به‌ری ده‌بووه‌وه که له‌په‌ر جۆلانه‌که له وه‌ختی راژه‌ندندا که خه‌و ده‌بیرده‌وه، به‌ر ده‌موچاوی ده‌که‌وت. ئیتر هه‌رچونیک بوو، ئاخری ده‌یانئارد که بنویت و به‌یانینیش وا شه‌وه‌کی هه‌لیان ده‌ساند.

شه‌ویک چوه‌وه ناو جیگه‌که‌یه‌وه بنویت، خوئی نه‌یزانی که چۆن بوو ماوه‌ی هه‌بوو بیریک بکاته‌وه، چونکه شه‌وانی تر ئه‌وه‌نده خه‌وی

دهات، هه تا تاقه تی نه ده بوو نوینه کانیسی رابخات. یهک دوو شه و هه روا وهکو گيژ که وتبوو و نیوه شه و له سه رمادا خه به ری بیووه وه که وا به پروتی نوستوو و ئه وه ندهی خه و هاتوو، پیی نه کراوه که جیگه که ی چاک بکاته وه و بچیته ناوی. به لام ئه وه شه وه ماوه ی هه بوو که پیش نوستن بیریک بکاته وه.

ئهم ژنه ده لیت ئیتر بوویت به کچمان؟ ئهی کوا، بۆچی وهکو کچی ئه و له و ژووړه و له سه ر ئه و جیگه باش و خۆشه ناووم؟ ئهی بۆچی منیش نانیرن بۆ مه کته ب؟ ئه گهر وهکو کچی ئه وم، ئهی بۆچی نانه باشه که هدهات به مناله کانی و بۆچی پاشماوه که یان هدهات به من؟ وه للا تی ناگه م.

گوله به و منالییه ی خویه وه تی گه یشتبوو که وا نییه وهکو ئهم ژنه ده لیت و ئهم و مناله کانی ئه و ئه رز و ئاسمانیان هه رقه.

شه و دوا ی ناخواردن و هه موو شتیک، مناله کان بلاو بوونه وه، هه ندیکیان زوو نوستن و ئه وانی تر خه ریکی هه رس بوون. (خانم) و (ئاغای گه وره) وهکو گوله پیی ده گوتن، له هۆله گه رموگوره خۆشه که یان دانیشتبوون و سه یری ته له فزیونیان ده کرد. زۆر نه بوو خانم مناله بچکوله که ی نواندبوو و گوله ی به دیار جۆلانه که وه دانابوو که رای بژهنیت تاکو به باشی خه وی لی بکه ویست. میرده که شی له سه ر قه نه فه یه کی نه رم و خۆش پالی دابوو وه و پیکیکی بچکوله شی له به رده میدا دانابوو، باسی خۆی بۆ ژنه که ی ده کرد که ئه مرۆ چه ند هیلاک بووه، چۆن هه موو له شی تیک شکاوه و له دائیره کان هه موو سه رقال بووبوون، چونکه میوانی بیگانه یان بۆ هاتوو، وه فدیکي چه ند که سین و سه بی شه و دره نگ دیته وه، چونکه له ئوتیل به غذا ده عوه تیان بۆ کردوون. ئه وانیش ده عوه تیان کردین که چوار مانگی تر وه فدیکي ئیمه ش بچی بۆ لایان، کابرا راست بووه وه و دانیشت و گوتی سه فه ریکی خۆش ده بیت، ژنه که ی به شه و قیکه وه

راپهړی و گوتی به خوا به بی من ناچی، میردهکه‌ی قومیک‌ی له په‌رداخه‌که‌ی دا و پیکه‌نیی و گوتی: کچی توی چی؟ وه‌فدی ره‌سمییه و هیی حکومته و هه‌موو پیاون.

ژنه‌که‌ی به مسته‌کوله‌ی ئه‌سپایی به‌ربووه میرده‌که‌ی و گوتی (نه‌خوی تاله). ئیسته من هیچ ناکه‌م ده‌هیلَم به‌ته‌نیا بچی بؤ (رؤما)؟ میرده‌که‌ی قاقای به‌رز بووه‌وه و گوتی خو به‌که‌یفی تو نییه، ناچارم ده‌بی برؤم. دیسانه‌وه پالی دایه‌وه به‌سه‌ر سه‌رینه‌که‌دا و گوتی له‌جیاتیی هاتن، قونده‌ره و جانتای جوانت بؤ ده‌هینم.

له‌و مشتم‌مه‌دا بوون، میرده‌که‌ی له‌پر ئه‌و باسه‌ی گوړی و گوتی تو جارئ له‌وه گه‌رئ، خوا گه‌وره‌یه تاکو چوار مانگی تر، تو جارئ باسی ئه‌و کچه‌که‌م بؤ بکه، چونه؟ هیچ به‌که‌لکت هاتووه؟

ژنه‌که‌ی پرته‌قالیک‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو پاکی ده‌کرد و گوتی وه‌للا بلیم چی؟ وا نه‌بوو وه‌کو باوکه‌که‌ی باسی کردبوو. کوره هه‌موو شتیک‌ی ده‌بیت به‌ده‌م پیی بلیم. زور جار پیی ده‌لیم ئه‌م ژوره گسک بده و فی‌ری ده‌که‌م، تاکو ئاور ده‌ده‌مه‌وه، سه‌یری ده‌که‌م دانیش‌تووه له‌گه‌ل مناله‌کان یاری ده‌کات، یا شتیک‌ی گرتووه به‌ده‌ستیه‌وه و خه‌ریکه‌تی و گسکه‌کش له‌ویدا که‌وتووه. میرده‌که‌ی قاقایه‌کی لی دا و گوتی کچی ئاخر قورپه‌سه‌ره زور مناله، خوا باوکی بگریت. کابرا ده‌ستی دایه‌ پیکه‌که‌ی و گوتی له‌سه‌ریکه‌وه باوکی ژنه‌که‌ی مردووه و ئه‌م کچه‌هه‌ر به‌منالی به‌سه‌ریدا به‌جی ماوه و تاکو گه‌یان‌دوویه‌تیه ئه‌م عومره، هه‌ر رۆژه له‌مالی خزمیک‌ی بووه، ئیسته ئیتر کچه‌که‌گه‌وره بیوو و خزمه‌کانیشی قبولیان نه‌ده‌کرد و گوټبوویان ده‌چپته ئه‌ملاوئولا و ئیمه مه‌سئولی نابین و هه‌قمان نییه، ئه‌ی باوکی چی بکات؟ خو نه‌یده‌توانی به‌دیاریه‌وه دانیشیت، ئه‌ی چیی بخواردایه؟ خو ده‌بوو بچیت کاسبییه‌ک ئیشیک‌ بکات. فه‌قیره و ده‌بی رۆژبه‌رۆژ نان په‌یدا بکات. منیش ئه‌وه‌نده‌م خه‌لک راسپاردبوو بؤ که‌سئیک، ئیتر که (غه‌فور)ی مامم چوو‌بوو بؤ (خانه‌قین) و هه‌ر زوو له‌فه‌راشه‌که‌یه‌وه

هه والى ئەم پياوھ و كچه كەى زانبيوو و ئىتر بهرۆكى بهرنەدان تاكو
هينانى.

ئاغا دەنكە بستەيه كى خستە دەميه وه و گوتى ئەمه وەرپوئلكەيه، بۆ
بهردەستت باشە. ژنەكەى تريم شم هەر واز لى نەهيناوھ و سەرى
شەفەم كون كر دووھ ئەوھندە پىي دەلیم كوا ژنەكە، نەتهينا، ئەویش
دەلئت به خوا ئەگەر به زۆر لەو مالاھم دەرھیناوھ، هەر دەيهينم بۆتان،
جاری پيشەكى پارەى چەند مانگى وەرگرتووھ.
- مەليحە خان بە نازيکە وه گوتى باشە پارەكە چەندە، ئيمە
دەيدەينه وه به مالاھكە.

ميردەكەى گوتى: تۆ دەلئيت چى؟ بۆچى من وام پى نەگوتووھ؟ بەلام
شەفە دەلئيت عەيبە، مالاھكەش ئاشناين، دوايى نەوھكو بزائن. كابرا
پيکەنيى و گوتى ئەوھ قسەى پى ناويت، هەر وازانە لە مالاھ. بە خوا
شەفە بۆ چەند فلسيک دايکيشى لە باوكى هەلدەگيرتتە وه، ئينجا وەرە
من قەولى دەستى جلى چاک و پەنجا دینارم دايتتى.

دواى هەفتەيه ك گولە خەريك بوو خۆى نەدەناسييه وه، پرچى كورانه
بړابوو، جووتى گوارەى يەكى بەقەد دەنكە نيسكيك كرابووھ گويى،
كراسى پاك و تەمیز و چاكەتى خوريبى ئەستور بە شانيدا هاتبووھ
خوارى، وەكو مشك تىي كەوتبوو، ديارە چاكەتەكونى خانم بووھ و
قۆلى هەلمالرابوون، وەكو تۆپ بە دەستى ئەهلى مالاھكە وه بوو ئەم
دەيهينا و ئەو دەبيرد و ئەو دەيقيراند بەسەريدا و ئەو دەيشيراند.

بەيانبيەكيان دواى چوونى منالان بۆ مەكتەب، خانم بانگى گولەى كرد
و ديسان هەندى بيگارىي پى راسپارد، جاريكى تريم بە گيانە و هەى
ئافەرين گولەى نەگبەتى هان دا و ناردى ئيشەكەى بۆ جيبەجى بكات.
گولە بەهەلدەوان چوو راسپاردەكانى خانمى بەجى هينا و گەرايه وه
نان و چايەكەى بخوات، هيشتا خانم لى نەببووھ وه، مەجەلەيه كى

عەرەبىيى گرتىبوو بە دەستىيەوہ لاپەرەکانى ھەلدەگىراپەوہ و جارجار قومىكى لە چاىپەكەى دەدا.

گولە گەيشتە لای خانم و گوتى:

- خانم لى بوومەوہ.

گولە لە سەرمادا دەستوپلى شىن و سوور ھەلگەپرابوون، زوووزووش لوتى ھەلدەلوشى و دەيسىرىيەوہ. لە دواى ئەوہى خانم دەسپىكى دابوويە و پىي گوتىبوو كە نابى لووتى بە قولى كراسەكەى بسپىت.

خانم بى ئەوہى چاوى لەسەر مەجەلەكە لايدات، گوتى:

- لى بوويتەوہ؟ ھەى ئافەرىن، دە وەرە لای زوپاكَەوہ، خانم كە ھەستى كرد گولە زۆر ھەلدەلەرزى و سەرمايەتى، چونكە زۆر لە دەرى بوو كاتى بەو سەرمايە بەر دەرگاكَەى گسك دەدا و پاكى دەكردەوہ، گوتى:

- وەى داىە، چەند سەرمابردەلەيە.

گولە ھاتە نزىك زوپاكَەوہ، دەستەكانى پان كردەوہ و خۆى گەرم كردەوہ.

خانم مەجەلەكەى دەستى فرى دا و پرووى كردە گولە و گوتى:

- ئەمرو دەچم بو (قبول). دەزانى (قبول) چىيە؟

گولە بە ساويلكەيى منالانەوہ پىكەنىي و دەستى خستە سەر دەمى خۆى و ديسان پىكەنىيەوہ، ئەم جارە ھەندى بە بەرزى گوتى: نازانم چىيە و چى بوو.

خانم لەبەر پىكەنىن بە گولە كە نەيزانىوہ (قبول) چىيە، ھەر دەكولا. سەپىكى گولەى كرد و گوتى: (قبول) ناوى گەرانىكە ھەموو رۆژىك دەچنە مالىك، وەكو ئىستە من ئەمرو دەچمە مالى يەكىك و سەبىنى دەچمە مالى يەكىكى تر و رۆژىكى تر مالىكى تر، دوايى ئەوانىش ھەموو كو دەبنەوہ و رۆژىك ھەموويان دىنە مالى من.

گولە گوتى وەلا باشە، ئەوہ خۆشە، ئەگەرچى لە دلدا زۆرباش تى دەگەيشت كە چۆن دەبىت، بەلام ھەر زانىي كە ئەمە گەران و چوونەمالانە.

ئەو پۈژە خانىمى ھەر خەرىكى ھەمام و خەرىكى سەر و پىرچى بوو، پىش ئەو دەش، بە دىيار مووكىش و ئاوينەو دانىشتىبوو. لاي سەعات پىنجى ئىوارە خانم خۇيدا لە تەل و جلى كوردى تروسكوھووپرى لە بەر كورد و ئالتوونى زۆرى بە خۆيوە كورد، نەسىھەتى منالەكانى كورد و كچە گەورەكەى، كە شانزە سال دەبوو، پاسپارد و مېردەكەشى ھەر ھەشەى دەرس و دەورى لى كوردن كە ئاقل بن، ئەگىنا وا و واين لى دەكات. ئەو پىش خۆى حازر كورد و لى دا چوو سواری ئوتومبىل بوو، خانم لە تەنىشتىوہ و بەرەو (بغداد الجديدة) كەوتنە رى. لەگەل مېردەكەى پىكەنىى و كەوتنە قسە و باس و مېردەكەى دەىگوت بىرت نەچىت پووت زور خۆش بىت لەگەل دايكى (باسل)، ئەگەر كرا دەعوەتى بكە بۇ پۈژى جومعە و بلى ئەبوو باسلىش تەشرىف بىنىت، بەشكەم ئەمە خوايە ئەو ژنە لىت نىك بىتەوہ. ئىنجا زور بە شەوق و گەرمىيەوہ قسەكەى تەواو كورد و گوتى دەزانى ئەگەر راي بكىشىت بە لاي خۇتدا چى دەبىت؟ يەنى باوكى باسل دەچىتە گىرفانمانەوہ. تۆ نازانىت ئەو ژنە چەند زالە بەسەر مېردەكەيدا. دەستى كورد بە قاقالىدان و گوتى زور سەيرە، كەس نىيە لە دائىرەكەدا كە ئەوہ نەزانىت، ئەگەر تەنانەت يەكىك داواى ئىجازەش بكات، ھەر ئەوہندەى دىارىيەكى باش ببات بۇ (ئوم باسل)، ئىتر تەواو. ئەم جارە سەرى بادا و گوتى بە دەتوانىت خوا تەرفىعىشى پى بكات. ژنەكەش خۆى بەناز دەفرۆشىت و دەىگوت ئەوہ لەسەر من، بەلام چى لى سەندم پىت دەبژىرم. مېردەكەشى دەىگوت ئاخى ئەقلەكەت واىە، باشە من بۇ كىمە بۇ تۆ نەبىت، ھەردووكيان دەستيان كورد بە پىكەنىن و قسە و باسى ترىشان كورد. گەشىتنە بەر مالى ساحتب (قبول)، خانم كوردى بە ژووردا، ژوورى ميوانەكەيان جمەى دەھات لەوانەى جلى كوردى و جلى مۇدەيان لە بەردا بوو. قاوقرىشىكى ژنە ميوانەكان دەگەشىتە سەرى كۆلانەكە ئەوہندە بە بەرزى قسەيان دەكورد و پىندەكەنىن. سووراو و سىپاوى دنيايان كوردبوو، ھىى وا ھەبوو ھەر ئەوہمە لە

دهلاک و حهلاق و رېکخستنی سه روپرچ هاتبووه وه و خواش دهیزانی که ههقی ئەو خۆناشرینکردنانه چەند له سهری که وتبوو، چونکه خۆی زۆر جوانتر دهبوو ئەگەر ئەو پرچهی خۆی وا نه کردایه به که پر و یا ئەوی تر ئەگەر نه یکردایه به قالبه کیک. مهلیحه خان سهلامی کرد و ئەوانیش به گهرمی جوابیان دایه وه، چوو دانیشت و کهوته دابهشکردنی زهردهخه نه و کهوته قسه و باس. قسهی جهماعه تیش یهکی به چاکی گوپی لئ بگرتایه، هه مووی پر بوو له قسهی هیچوو پووچ و خۆهه لکیشان و مه رایی و درۆ و دوو پووپی له گه ل یهک و خۆپیشانان.

مهلیحه خان هه رچه نه ده چاوی ده گیرا، دایکی (باسل) دیار نه بوو و دوو سی جار له ژنی خاوهن ماله کهی پرسی، ئەویش گوتی وه لالا ده بوو بیته، به لام هه ر دهر نه کهوت. هه رچۆنیک بوو، ئەویش له گه ل جهماعه تیک تیکه ل بوو، هه رچه نه دژنیک پیکه وه قسه یان ده کرد و چایان ده خوارد وه و شیرینی و کولیچه و پارووی شفته و که بابیان تی ده گلاند و ئەنواعی میوه و چه ره ز و هه موو شتیک له به رده میاندا بوو. هه ندی له ژنه کان باسی ئیشکه ر و کاره که ری خۆیان ده کرد و هه ریه که یان باسیکی حالی خۆیان ده گیرایه وه، باسی ئیشی مال و منال و سه رقالی. ئەمیش هاته جواب و باسی گوله ی به سه زمانی بو کردن که وا ده رۆژیک ده بیته بویان هینا وه، ئەگه رچی باش نازانیت ئیش بکات، به لام هه ر باشه بو به رده ست و باسی چەند که تنیکی بو گیرانه وه و چۆن هه موو رۆژیک قاپیک و په رداخیکی له ده ست ده که ویته خوارئ و زۆر ده ستی شه ره و گو یگره کانیش قاقایان ده نگی ده دایه وه و ده که وتن به گازی پشتدا، هه ندیکیان ئاگریشیان له ده ستی گوله نه گهت به رده دا.

مناله کان دوا ی رۆیشتنی دایک و باوکیان، که هیشتا تازه سواری ئۆتومبیل ببوون، که و تنه خۆیان و هه رزوو چیمه ن چرپاندى به گوپی گوله دا و ده سه ته کاغه زی قوماره که ی که له په نا نوینه کانیه وه

شاردبوویوه، چوو دهری هیئا دوی ئه وهی (چیمه ن)ی هاوعومری دیسانه وه چرپاندی به گوئیدا، دووبه دوو چوون له ژووریک دانیشتن و کهوتنه یاری و دابه شکردنی کاغز و پیده که نین.

نه چیمه ن دهرز و کتیبه کانی له بیر ما و نه گوله ش ئامۆژگارییه کانی خانم. هیشتا تازه دهستیان پی کردبوو و ئه وهنده ی پی نه چوو که کوره هوت ساله که گه یشته سهریان و گوتی منیش دهیکه م. خوشکی پالیکی پیوه نا و گوتی لاچۆ برۆ، کوره که پری کرد به کاغزه کانیدا و خوشکی به چه پوک تیی به ربوو، ئه ویش په لاماری دهموچاوی گوله ی فه قیری دا، باش بوو گوله پرچی کورت بوو، ئه گینا پرچی له بنه وه دهرده هیئا. دهستیان کرد به قاوو قریشک، کوره که گریا و گوله گریا و خوشک دهیشیراند، کچه گه وره که ش که هیشتا دایک و باوکی له مال بوون ئه و ته له فونی به دهسته وه بوو و له گه ل کچیکی ره فیقی قسه ی ده کرد و که کاکه پاشای برای قیراندی به سه ریدا و گوتی چرا ئه وه چییه دهنگی مناله کان دیت، وا بزانه یه کترینا کوشت ئا بزانه چییه. خوشکی دهستی خسته سه ر ده می ته له فونه که و گوتی: بۆ خۆت ناچیت ئیشت چییه؟ کوره که ش تووره بوو و قیراندی به سه ریدا، گوتی: ئاخر من سه عی ده که م. تو ئه مه سه عاتیکه قسه ده که یت. خوشکه که شی گوئی نه دایه و هر به بین به بین دهستی ده خسته سه ر ده می ته له فون ده یگوت بچۆ. ئه وه چییه ئه و دهنگه دهنگه، ئاخری کاکه پاشا که ناوی به ختیار بوو، له رقادا کتیبه کانی فری دا و به تووره بوونیکه وه، دوی ئه وه ی دوو سی جنیوی چاکی به چرا خانی خوشکی دا، رای کرد.

به ختیار گه یشته سهریان، په لاماری دان له یه کی کردنه وه، قیراندی و گوتی ئه مه چییه؟ ئه مه بۆ وا ده کن؟ ئه م کاغزی قومه ره چییه؟ ئه مه تان له کوئ بوو؟ چیمه نی خوشکی گوتی: لای گوله بوو هی من و ئه وه.

گوله ش لای په نجه ره ی ژووره که راوه ستابوو، ده گریا و چی چرنووی کاکه ئاغای هوت ساله بوو به لیویه وه بوو، هر به

په لکی کراسه که ی دهیسری و که چاوی به خوین ده که وت، زیاتر دیدایه هارهی گریان و هاواری لی هه لده سا، هه رچونیک بوو، کوره که برا و خوشکه که ی برده ژووری لای خووی و چرا خانیش هیشتا هه ر ته له فونی ده کرد. به ختیاریش به تووره بوونیکه وه چوو ته له فونه که ی له ده ست سهند و گوتی ئه مه چی بوو ده به سه. ئه ویش تا خوا هیزی دابوویه، چه پوکیکی پیادا کیشا. ئینجا ئه مان به ربوونه یه ک و له قره و دهنگه دنگ مناله که ش خه بهری بوویه وه، ئینجا چرا خان برا که ی به ره لا کرد و چوو بۆ گوله ی قوربه سهر، تیروپری لی دا و گوتی هه ی عه مرت نه مینی، ئه وه گویت لی نییه؟ گوله ش به په له پروزی فرمیسکه کانی سربیه وه و رای کرد بۆ لای مناله که.

دهوری سه عات دوانزه ی شهو دایک و باوک گه رانه وه مالی و چوونه ژووره وه. مال په رشوبلاو، ده فته ر و کتیب و کاغه زی یاری و مه مه ی شیر و په رۆی مناله که و کوپ و په رداخ و یه ک دوو قاپه چیشته هه مووی له و ناوه که وتبوو، (چیمه ن) که هاوومری گوله بوو و له گه ل برا هه وت ساله که ی که له یه کیان دابوو، بۆ خو یان خه ویان لی که وتبوو، گوله ش به دیار جۆلانه ی مناله که وه له گه ل مناله که هه ردوکیان نوستبوون.

دوو گه وره که ش سه یری ته له فزیونیان ده کرد که دایک و باوکیان به رووی خو شه وه و به ئه سپایی کردیان به ژووردا.

ژنه که چاویکی گیړا و حه په سا، ده ستی کرد به بۆله بۆل، هیشتا له ریوه بوو گوتی ئای ئای ئه مه چییه! ئه وه چیتان له ماله که کردووه؟ ئه ی ئه وه کوا گوله ی داوه شاو؟ ئه یه رۆ سه یری ماله که بکه ن چۆن سه روژیر کراوه، چووه ژووری ته له فزیون و رووی کرده کچ و کوره گه وره که ی و گوتی هه ی ماشه لالا، چاک به قسه تان کردم، ئه وه کوا گوله ی عه مرکورت.

کچه که ی چاوی نووسابوو، خه وی ده هات و وازیشی له سه یرکردنی فیلمه که نه ده هیتا و براکه شی هه ر وه نه وزی ده دا.

دایکیان له ترسی کورہ بچکوله کهی که نوستووه و تا هه لئه سستیت،
 توزیک دهنگی خوئی نزم کرده وه، پروی کرده میرده کهی و گوتی
 چاوت لیتیه تی؟ ناخر ئه مه حاله؟ ده بیت من چه پس بم و نه چمه هیچ
 کوئی یا ئه گهر برؤم ماله که واکاؤل ده کهن. میرده کهی دهستی
 راکیشا و گوتی خوٚت سه غلهٚت مه که، به خوا سبهینی ئه م حاله ژنه که
 له لاته.

ژنه کهی گوتی ژنی چی؟ تو نالیتیت پیشه کی هه قی شهش ههوت
 مانگی وهرگرتووه؟ میرده کهی گوتی ههقت چیه؟ تو ئه وهت له سه ر
 منه که سبهینی ژنه کهت بو بهینین. ژنه کهی گوتی یاخوا وایت، تا
 ناوری دایه وه، کور و کچه که شیان چووبوون بنوون، ئه وهنده خویان
 دههات هه ر تاقه تی قسه شیان نه بوو.

ژنه که چوو په لی گوله ی راکیشا و به ئه سپایی گوتی ههسته ههسته،
 برؤ له ژووره کهت بتوپه، ئه وه بو ماله که واکیشا زهیه، ئه ی پیم
 نه گوتی ناگات له ماله کهت بیت؟ به لام گوله ی چی و حالی چی؟ هه ر
 ناگاشی له دونیا نه بوو، وه کو بیهؤش له ههوت خهوا بوو،
 هه رچونیک بوو، به پاله په ستو گوله برایه ژووره کهی و توزیک
 هاته وه هؤش و ژنه که پیی گوت دهی جیگه کهت داخه و برؤ بنوو،
 گوله ش ئه وهنده خهوی دههات و سه رمای بوو، هه ر به دهستیک و به
 چاوی نیوه نوستوو نوینه کانی راکیشا و هه روا به نیوه کراوه یی خوئی
 بهردایه سه ری، خوئی گرموله کرد و سه ری خسته ژیر په توه که یه وه
 و هه ر زوو لئی نوسته وه.

ژنه که چوو جله کانی بگوریت و میرده کهی چووه نزیک و گوتی گوی
 مه ده ری، با ماله که واکیشا، به یانی پاک ده کریته وه و خوٚت نار ههت
 مه که. تو جارئی وهره قسه م بو بکه و باسی قبوله که م بو بگیره وه.
 مه لیحه خان گوتی تازه تاقه تم نییه و دره نگه، له وی زورم قسه
 کردووه، گیتزم و دهمه ویت بنوم. دیسانه وه ملی خوار کرده وه و
 سه یریکی هؤل و ژووری په رشوبلاوی کرد. میرده کهی دهستی

راکیشایه‌وه و گوتی به سه‌ری به‌ختیار و مناله‌کان ناهیلّم بنوویت تاکو قسه‌م بۆ نه‌که‌یت، منیش دوایی قسه‌یه‌کی خۆشت بۆ ده‌گیرمه‌وه، زۆر دلت خۆش ده‌بیت.

هرچۆنیک بوو، له دوای نازونه‌وازیکی زۆر مه‌لیحه خان گوتی باشه با بچین بۆ ژووری دانیشتن، له‌به‌ر ئاسۆ گیان، نه‌وه‌ک له ده‌نگی پیکه‌نین خه‌به‌ری بینه‌وه. می‌رده‌که‌ی ده‌ستی هه‌لگۆفت و گوتی وا دیاره قسه‌ی خۆشت پییه، ده‌ستی یه‌کتریان گرت و چوون سه‌ری مناله‌کانیان دا، دایان پۆشین و گه‌رانه‌وه ژووری دانیشتن.

مه‌لیحه خان چوو له سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ک پال کهوت و می‌رده‌که‌ی له لایه‌وه دانیشتن. دوو سی ماچی کرد و گوتی ده‌ بزانم جاری (ئوم باسل) چیی کرد؟ مه‌لیحه خان پیکه‌نیی و گوتی وه‌للا هه‌ر به‌ ته‌مای نه‌ماین، چونکه به‌ نیو سه‌عات پیش ئه‌وه‌ی هه‌ستین، ئینجا هات و زۆری جه‌ماعه‌ت له‌به‌ر ئه‌و دانیشتنه‌وه، عوزری هینایه‌وه و گوتی ئیشیکی زۆرم هه‌بوو، خزمه‌کانمان له (حله‌وه) کتوپر هاتن، نه‌خۆشیکیان پی بوو هه‌ر خه‌ریک بوو نه‌یه‌م، به‌لام باش بوو ئاخری توانیم.

می‌رده‌که‌ی ده‌ستی خسته سه‌ر سه‌ری و ده‌ستی به سه‌ر و پرچیدا هینا و گوتی ئه‌ی باشه تۆ چیت کرد. ئه‌ویش هه‌ستا و دانیشته‌وه و گوتی منیش زۆر به‌ په‌رۆشه‌وه هه‌والی مناله‌کانیم پرسی و ئه‌ویش زۆر پووی له‌گه‌لم خۆش بوو، چاوم لی بوو له به‌دری خانی پرسی و گوتی ئه‌مه کییه؟ ئه‌وه‌یش پیی گوت ئه‌مه ژنی موهه‌ندیسی ئیشغاله، خۆی و می‌رده‌که‌ی، (ابو باسل) و تو بیان خۆش ده‌ویت. می‌رده‌که‌ی که ناوی عوسمان بوو، قاقایه‌کی به‌ ئه‌سپایی لی دا، ژنه‌که‌ی ده‌می گرت و گوتی کوپه (ئاسۆ گیان) خه‌به‌ر ده‌که‌یه‌ته‌وه. کابرا ده‌ستی ژنه‌که‌ی که له سه‌ر ده‌می بوو، ماچ کرد و گوتی ئی، هه‌ی شه‌یتان به‌دری خانت لی هان دا که‌وا نزیکتان بخاته‌وه؟ مه‌لیحه خان گوتی ئه‌ی چۆن، چونکه ئه‌وان زۆر له‌گه‌ل یه‌ک تیکه‌لن. عوسمان

ئاغا گوتى دەى دەى، توخوا ئى. مەلىحە خان باوئىشكىكى دا و گوتى ئىنجا (ئوم باسل) بانگى كردمە نزيك خۆى و ھەر چاوى برىبووھ جەكانم و شتەكانم، ئىنجا منىش دواى ئەوھى زۆرمان قسە كرد و باسى جلى كوردىيى كرد، پىم گوت دە رۆژىك تەشريف بىنە بو مالمان و ھەموو جەكانم دەخەمە بەردەست، وەرە سەيرى بگە و كامەت بە دل بوو موبارەكت بىت. ئەوئىش گوتى وەللا ھەز دەكەم، بەلام جارئ ئىشم ھەيە، با خزمەكانم برۆنەوھ دواى تەلەفون دەكەين لەگەل يەك. مەلىحە خان پىكەنىيى و گوتى منىش جە جوانەكانم، ئەوانەى خۆشم ئەوئىن، ھەلدەگرم و ئەوانى ترى دەخەمە بەردەست. مېردەكەى گوتى ئاخىر چۆن دەبىت؟ ژنەكەى گوتى كورە ئەو لە كوئى دەزانىت جلى كوردى چىيە و كامە باشە و كامە خراپە، ھەر برىقەى بىت ئىتر بەسە. مېردەكەى وىستى قسە بكات، ژنەكەى گوتى ھىچ عىلم و مەعرفەتم فېر مەكە، خۆم دەزانم چى دەكەم، مېردەكەى دلئى خۆش ببوو، گوتى بە خوا ئىتر تەواو، ئىشمان دەروات بە رىوھ. بزانه لە پارەوھ پىت دەلئىم. خانم گوتى ئاخىر چى بگەم، دەبوو وردەوردە بىت. قابىل بوو لە خۆمەوھ نەديو و نەناسىو ھەلم بگوتايە تە سەرى. ژنەكەى پىكەنىيى و گوتى خۆشى زۆر تىزل و مپوموچە، ھىي ئەوھ نىيە زۆر لەگەل خەلك بگريتەوھ. مېردەكەى وتى ئى، كىيى ترى لى بوو، ژنەكەى خەرىك بوو ھەستى و گوتى ئۆھوو، زۆر زۆر بوون، لە كوردىش و لە عەرەبىش. ئىنجا روى كرده مېردەكەى و دەستى گرت و گوتى كورە تو وەرە باسى ژنى بابەكرى ھەسەن ئاغات بو بگەم، بەو خوايە تا بەبىنك نەمناسىيەوھ تاكو خۆى چاكوچۆنىي لەگەل كردم. ژنەكە خۆى قىت كرد و گوتى دەزانى چىيى لى ھاتووھ وھى پەنا بە خوا. مېردەكەى گوتى چىيى لى ھاتبوو؟ بو ئەوئىش دىتە ئەو شوئىنانە؟ ژنەكەى دەستى پاوھشانىد و گوتى ھەى ھەى، بە خوا ھەموويان وا تىيى ئالابوون، دەتگوت ھەزار سالە دەيناسن. ژنەكە دەمى خۆى گرت و پىكەنىيى و گوتى عەرەبىشى چاك دەزانى، كورە

هەر سەرم سوور ما لە کاری خوا، هەموو لەشی چریسکوھوور بوو، هەموو جلەکانی قوماشی گران گران، هەمووی سورمەیی فەرەنسی بوون، ئالتوون و مرواری و هەیاسە ئەوە هەر باس مەکە . مەلیحە خان سەری راوہشان و گوتی ئیتر نازانم باسی چیی تەرت بۆ بکەم، هەر ئەوەم پێ کرا کە بلێم سوبحانەللا. ئەمە کوێرا و بە چی و چۆن وای لێ هات.

مێردەکەیی گوتی وەللا منیش بەینیک لەمەوپێش بیستم و گوتیان کە زۆر دەولەمەند بوون، منیش هەندیک سەرم سوور ما. ژنەکەیی گوتی دە باشە فەرموو ئەمە بە چی وایان لێ هات، خۆ سێ چوار سەل لەمەوپێش هەر گەر دەبوون و مالهەکیان دی کە چووێتە لایان. دوو سێ کورسی نایلۆنی سەوز و سوور، نیوێی مالهەکیان کومبار بوو، ئەشەهە دووبیلا بەس دیوہخانەکیان فەرشیکی تۆزیک باشی تێدا راخرابوو، تاوہکو هەستاین، هەر باسی بیپارەیی و قەرزارییان دەکرد، وام لێ هات خەریک بوو چاکەشیان نەخۆمەوہ ئەوئەندە باسی لاتیی و بیپارەییان دەکرد، مێردەکەیی گوتی ئیتر دونیایە، خۆ خەلک گا نین لە پیستیکیا بمیننەوہ.

ژنەکەیی راپەرپی و گوتی باشە ئەی بۆچی قوربەسەری وا هەییە سەل دوانزەیی مانگ خەریکە، کەچی نانیان نییە بیخۆن، مەئموری واش هەییە چەند سەلە هەر عەینی خۆیانن هیچیان زیاد نەکردووہ و مەعاشەکیان هەر بەشیان ناکات، ئەی ئەمانە بۆ وان؟ بۆ هەر لە پیستیکیان؟

ژنەکە دەنگی نزمتر کردووہ، پەنجەیی هەلبەری و گوتی بە سەری پیغەمبەر (دخ) ئەوانەیی وان، کەین و بەینیان هەییە. ئەگەر مەئمور بن (دزی دەکەن) و ئەگەریش کاسب بن، هەزار فیل و قاچوقوچ و دەستبەری و قاچاخچیتی دەکەن، بە چ مەعلوم تیجارەتی شتی قاچاخ و چەک و شتی وا ناکەن.

میردهکەى گوتى به تەمەع مەبە، چوار سالا له مەو پيش توش به قەد ئيسته ئالتون و ناوالت هەبوو؟ شوکرى خوا بکە، شەرت لە شەساييە، ئيمەش بەشى خۆمانمان بە زيادهوه هەيه.

ژنەکەى سوور هەلگەرا و خەريک بوو توورە دەبوو، گوتى ئالتونى چى؟ نيوهى هەر هەيى خۆمن هەيى کۆن و نيوهى هەيى دايکمن لە قەديمهوه هەر هەيبوو، هەموو عالەم دەزانيت کە وەختى خۆى چەندى ئالتون هەبووه و چەند مولک و دييان هەبووه.

ميردهکەى سەرى راوهشانە و لە دللى خويدا گوتى بليم چى، خۆ ناويرم قسە بکەم، ئالتون و ديهاە و مولکەکانى باوکيشەت هەمووى هەيى رەشوروت و جووتيارى لاديينى قوربەسەر بوون کە بە زۆر و بە فيل لىنى داگير کردوون. هەستايە سەر پى و گوتى گوى مەدرى، ئيتر شەو درەنگە، هەستە با بنووين، دەستى يەکتريان گرت و چوون بەرەو ژوروى نوستيان.

لە ريگە ميردهکەى دەمى خستە پەنا گووى و بە ئەسپايى گوتى توو قەبرى باوکت ئەگەر باسى ژنى موديرى پۆليسهکەم بۆ نەکەيت و دايە هارەى پيکەنين. ژنەکەى بە ئەسپايى گوتى ئەوه دوورودريژە، بيهيژە بۆ بەيانى. ميردهکەى گوتى ئاخىر سويندم دايە، هەر تۆزىكى بلنى، ئەويش دەمى خۆى گرت و پيکەنى و گوتى ديسان هەر عەينى جارانى تر هەر باسى عەمەليات و نەخۆشيبى خۆى دەکرد کە چۆن تاکو لە خەستەخانە هاتوووتە درى، ميردهکەى سکی کارەکەرەکەى پر کردوه.

ميردهکەى گوتى چەند بيشرەرفە، تو بللى خەلکى وا بيناموس هەبن؟ ژنەکەى گوتى ئەى چۆن نييه، خوا دەزانيت. ئينجا گوتى ژنەکانيش دەيانداوند و بۆ خويان پينان رادەبوار، هەر ئاخ و ئوفيان بۆ دەکرد و گالتهيان بە ئەقلی دەکرد، ئەويش سوور و شين هەلگەرابوو، ئارەق بەم سەرمایە بە دەموچاويدا دەهاتە خوارەوه و بە قايمى دەقيراند و دەيگوت (عەينى نەسرین) عەينى (ئوم بەختيار)، ئەم کافره واى کرد و

بۆی باس دهکردین و توورپه بوو، تهقه له کانی سکی پیشانی ژنه کان دهدا که چۆن میرده کهی دوایی په شیمان بووه ته وه و چووه خوئی فری داووته سهر دستوقاچی، ئەمیش چۆن دەری کردووه و ئەویش له تاواندا چووه کاره که ره کهی ده رکردووه، ئینجا ژنه کان ده یانپرسی ئەی سکه کهی چۆن؟ ئەو مناله بیگوناوه چۆن؟
ژنه کهش دهیگوت رویشته، مناله که نه ما، به دزییه وه له باریان برد.

بۆ روژی دوایی لای ئیواره له زهنگی ده رگیان دا، گوله به پاکردن چوو کردیه وه و ژن و پیاویک کردیان به ژووردا. مهلیحه خان له دووره وه راپه ری و گوتی یاخوا به خیر بئیت کاکه شهفه، به شه و تیکه وه رووی کرده ژنه که، به خیرهاتنی کرد و چاکوچۆنی له گه ل کردن.

شهفه پیکه نیی و گوتی ئەمشه و ئیتر ده نووم، ده ئیتر به روکم به ربه دن ئەوه خو ت و شوکریه. چاویکی گیرا و گوتی ئەوه کوا (کاک عوسمان) له مال نییه؟ مهلیحه خان گوتی وه لالا ئیشی هه بوو، چووه ده ره وه و زوریش چاوه ری کردی، که چی وا دوا که وتی. شهفه گوتی که واته با برۆم، سبهینی ده چمه لای له دائیره. رووی کرده گوله و گوتی ئا که که م ئاویکم بده ری، با برۆم په له مه، خانم گوتی به خوا نارۆیت چایه ک ده خو یته وه.

شوکریه ش دانیشتبوو، عه با کهی خسته سهر شانی و چاویکی به ماله که دا گیرا، سه یریکی خانمی کرد و به زه رده خه نه وه گوتی ئوخه ی، ئەمان به کوردی قسه ده کهن و کوردن، وهی، له و ماله عه ره به دلم شهقی بردبوو، گوله ش به قایمی پیکه نیی و گوتی ماله عه ره ب خو ش نییه. خانم چاویکی لی سوور کرده وه، یه عنی بیده نگ به و زور قسه مه که. شهفه چایه کهی خوارده وه، خوا حافیزیی کرد و رویشته.

مهلیحه خانیش هه ستایه سهر پی و به که که کهی گوت که عه با کهی داگریته، رووی کرده گوله و گوتی له گه لی بجۆ و بیبه ره ژووری

خۆتان. گۈلە دلى خۇش بوو، پەلامارى توورەكەكەى دەستى دا و
 ئەوئىش جانتاكەى خۇى ھەلگرت و بردىە ژوورئ. عەباكەى داگرت و
 تۆزىك سەرۈپۆتەلاكى چاك كىردەو، گۈلە رۈوى تى كىرد و
 شوكرىەى گرت و گوتى ئەوئىتر لەم ژوورە دەبىت؟ وەى چەند
 خۇشە ئىتر لای من دەنووت، بە خىراىى دەستى كىرد بە قسەكردن و
 ھەر بەو تۆزە ھاتتە ژوورەو ھەندئ قسەى بۇ گىرپاىەو و گوتى
 ئەوئەتا نوئىنەكانم، سەىركە خانم گوارەى بۇ كرىوم و دەستى برد بۇ
 گوتى و گوارەى پىشان دا و دەستى داىە كىسەىەك لای نوئىنەكانى،
 گوتى ھا ئەمەش كراسى خانمى بچووكە و ئەمىش خانمى گەورە بۆى
 كرىم، دەستى برد كە ھىشتا شت دەربىئىت، شوكرىە پىكەنىى و گوتى
 باشە باشە، جارى ھەلى بگرە، دواىى بە شەو كە ھاتىن بنوون باسى
 دەكەىن. با جارى بچىن بۇ لای خانم.

شوكرىە و گۈلە پىكەو ھاتن بەرەو ژوور، گۈلە چاوساغى بوو. خانم
 دلى خۇش بوو، بەلام لە دلئشدا لە قەد و قىافەى كچەكە تۆزى
 سلەمىيەو، بە تايىبەتى كە سەرتاپا رەشى لە بەردا بوو. لە دلى خۇيدا
 گوتى وا ديارە ئەم ژنە فەقىرە قەزاوبەلا كەسىكى مردوو، وەى داىە
 دلم گىرا، سەرپۆشەكەشى رەشە، ئەمە چى بوو.

كچەكەش ھات و سەلامى كىرد، خانم پىى گوت كە دانىشىت، لە دواى
 تۆزىك خانم وەكو بۆى نارەحتە بىت، گوتى ئەوئە دوور بى كەسىكت
 ئەمرى خواى كىردوو و جلى رەشت لە بەرداىە، ياخوا خۆت خۇش
 بى و عزىزت خۇش بىت، ئىتر دونىايە، ھەموومان ھەر ئەمىرىن.
 شوكرىە قاقاىەكى لى دا و خانمى داچلەكاند، گوتى وەللا شكور كەس
 نەمردوو، بەلام خۇم ھەز لە رەش دەكەم، ھەمىشە ھەموو جەكانم
 رەشە، خانم بە سەرسوورمانىكەو گوتى بۆچى؟ تۆ جوانى و ھىشتا
 گەنجى، بۇ لە ئىستەو ەوات لە خۆت كىردوو. دىسان شوكرىە
 پىكەنىى و گوتى وەللا ھەر ھەز لەم جالانە دەكەم. خانم شانىكى
 ھەلتەكاند و گوتى باشە ھىچ نەبىت با سەرپۆشەكەت رەش نەبىت،

شوكریه دهستیکی دایه و به چاکی دایه‌وه به سه‌ریدا و پیکه‌نیی و گوتی هه‌ر وام پئی خوْشه.

شوكریه سیوپینج سال ده‌بوو، سپیکه‌لانیکی نه قه‌له‌وی وا که ناشرین بیت، به‌لام له پر زیاتر بوو، ده‌موچاویکی قولپنی سپیی جوانی هه‌بوو، چاوی ره‌ش و سه‌روپرچی خاو و ره‌ش، به‌لام خه‌نه‌ش جوانتری کردبوو، وه‌کو ره‌نگیکی باینجانیی لی هاتبوو، تیکرا زور ره‌زاسووک و خوْشه‌ویست بوو. خانم لپی پرسیی و گوتی ئه‌ی میرده‌که‌ت؟ خوْ شووت کردووه؟

شوكریه دیسان پیکه‌نیی و گوتی ئو عه‌مری نه‌مینیت، خوا شکور که له کولم بووه‌وه و ته‌لاقی دام.

خانم گوتی ئه‌یه‌رۆ بۆچی؟ ئه‌ی منالت نه‌بوو لپی؟

شوكریه دهستی دا له سه‌رپۆش و چاکی کرده‌وه و گوتی وه‌للا خانم، میرده‌که‌م عه‌سکه‌ر بوو، منیش له‌گه‌ل دایکی ده‌ژيام، ئیتر که کوره‌که‌ی ده‌هاته‌وه، ئیواران هه‌ر باسی منی بۆ ده‌کرد که وام کردووه و وا رۆیشتووم و وا پیکه‌نیوم. شوكریه تۆزی مات بوو، گوتی ئاخ‌ر خانم خانووه‌که کریچی زوری تیا‌دا بوو، ئیمه‌ش ژوور و هه‌یوانیکمان هه‌بوو و دوو مالی دیکه‌شی تیا‌بوو، ئه‌وانیش عه‌سکه‌ر بوون. مالیکی تریش پیاوه‌که‌ی شاگرد نانه‌وا بوو، ژوور و هه‌یوانیکیش پیره‌ژنه‌که‌ی ساحییی خانووه‌که و کوره‌که‌ی تیا‌دا بوو، کوره‌که‌ش دوکانی سه‌وزه‌ی هه‌بوو، هه‌موو ئیواره‌یه‌ک سه‌وزه‌ی زوری ده‌هینایه‌وه بۆ دایکی و ئه‌ویش دابه‌شی ده‌کرد به‌سه‌رماندا. که‌چی خه‌سووه‌که‌م به‌ کوره‌که‌ی ده‌گوت شوكریه چاوبرکی له‌گه‌ل ئه‌م کوپ و پیاوانه‌ ده‌کات، ئه‌ویش پشتینه‌ عه‌سکه‌رییه‌که‌ی داده‌که‌ند و هه‌موو له‌شمی ره‌ش و شین ده‌کرده‌وه. دوا‌یش ته‌لاقی دام. ئه‌وچاتر و دیسان دوو‌عایه‌کی لی کرد. گوتی باش بوو شوکر منالیشم لپی نه‌بوو.

خانمیش هه‌ر وه‌ک دل‌ی بداته‌وه، گوتی ئه‌یه‌رۆ ئه‌و پیره‌ژنه له‌ خوا نه‌ترسا ئه‌و بوختانه‌ی بۆ کردی. باشه‌ کوره‌که‌ی بی ئه‌وه‌ی بپرسیت

و بزانیٔ ئاخر ئەمە راستە درۆیە یا خەییالی دایکیەتی، چۆن وای دەکرد؟ ئیتر دنیا لە هەزاران چەشنی تیاپە. قەیناکا لەشت ساغ بیٔت و خوا ئەجرت بداتەو، گۆی مەدەری و نارەحەت مەبە. شوکریە گۆتی ئەو لەلای خانم، سەری تو خوش بیٔت ئیستەم زۆر خوشترە.

ئێوارە ئاغای گەورە هاتەو و هەر لە دوورەو بە پوویەکی خوش پرسى و گۆتی ئەلحەمدولیللا ژنەکەت بۆ هات. ژنەکەى گۆتی ئەرئى وەللا شوکر، ئیتر ئیشەللا دەحەسێمەو، کچیکى شان و بازوو ئەستور دياره، ئیتر لەسەر خوا، میردەش چوو بەخیرھاتنى کرد و گۆتی ئەمە مالى کاکى خۆتە و مەلیحەش خوشکى خۆتە و ئیشەللا بە دلٔ دەبیٔت. کچەکەش سوپاسى کرد و چوو بە لای ئیشیەو. گولەش لە خوشیاندا هەر بەدوایەو بوو، هەر قسەى بۆ دەکرد و منالانى پى دەناساند و ناوہکانیانى فیٔر دەکرد ئەمە کاکە ئاغایە و ئەوى تریان کاکە پاشایە و خانمى بچووک و هیى گەورەى هەمووی فیٔر کرد. شوکریەش وەکو شتى دلٔى بە گولە سووتا و بەزەیی پیایدا هاتەو، زانى کە ئەمى بە کەس و پەناى خۆى داناو و دلٔە بچکۆلەکەى خۆى بۆ خالى دەکاتەو، دياره زۆرى لە دلٔایە.

پیاوہکە دەستی ژنەکەى راکیشا و بردیە ژوورئى و گۆتی چۆنە، سەروسەکؤیت بە دلٔە؟ ژنەکەى گۆتی وەللا زۆر باشە، بەلام ئەم جلانەى دلٔم تەنگ دەکات، هەر کە چاوم پىی کەوت، دلٔم گیرا. میٔردەکەى گۆتی قوربەسەرە ئاخۆ کىی مردوو. ژنەکەى بە ئەسپایى و بە زەردەخەنەو گۆتی کؤرە مردنى چى، دەلیٔت خۆى حەز لە رەش دەکات، رەشى واش، دە بلٔى مال کاول گولیک خەتیک، وا سەرتاپا رەشى سادە. سەیریکی میٔردەکەى کرد و گۆتی نازانم، وا هاتە بەرچاوم کە تؤزیک شینتۆکە بیٔت، میٔردەکەى دەستی دا بەیەکدا و گۆتی یاخوا وایٔت، باشترە وەک لە زورزان و لەسەرخۆ، ئەمە دەتوانى بە کەیفى خۆت بیھینى و بیبەیت بى ئەوہى بلٔت بۆ.

مهلیحه خان به جاریک گه شایه وه و ئیتر په رژایه سهر خوی و ههر خهریکی خوی بوو، چوونه گه ران و خه لکیش هاتنه لای و خهریکی دهعهوت و دهعهوتکاری و (قبول) بوو.

چهند رۆژیکي پی چوو، زهنگی تهلهفون لئی دا، خانم ههلی گرت و ههلاو ههلاوی کرد و له پیر به عهره بی قیراندی و گوتی یاخوا به خیر بئین، به خوا گه وره مان دهکن. پی خۆشحال بووین. تهلهفونی دانایه وه و به پهله چوو بهر دهرکی همم که میرده کهی خوی دهشت و گوتی کوره باوکی چرا، (ئوم باسل) بوو، گوتی دوو سبهیشه و دین بۆ لاتان. میرده کهشی قیراندی و گوتی بۆ شهو، دهترسم نیوه رۆی گوتبی، ئه میش به شهوق و خۆشیه وه گوتی کوره خۆ کهر نیم بابه گوتی (عهشا)، (عهشا) دهخوین.

میرده له همم هاته دهری. ئه و شهوه ههر خهریکی تهگبیر و قسه بوون که چی بکرن و چهند شت لی بنین. ژنه که پیکه نیی و گوتی چهند خۆش دهیگوت ههز له (قه بولی) دهکه م، (قه بولی مال سلیمانیه). میرده کهشی دهیگوت بتگوتایه وهی به سهر چاو. شوکریه دههات و گوله دهچوو، له یه کترین دهپرسی که ئه مه چی بووه وا خانم و ئاغا دلایان خۆش بووه، گوله دوو سئ (پهنگه ی) پی گوت که پهنگه باوکیان بیت یا دایکیان بیت، به لام شوکریه خوی پی رانه گیرا و ههلی کوتایه سهریان و گوتی خانم ئه مه چی بووه وا شکور دلتان خۆش بووه، تهلهفونه که چی بوو. خانم چاوی خوی خومار کرد و به دلخۆشیه وه گوتی که وا میوانی زۆر گه وره و خۆشه ویست دین بۆ لایان. خانم سهیری شوکریه ی کرد و گوتی سبه نیی ده بی ماله که بکهین به گول. شوکریه گوتی به سهر چاو، بنمیچه کانیش هه موو پاک دهکه مه وه، گه رایه وه و گوتی توخوا ئه مانه کین؟ خانم گوتی مالی وهزیری ئیشغالن، ئاخر ئاغات له و دائیره یه ئیش دهکات و ئه ندازیاره. شوکریه دلی خۆش بوو (وهکو ده لئین ئه ویش له مه کری قازی)، بی ئه وهی بزانیته مه سه له چیه، به لام له بهر ئه وان دلی خوی خۆش کرد.

بۆ سبەينى مال سەرۆژىر كرا و بنمىچ و پەنجەرە پاك كرانه‌وہ و كارتۇنە ميوه و سەوزە و مريشك و عەلشيش و گوشت لەويدا كۆمەل بوون. بۆ رۆژى دوايى خانم نوقمى كزە و كەباب و ئەنواعى خواردن بوو، ئىتر ھەر بە جارېك خۇيان خنكاند.

بۆ وەختى ھاتنيان خانم جلى جوانى لە بەر كرد و خۇى رازاندەوہ، منالەكانيشى ھەموو گۆپى و ئيشكەرەكانيشى ئامادە و حازرى ئەمر بوون. مېردە بەينىكى زۆر ھەر خەرىك بوو كە چ بۆينباغېك لەم قاتەى دېت ھەتا پرسى بە كچە ھاوومرەكەى گولەشى كرد. ئاخرى ژنەكەى لىى توورە بوو و گوتى دە يەكېك ببەستە و تەواو، خىراكە ھاكا ھاتن، ئەو واى گوت و زەنگى دەرگا لى دراء ژن و مېرد بەپەلە رايان كرد و چوون بە پىريانەوہ ئەوانيش دوو سى ئاشناى خۇيان ھيتابوو. بەدرى خان و مېردەكەشى كە ئەو ئەم نزيكبوونەوہى رېك خست و كچىكى ھەژدە سالەش يا زياتريان لەگەل بوو، ئەويش لە ئيشكەريان دەچوو. بەرەو ژووور ھاتن، كابرالى ساحىب مال خەرىك بوو ببوورىتەوہ ئەوئەندە خۇى چەماندەوہ و بەخىرھاتتى كردن و دەستى دەخستە سەر سەرى و لە خۇشياندا دەمى گۆى نەدەكرد، دوو سى ئۆتۆمبيل لە بەر دەرگا ريز بوون و دراوسى كەوتنە چرپەچرپ.

شوكريەيان بانگ كرد ھەر وەك ئەوہى پيشانيان بدن كە ئەمان جووتېك كارەكەريان ھەيە. كارەكەرى مالەكەيان داپە دەست و گوتيان بيبەنە لای خۇتان. شوكرىە سەيرىكى جەماعەتى كرد و بە زۆربەدوورھاتندا زانىى كە ئەو ژنەى ئەوسەرە ژنى وەزيرەكەيە و ئەو پياوہش مېردەكەيەتى. ھەر دەستبەجى شوكرىە لچىكى ھەلقورتاند و لەبەر خۇيەوہ گوتى ئەيەرۆ سى رۆژە ئەم مالە خۇيان كوشت بۆ ئەم (ورچە ديزەى دەلىى كەرتە ديوہ) دەمى خۇى گرت و كچە ميوانەكەى داپە پيش خۇى. لەگەل گولە برديانە لای خۇيان و دايان نا. شوكرىە چوو لەو ھەموو شتەى كە ريز كرابوو، لە سەر

میژی هۆلهکه پهرداخى شهربه تی بۆ کچه برد و دانیشن، هه موو شتیکیان حازر و ریک خستبوو وا ئه ونده نه جوولینه وه و نه یه ن و نه چن، ته نها بۆ وهختی شیوتیکردن ههستن، بۆیه شوکریه دانیشن به دیار کچه ئیشکه ره که ی میوان و گوله ش جار ده هاته لایان و جار سه ریکی جولانه ی مناله که ی دها و له گه ل کچه ی ره فیقی خه ریک بوو. مناله گه و ره کانیش له ژووری سه ره وه خویان قایم کردبوو، هه رچه ند دایک و باوکیان پیشوهخت پارابوونه وه که وهرن و به خزمهت وهزیر و ژنی بگن، به لام ئه وان قبولیان نه کرد. هه ر وهک منالی که له ره قی ئه و عومره ی خویان که گالته یان به م نه وعه میوان و خه لکانه دیت.

شوکریه و میوانه که له گه ل یه ک کرانه وه، به تایبه تی که شوکریه هه ندی عه ره بیبشی ده زانی. ده یتوانی (وهکو ده لین، به ره ی خوی له ئاو ده ربینیت). شوکریه باسی خوی بۆ کچه ده کرد که وا میرده که ی زۆر خراب بووه له گه لی و جیا بوونه ته وه، باسی ماله کانی بۆ ده کرد که تاکو ئیسته چه ند مال چووه، به لام ئه مان زۆر مالی باشن. شوکریه هه ستا و چوو قاپی چه رهن و بسته شی بۆ هینا و پاکه تی جگه ره شی خسته به رده ست.

ئیشکه ره میوانه که پیکه نیی و گوتی ئه مه چۆن ده توانی ئه م شتانه بینیت؟ خانم تووره ناییت؟ شوکریه قاقایه کی لی دا و دوایی وهکو بیرى بکه ویته وه، کیشای به خۆیدا و گوتی ئای میوانه کانم بیر چوو و رووی کرده کچه که و گوتی بۆ؟ پرسى خانمی چی؟ وه لالا به که یفی خۆم ده یه ئیم و ده به م و ده خۆم و چۆنیشم ویست وای لی ده کم.

کچه میوانه که کیشای به سه ری خۆیدا و گوتی وای ئه گه ر خانمی من ده بوو، هه ر حه یای ده بردم، ئینجا کچه وهکو له خوای ویستبی که داخی دلی خوی هه لپژیت، گوتی ئه و هه موو ماله شیان هه یه که چی رۆحی ده رده چیت ئه گه ر جاریک په رداخه شه ربه تیک بخۆمه وه، هه ر په رداخى بشکینم، له مانگانه که می ده بریت. کچه که ش هه ناسه یه کی

هه لکیشا و گوتی هه موو شه ویک بۆ ئاشناکانیان ده عوهت ده کهن و که باب و گوشت ده برژینن، ئەو باوکە پیره قوربه سه رهم هه مووی ئەو چاکی ده کات بۆیان، ئەویش شیش به شیش ده یژمیریت و یهک پلمان ناداتی.

شوکریه ناره حهت بوو، گوتی ئینجا بۆچی نارۆن؟ چی ده کهن له وی، هه زار شوین هه یه، کچه میوانه که گوتی ئاخه له باخه که یاندا ده ژین، له وی خانوویه کی بچووکیان داوه به باوکم تاییدا ده ژین. باوکم باخه وانی و ئیشی بازار و هه موو شتیکیان بۆ ده کات، دایکیشم هه ر ئیشی بۆ ده کردن، به لام ئیسته نه خۆشه و به باوکمیان گوتبوو که وا ده بی (حلوه) له جیاتی دایکی بیت، ئەگینا برۆن و خانووه که چۆل بکهن. شوکریه تووره بوو له دلای خۆیدا دووعای لی کردن و جینیوی پی دان. کچه که گوتی ئاخه له خانووه که دا به بی پاره دانیشتون. کچه که قومیکی له شه ربه ته که ی دا و گوتی ئەمه چه ند که س هاتن داواشم ده کهن، که چی خانم له بهر ئیشی خۆی ده ریان ده په ریئنی، کچه که سه ریکی راوه شانند و گوتی هه مووی خه تای براکه مه، باوکم تاکو ئیسته چه ند جار گوتوویه تی ده رۆم و ئیتر لیره نابم، براکه م که له پاره وه له عه سه که ری هاتووه ته وه، خانم پیی گوتووه دات ده مه زریئم، ئەویش نا هیلی ورته مان له ده م بیته ده ره وه و هه ر ده لیته قسه مه کهن.

به ینیکی تریش شوکریه و کچه میوانه که هه ر بۆ خۆیان قسه و گله بیان له به ختی خۆیان ده کرد که له ده نگی خانم راپه ری و چوو بزانی چیی ئەو ییت. مه لیحه خان پیش (ئوم باسل) که وت و بر دیه ژووری نوستن و که نتۆری خسته سه ر پشت، دوا ی ئەوه ی رۆژی له وه و پیش بژاری جله کانی کرد بوو، ئەوانه ی ما بوون، هه مووی بۆ ژنه که هه لپشت و ئەویش به ئەللا ئەللا که وته ناوی. مه لیحه خان خۆی که له گه تیکی شیرینی خوینگه رم و سه وه زیه کی چاو و برۆ مه ست بوو، له بهر ئەوه جله کانی زۆر لی ده هات و له ژنه

به زهوقه کان بوو، جاربه جار سه ریگی بچووکى ده به ست و لاگیره و
 گولونگه ی تیگه ل ده کرد، زور زور جوان بوو پیوه ی. له بهر ئه وه (ئوم
 باسل) وای ده زانی که ئه گهر ئه ویش ئه م جالانه ی له بهر کرد وای
 له ویش دیت. هه رچه ند مه لیحه خان شه ی تان بوو ده ی زانی و له دلئى
 خویدا گالته ی لئ ده هات و ده یگوت نه گبه ت، تو ده لئى کوپه ی بی
 سه روبنى، تو چی له مانه ده که ی ت، به لام به شه ی تانى و بو
 خوبردنه پیشه وه هه ر به شان و بالیدا هه لده دا و ده یگوت ئه م کراسه
 باشه و ده یگرئ به بهر ژنه که وه، ئینجا ئه وى فرئى ده دا په لاماری
 یه کیکی تری ده دا و ده یگوت ئه لالا، وای بزائم ئه مه ت زور لئ دیت.
 ده یکرده گالته و ده یگوت تو ئه وه له بهر بکه ی ت، سبه ی نئى (ابو باسل)
 وه زاره تی پئى ناکرئیت و هه ر به دیارته وه داده نیشیت. ئه ویش خوئى به
 سه ر جله کانداه خست و خوئى ده بورانده وه له بهر پیکه نین و ده سته
 کورته قه له وه کانی که پری کردبوو له ئه نوعی بازنی گران گران و
 په نجه کانی له چه ند چه شنئى ئه موس تیله ی (ئه لماس) راده وه شان و
 له وئوه بانگی مئرده که ی ده کرد و ده یگوت (ئه بوو باسل) گوئیت له
 (ئوم چرایه) چی ده لئیت؟ بوئى ده گئیرایه وه. ئه ویش له وئوه ده یدایه
 قاقای پیکه نین و ده یگوت که واته ده ستم دامئیت، له بهرئى مه که،
 چونکه هه ر ده بیئت بچم، ئه گه رچی جومعه شه، به لام کو بوونه وه ی
 تاییه تیمان هه یه له گه ل سه روک وه زیران. کابرا له دلئى خوشیدا
 ده یگوت راست ده که ی ت، به خوا کراسی مرواری له بهر بکه ی ت،
 فایده ی نییه و له ژیره وه سه ییری ژنه کانی تری ده کرد و ده یگوت
 خویه بوچی چیم کردبوو یه کیکی وه که ئه مانه ت نه کرد به تو وشمه وه.
 به گه نجیش هه ر جوان نه بووی، به لام ژنه که وای له خوئى کردبوو
 که یه ک روژ ئه و پیاوه ئوقره نه گرئیت به بیئى ئه و. وای فئیر کردبوو که
 له هیچ کوئ و له گه ل هیچ ژنیکی تر که ئه گه ر وه کو پهری و
 خو ربیش بوایه، هه لنه کات، چونکه ئه وه نده ی به ده ورده ده هات و
 وه کو منالئى زور نازدار نازی ده کئیشا، جیگه و رینگه و جلو بهرگ

ههتا سه‌ریشی وهک منال دهشت، هه‌رچی خواردنی خۆشی دنیا هه‌بوو ده‌یزانی و بۆی دروست ده‌کرد و ده‌یخسته به‌رده‌می میوانی و سفره و سینی به‌نرخیکی زۆر که‌م بۆی جیبه‌جی ده‌کرد و وای ده‌کرد که له‌ ناو خه‌لک و ئاشنایدا ناو ده‌ربکات، ده‌میکیش بوو کردبووی به‌ خاوه‌ن مال و خانوو که کاتیکی زۆر ساده بوو و مه‌عاش چهند دیناریک بوو چ جای ئیسته بووبوو به‌ وه‌زیر. پیاوه‌که‌شی کوێرانه له‌ قسه‌ی ده‌رنه‌ده‌چوو و هه‌موو شتیکی به‌ قسه ده‌کرد، ئیتر ژنه‌که‌شی زال ببوو به‌سه‌ریدا.

ده‌سته‌جل هه‌لبژیرا و نان تی کرا و سفره‌ پازایه‌وه و حازر بوو، مه‌تحی ژنی ساحیب مال و سفره و نانی کرا، (قه‌بولی) و (پلاو) خورا و له‌گه‌ل هه‌ر پاروویه‌کی سه‌ربادان و ئۆف ئۆف بوو، شوکریشه‌ش به‌شی کچه‌ میوانه‌که‌ی برد و باقییش هه‌ر وا به‌ جوانی و پاکی خرایه مه‌نجه‌له‌وه و خرایه‌ پشتی ئۆتۆمبیله‌که‌ی (ئوم باسل)ه‌وه که کچه‌ کاره‌که‌ره‌ی چاوی لی بوو که‌وا مه‌نجه‌ل بران بۆ ناو ئۆتۆمبیل، سه‌یریکی شوکریشه‌ی کرد و پیکه‌نیی و گوتی به‌ خوا ئه‌مه دوو سی ده‌عه‌تی پین ده‌کات و خۆی پین هه‌لده‌کیشیت.

(سه‌هۆل‌به‌ند) بکه‌ره‌وه هه‌مووی یاپراخ و که‌باب و چیشتی خه‌لکه، له‌م و له‌و ده‌کیشیته‌وه به‌وه‌ی چهند خۆشه‌ به‌شی باسل تۆزیک دانین و ماله‌که‌شی هه‌مووی بۆ ده‌خه‌نه مه‌نجه‌له‌وه و بۆی ده‌نیرن، ئه‌ویش دای ده‌نیت و به‌ ته‌رازوو و مسقال ده‌ری ده‌هینن و ئه‌وانه‌ی ئیش ده‌که‌ن له‌ لای، بمرن له‌ برساندا نایانداتی.

به‌یانی هه‌موو کفت و هیلاک بوون و له‌ چاو رۆژانی ترده‌ه‌ندی دره‌نگ هه‌ستان له‌ خه‌و، به‌ تاییه‌تی که‌ رۆژی جومعه بوو. مه‌لیحه‌ خان زووتر له‌ هه‌موویان هه‌ستا، ئه‌ویش له‌به‌ر شیردان به‌ مناله‌ بچکۆله‌که‌ی، دوا‌ی چوو سه‌ریکی کیشا و گوتی شوکریه و گۆله‌ ئیتر هه‌ستن دره‌نگه.

شوکریه هه‌ستا و خۆی کۆ کرده‌وه، هاته‌ ده‌ره‌وه و به‌ ریگه‌ی هه‌مامه‌وه سه‌رپۆشه‌که‌ی چاک له‌ ملی ئالاند، شایه‌تمانیکی هینا و

چووه ژووری، دوایی گه‌رایه‌وه و چووه هۆله‌که و سه‌یریکی ده‌روپشتی خوئی کرد و گوتی وهی په‌نا به‌خوا له‌ئه‌مشه‌و و میوانی ئه‌مشه‌و، نازانم له‌کوئییه‌وه ده‌ست پئی بکه‌م؟ توژی راوه‌ستا و گوتی با جارئ بجم به‌لای چیشتخانه‌که‌وه.

خانم هاته‌لای و گوتی ئه‌ی گوله‌کوا؟ شوکریه‌گوتی وه‌للا خانم گوتم با توژیکی تر بنوئیت گوناحه، هیشتا سه‌عات هه‌وت و نیوه، چونکه‌جومعه‌یه و مه‌کته‌ب نییه، پیکه‌نیی و گوتی جارئ وا من خه‌ریک ده‌بم، ئیسته‌چی ده‌فه‌رمووی؟ جارئ چی بکه‌م خه‌ریکی چایه‌که‌بم؟

خانم گوتی ئه‌ری وه‌للا با جارئ نانه‌که‌مان بخوین ئینجا خه‌ریک ده‌بین، شوکریه‌گوتی به‌لئی باشه. خانم چوو بو ژووری خوئی و میرده‌که‌ی خه‌ریک ده‌بوو هه‌لده‌ستا و به‌ده‌م باویشکه‌وه گوتی ئه‌وه گوتم به‌یانی توژیک دره‌نگ هه‌لده‌ستم ئه‌مرو جومعه‌یه، بزانه‌چوون خه‌به‌رم بووه‌وه، هه‌رچه‌ند ده‌که‌م خه‌وم لئ ناکه‌وئیه‌وه، که‌چی رۆژانی تریش چونکه‌دائیره‌م هه‌یه و ده‌بی زوو هه‌ستم و منال به‌رم بو مه‌کته‌ب، خه‌و هه‌ر به‌رم نادات.

ژنه‌که‌ی هاته‌لایه‌وه و گوتی هه‌سته‌هه‌سته، به‌خوا کاره‌که‌ری چاکت بو په‌یدا کردووم ماشه‌للا. میرده‌که‌ی به‌په‌رۆشه‌وه گوتی چوون، چی ده‌لئیت؟ هه‌ستا و دانیشت و چاوی برییه‌ده‌می ژنه‌که‌ی.

ژنه‌که‌ی به‌ماتییه‌که‌وه له‌سه‌ر قه‌راغی جیگه‌که‌ی دانیشت و گوتی خانم هاتوو هه‌که‌تیوه‌که‌شمان لئ هه‌لده‌گه‌رئیه‌وه، میرده‌که‌ی گوتی باسی کئ ده‌که‌یت؟ ژنه‌که‌ی گوتی باسی شوکریه‌خانم ده‌که‌م، ده‌لئیم بوچی گوله‌ی ئاگرئیه‌ربوو هه‌لنه‌ستاوه، ده‌لئیت توخوا گوناحه‌هیشتا زوو به‌بنوئیت، وه‌للا هه‌ر ئه‌مه‌مان که‌م بوو. میرده‌که‌ی ده‌ستی هه‌لگۆفت و توژی منگه‌منگی کرد و گوتی ئینجا گیانه‌قه‌ی چی ده‌کات، راسته‌خو جومعه‌یه. پیاوه‌که‌گورج گه‌رایه‌وه و گوتی ئینجا هه‌ز ده‌که‌یت برۆم خه‌به‌ری بکه‌مه‌وه و هه‌ر شیئتی ده‌که‌م له

خه وه كهيدا، بهم به يانويه زووه بو وا خوت نارحهت ده كهيت و روژده كه له خوت تيك ده دهيت؟ گوله و باوكي گوله هه لسيت و هه لئه سبت چاوي ده ده هات. هه ستايه سه ر پي و رو به كه ي له بهر كرد، چووه نزيك خانم و ده ستايه كرده ملي، گوتي ده ي هه سته و پي كه نه، تا قه تم نييه زووزوو به عاجزي و لچشوري بتينم. ژنه كه شي پي كه نبي و به نازه وه پالكي پيوه نا و گوتي ئوي، هيشتا بوني ويسكي و ئاره قه لي ديته. مي رده كه ي جاريكي تر خوي به ردايه سه ر جي كه كه ي و به زه رده خه نه و روويه كي خوشه وه هه ر وه ك بي ر له رووداويكي زور خوش بكاته وه يا وه كو پاله وانكي زور ئينساني و پياوه تبي كردي يا هونه ريكي زور رهنگيني لي وه شابيته وه، ده ستايه خسته سه ر ناوچه واني و گوتي ئاختر تو ده زاني ئه م چه ند كه سه چه ند قايما ن ته واو كرد، دي سانه وه تو زي راوه ستا و بي ري كرده وه و گوتي راوه سته توخوا، هه موومان به منه وه پينج پياو بووين دوو بوتل ويسكيما ن ته واو كرد، وا بزانه بوتله ئاره ق و شه رابه كه ش نيوه بوو، كابرا هه ستايه وه، گوتي بروات بيت به ته واوي نازانه چه ندمان خواردووه ته وه، كابرا پي كه نبي و گوتي به لام زور هه شرمان پي كرد. ده ستايه خسته ناو گيرفاني رو به كه يه وه و دوو هه نگاو رو يشت به لاي ده رگاي ژووره كه دا، له پر وه رگه رايه وه بو لاي ژنه كه ي و گوتي ئاي باوكه گيان له مي رده كه ي به دري خان، مالي كا ول بيت خو بوتلي ك ويسكي ته واو به سه ر ئه ودا ساغ بوويه وه، به راست ئه مه چي بوو ئه و كابرايه، هه ر ده تگوت مه شكه ي پيسه. ژنه كه شي پي كه نبي و گوتي بلي م چي، هه نديك كه س كه ده چنه ده عوه تي وا، وا ده زانه مالي به لاشيان ده ست كه و تو وه، هه ر پياي ده كه ن. مي رده كه ي ده ستايه راوه شان و ده موچاوي كرابووه وه، سووره سووري روومه تي بوو و گوتي بلي مال كا ول ده ردي ده لين قه يناكا ئه وا كا هي خوت نييه به لام كا دان هي خوته، ئه وه چون شه قه نه برده. ده ستايه كه تريان گرت و له ژووره كه چوونه ده ري.

ئەو رۆژە بۇ ئىوارەكەى لە دەرگایان دا، گولە بە ھەلەداوان رای کرد و دەرگاکەى کردەو، شوکریەش بەدوایدا چوو کہ بزانی کى بوو، شوکریە مایەو و گولە گەرایەو ژیووری و گوتى خانم خانم، قەمەرەیه و میوانه، تاكو خانم خەریک بوو ھەستیت و گوتى میوان کینیه، دوو ژن بە جل کوردی و پیاویک بە رانک و چۆغەو بە مالدا. خانم بە پەلەپروزی رای کرد و گوتى وەى، خو ئەمە مام و ئامۆژمن، وەى پووریشیان لەگەلە. ئەو بە کوپۆ، یاخا بەخیر بین. دەستیان کردە ملی یەك و بوو بە قاوقریشك، منالەوردە هاتن و ماچوموچ و بەقوربان و بەساقە دەستی پى کرد.

شوکرىە جانتا و باوھلی ھینایە ژوور و گولەش ھەر ھەلدەبەزىیەو و دللى خووش بوو، ئەویش چوو شتەکانى لەگەل شوکرىە ھەلگرت و ھینای. خانم گوتى دەى دەى شوکرىە، شتەکان بەرە ئەو ژوورە گەورەیه، دەى خیزا عەلادىنىك داگیرسىئە و بیبە دای بنى.

مام و ئامۆژن و پوور توورەكە و كىسە و عەباکانیان دانا و دانىشتن. گولە بە پەلە خووى گەیانده چیمەنى رەفییقى و چرپاندی بە گوئیدا و گوتى ئەمانە کین؟ ئەویش دەستی راکیشایە ئەولایەو و گوتى ئەمانە دایەگەرە و بابەگەرەى منن و ئەوى تریش خوشكى بابەگەرەیه، بەلام گولە ھىچ جوابیكى نەبوو بلیت باش یا خراپ، لەبەر ئەو کچەكە زانیى كە گولە كەوتە خەيالەو، دیارە زۆر تى نەگەیشت، كچەكە پیکەنى و گوتى ئەمانە دایك و باوكى باوكمەن. ئینجا گولە تى گەیشت و ئەمیش دللى خووش بوو، بە ئەسپایى چەپلەیهكى لى دا و گوتى بابەگەرە و دایەگەرە.

گولە چووە لای شوکرىە و دۆزییەو، چونكە شوکرىە سەرى قال ببوو و كەوتبوو ناو نوین و جیگەریزکردن و سەرچینگە و متیل و پەتووى كۆمەل کردبوو، ئەمى ھەلدەگرت و ئەوى دادەنا، خووشى تۆزى خاووخلیچك بوو. گولە چوو سەرى خستە پەنا گوئی و گوتى ئەمانە (دایەگەرە و بابەگەرەن)، دایك و باوكى ئاغای گەرەن،

شوکره چاویکی گپرا هیچ کهس دیار نه بوو، زهردهخنه گرتی و و لهسه رخو گوتی ئه و (سه سبه ته یه) کییه؟ گوله قاقایه کی به به رزی لی دا، شوکره چه پوکیکی پیادا کیشا و گوتی کچی بیدهنگ به. هردووکیان به ئه سپایی و به دل دهستیان کرد به پیکه نین.

دوای دوو سهعاتیک (ئاغای گه وره) هاته وه و گوله هر زوو مزدهی دایه و گوتی (ئاغا) دایه گه وره و باوه گه وره هاتوون. ئه ویش به پهله چوو له دووره وه باوه شی بو کردنه وه و ماچوموو چیان له گهل ئه ویش دهست پی کرد، به خو شی و په روشه وه دانیشن، گوتی یاخوا به خیر بین، ئه مه چوون بوو هه روا له پر بیخه بهر و بیجواب. کوره که بیان نهیده زانی چی بکات و جار جاریش سهیریکی ژنه که ی ده کرد و دوابی گوتی خیره خو کهس نه خو ش نییه شوکور. باوکی دهستی برد بو پیاله چایه که ی به رده می و گوتی شکور خیره، به لام دایکت دهموددانی زور نار هه تی کرد بوو، پوریشت خو ت ده زانی دوو ساله هه موو ددانی کیشا وه و به سه زمانه ئه وه دوو هاوین بوو دهات بو شار که ددان بکات، ئیتر بوی ریک نه ده که وت. ئیسته به م سه رمایه هاتووه، ئیتمه ش له سه ر سه فه ر بووین، ئیتر ئه ویشمان هینا و گوتمان گوناحه، لیره هیی باشتری بو ده که ن وه ک له سلیمانی، بیریشی ده کردی. کوره که بیان توژی دانیشت و هه ستایه وه و گوتی یاخوا به خیر بین. به خوا زور چاکتان کرد. به سه ر چاو، سبه نین سوراخی دکتوری چاکیان بو ده که م و جاریکی تریش چوو دهستی کرده ملی دایک و پووری. مه لیحه خان یان خانم چو بووه چیشخانه که و له گهل ئیشکه ره کانی خه ریکی حازر کردنی نان و خواردن بوون بویان.

شوکره به ده م ئیشه وه گوتی ئه ری خانم گیان ئه وه بوچی ئه م پووره جلو به رگی له هیی لادیی ده چیت، وه کو دایه گه وره نییه و سه ر و سه ر پیچی زور گه وره یه، ئه م چه ند ته سیبچه چییه له ملیدا؟ خانم سه ری راوه شاندا و به ئه سپایی لچی هه لقورتاندا بی ئه وه ی کهس

ههستی پئی بکات، گوتی ئەمه له لادئ دهژی، هەر له زووهوه دابوویان به شوو به پیاویکی لادیی. ئیتر هەر له وساوه لهوی دهژی و جاربه جار دیت بۆ سهردان. بهلام ئەمه یهک بیت بۆ بهغدا. شوکریه پیکه نینی دههات، بهلام هەر خۆی دهگرت و گوتی ئەهی خانم ئەم هه موو ته سبیحه چییه له ملیدا؟ خانم به بیزارییه که وه گوتی ئەمه دهرویشی ته ریفه ته، خۆی زۆر ژنیککی به دینه و زۆر فه قیر و ساویله که یه، بهلام جلوه برگی هەر وایه. خانم تۆزی تووره دیار بوو، بهلام هەر دهیویست وایه پیشان بدات که زۆر زۆری پئی خوش بووه. شهو شوکریه و گوله و خانمیش له بهر هه مام و منال و جلوه برگ بۆ به یانی مه کتبه سهریان قال بوو. هه رچۆنیک بوو، هه موو ئیشیک ته واو، هەر که سه چوووه ژووری خۆی بنویت.

خانم و میرده که شی له ژووری خویان به ئەسپایی و به چرپه که وتنه قسه. ژنه که گوتی یاره بی به خیر بین، خۆ نایم خوانه کرده شتیک، بهلام ده ترسم پووری دیسان حالی لی بیت و مناله کان بترسن یا میوانیکمان ببینیته سه ری بابدا. گوتی بلیم چی، له سه ریکی تریشه وه ده لیم ده بوو خیری پیوه بوایه و نه یانه ئیایه. بۆ قابیله سلیمانی ددان سازی لی نه بیت؟ میرده که ی گوتی گیانه که م تازه هاتوو و به خیر بیت، گوناحه، خۆ حاللیهاتن عه یب و عار نییه قه ی چی ده کات، بهلام ئینشه لالا حالی لی نایه ت.

ژنه که گوتی سه ره که شی و پیچه که شی زۆر گه وره یه، ده بوو ئامۆژم پئی بلیت که وا ئیره به غدا یه. میرده که ی پیکه نینی و گوتی ئیره به غدا یه و ده بی سه رت بچووک بکه یته وه، به جووته ده ستیان کرد به پیکه نین و چوونه ناو جیگه کانیا نه وه.

شوکریه و گوله ش چووبوونه ژووره که یان، له دوا ی ئەوه ی چه ند جاریک بانگ کرانه وه له لایه ن ئەه لی ماله که، هەر که سه ئیشیکی پئی ده کردن و رای ده سپاردن. شوکریه ده رگای ژووره که یانی پیوه دا و گوتی مالتان ئاوا بیت چیتان کرد، ده ئیتر لیمان گه رین بۆ خۆمان

تۆزى ئىسراحت بىكەين، لە سەعات ھەوت و نيوەوہ من و ئەم منالە داماوہ بە پتوہەين، وا ئىستە نىكى دوانزەبە. شوكرىە جىگەكەى لەگەل گولە دانا. گولەى فىر كرديوو كە چۆن جىگەكەى بە جوانى رابخات و چۆن خۆى دابپوشىت. جارى وا ھەبوو يەك دوو جارىش شوكرىە خەبەرى دەبووہوہ و گولە نوینەكانى لە سەر لادەچوو و ئەم داى دەپوشىيەوہ. بەو ماوہ كەمەى كە پىكەوہ بوون، ھەر وەك دايك و كچ و خوشكيان لى ھاتبوو. گولە ھەر بە جارىك بووژابووہوہ، چونكە شوكرىە زۆر يارمەتى دەدا و ئىشە قورسەكان ھەمووى خۆى دەيكرد، دللى نەدەھات و بەزەبى پيايدا دەھاتەوہ.

ھەموو شەويك پيش نوستن بۆ خۆيان قسەيان دەكرد و گالئەيان بە ھەندى رەوشت و خووى خانم و ئاغاكەيان دەكرد و ئىتر پىدەكەنين. ئىنجا وا ئەمشەو ميوانەكانىشى ھاتبوونە سەر، شوكرىە بە پوورى زۆر پىدەكەنى و دەيگوت فەقىرە شكلى چەند پىكەنىناوييە، زوو زووش دەيگوت ئۆ خوايە تۆبە لىم نەگرى، دەمى قوپاوە و يەك دانى تىادا نىيە و ئەو سەرە گەورەبە. شوكرىە بە بىدەنگى پىدەكەنى و دەستى دەكىشا بە سنگىدا، لە تاواندا دەيگوت دەلین ھالى لى دىت و زۆر ئەھلى دىنە، بەقوربانى دىن بىم، ئەى ئەم ھەموو بازن و ئەنگوستىلە و تىلتىلە و بىلبىلەى زىوہ چىيە كرديوەتى بە خۆيدا. ئىنجا شتەكانى دەژمارد و دەيگوت گۆبەرۆكى زىو و لاگىرەى زىو، ھەر دەستەى دوانزە بازن. شوكرىە چاوى خۆى لە فرمىسكى پىكەنين دەسرىيەوہ و دەيگوت رەنگە كە ھالى لى بىت، زرموھورى خشلەكانى رۆژەرىيەك بىروات.

گولەش دەچووہ ناو جىگەكەيەوہ و لەپەر دەيدايە پىرمەى پىكەنين و ھەلدەستايە سەر پى و ھەردوو دەستى دەكردوہ و گوپى پىر دەكرد لە ھەوا و ورگى دەردەپەراندا لاسايى (ئاغاي) دەكردوہ كە لە دوورەوہ چۆن چووہ بۆ دايك و باوكى و گوتوويەتى ياخو بەخىر بىن ياخو بەخىر بىن. شوكرىەش لەبەر پىكەنين ھەناسەى سوار ببوو، تۆزى ھاتبووہ سەر

خوی و به گولہی دہگوت کچی (ٹاغا) کوا یہ کجار وا قہلہوہ و ورگی دہرپہریوہ. بیدہنگ دہبونہوہ و خویان دہکرد بہ ژیر جیگہوہ، لہپر یہ کیکیان قسہیہ کی دہکرد و ئہوی دیکہ دہگوت بہسہ با بنوین.

بؤ بہیانی مالہکہ قہرہبالغ ببوو، ہر بہیہ کدا دہہاتن و منال حازر دہکران بؤ مہکتہب. باوکیان بہ پہلہ جار رای دہکرد بؤ ئہوہی کویان بکاتہوہ، جار دہبوو بچیت سہری ساوک و دایکی بدات و دوو سی قسہیان لہگہل بکات و باسی ددانساز و دکتوری پووک و ددان بکات کہ وا پیشانی بدات و دلنیا یان بکات کہ ئم زور خہمی ہلگرتووہ و بیری نہچووہ. ہر وہا سہریک بکیشیتہ لای پووری کہ بہ تہنیا لہ ژووہ بچکولہ کہ نوستبوو، چونکہ زوری شہو ہر شہونویژی دہکرد و بہیانیان شہوہ کی ہلہدستا، بویہ بہ تہنیا دایان نابوو تاکو نہ ئہو نارہحت بیت و نہ ئہو خہلکہی لہگہلین.

مہلیحہ خان بہ چرپہ بولہیہ کی کرد و رووی کردہ میردہکہی کہ بؤ کلیلی ئوتومبیلہ کہی دہگہرا و ہر دہستی لہ گیرفانہکانی دہدا، بہ پہلہ جہریدہ و کاغز و شخارتہ و کہلوپہلہکانی لہ سہر میزہکہ لادہدا و دہگہرایوہ سہر گیرفانی. مہلیحہ خان گوتی باشہ ئہمرو قبولی مالی حاکم عہدوللایہ، چؤن نہچم؟ جاری پیشووش دیسان شتیک و تہگہرہیک ہاتہ پیشوہ و نہچووم. ئیستہ نالیت ئہمہ چی بوو ہر بؤ نورہ قبولی ئیمہ بیانوو دہگریت. میردہکہی کلیلہکہی دوزیہوہ و ہناسہیہ کی ہلکیشا و بہ پہلہ گوتی راست دہکیت، جاری پیشووش نہچووی. بیرم کہوتہوہ لہگہل کورہکہی خالہ عہبم دہبوو بچین بؤ فرؤکہخانہ کہ سہفہری کرد و ہموویان لیرہ بوون. ژنہکہی گوتی ئہی چی بکہم؟

میردہکہی گوتی ئینجا من دلیم برؤ، دایک و باوکم غریب نین من زوو دیمہوہ بؤ لایان، تو برؤ خوات لہگہل بی. پیاوہکہ گورج ئاوری لہ ژنہکہی دایہوہ و گوتی تہلہفون بؤ تاکسیی شہریکہ دہکہم بتبات و بتہینیتہوہ.

ژنه کهش دوابه دواى ئه و هاته دهره وه و توژى مات بوو. ئه ویش وهیش وهى گیان وهى گیانى بو ده کردن و چهند رۆژىكى خوشه، چونکه ئیوه لیره ن و ئاورپىكى دایه وه و پوریش به خرنگوهور هات و سه رپوشه کهى له سه ر و ده مى ئالاندبوو بو ئه وهى ده موددانه کهى ديار نه بیته، ده ستى خسته سه ر سه رى مناله که و دووعاى به سه ردا خویند و ده ستیدا له پشتى و گوتى خوايه به حاکم بیته. ده ست کرا به نانوجاخوردن و قسه و باس و پرس و پرسيار. مه لیحه خان ده یویست هه لیک بدوژیته وه تاكو باسى گه رانه کهى ئه مړویان بو بکات، له بهر ئه وهى که پوروى به کوره کهى گوت ئیشه لالا به حاکم ده بیته، قسه کهى قوسته وه و به زه رده خه نه وه گوتى وهى چهند سهیره، ئه وه پوروى باسى حاکمى کرد، که چى شه وى مالى حاکم عه بدوللا ته له فونيان کرد و گوتیان ده بیته ئه مړو بیته بو لامان، هه ز ده که یین و میوانمان هه یه، منیش گوتم ئه یه رۆ چوون دیم، مام و ئاموژنم و پوروى باوکى چرا هاتوون.

خه سووه کهى هه لى دایه و ده ستى دا له سه ر و ده سمالى و گوتى ئه یه رۆ به مه رقه دى پیغه مبه ر (دخ) هه ر ده بی برۆیت، بوچى ناچیت؟ خو ئیمه بیگانه نین، مالى خو مانه و مناله کان له مال ده بن. مه لیحه خان گوتى وهى، ئاخه چوون دلم دیت، چوون به جیتان ده هیلم، خه زوورى گوتى به زاتى خوا هه ر ده بیته بچى، خو منال نین. خه سووه کهى گوتى برۆ، هه یچ خو ت دوا مه خه، برۆ خو ت حازر بکه، چى ده که یت بیکه. بوو که کهى گوتى جارئ زووه، ئه گه ر بچم ده بی ده وری پینج و شه شى ئیواره بچم. خه زوورى گوتى برۆ کچم، خوا حافیزت بیته. خه سوو و خه زوورى مه لیحه خان زور ئینسانى باش بوون، یه ک له یه ک باشتر بوون، زور دلپاک و بپنچوپه نا بوون، چهند هه زیان له خو شى خو یان و کوپ و منالیان ده کرد، ئه وه نده ش هه زیان له خیرى خه لک ده کرد. خه سووى ژنىكى زور به حورمه ت و خواناس بوو، ئه گه رچى زور ده وله مهنده بوون، به لام تیروته سه ل

بوون، به پئی حالی خوی دایم چاکه‌ی له‌گه‌ل خه‌لک ده‌کرد و هه‌میشه به دزییه‌وه خیری به لیقه‌وماو ده‌کرد، ده‌ستی زور بیوه‌ژنی ناسیاوی ده‌گرت، له‌گه‌ل میرده‌که‌ی زوری ره‌وشتیان له‌یه‌ک ده‌چوو، هه‌روه‌ها به‌بی یه‌کتیش قه‌ت هه‌لیان نه‌ده‌کرد، وه‌کو ده‌لین پیکه‌وه پیروخه‌رۆ ببوون، ئه‌گه‌رچی زور پیری واش نه‌بوون و هیشتا قنجوقیت بوون، خه‌سووه‌که‌ی زور ژنیکی لیوه‌شاوه و ریکوپیک بوو. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که ده‌یانزانی ره‌نگه‌ پووری به‌و سه‌ر و جل و هه‌یکه‌له‌وه توژی نار‌ه‌ه‌تییان بۆ په‌یدا بکات، چونکه ئه‌و له سلیمانی که ده‌رده‌که‌وت، یا جاریک بچوایه بۆ بازار، مناله‌ورتکه و هه‌روه‌ها خه‌لکی تریش ناووناتوره‌یان لی دهن، یه‌کیک ده‌یگوت (خوتان لاده‌ن وا هات)، ئه‌وی تر (ته‌نزیلاتی قولینه‌یه). ئینجا وه‌ره له به‌غدا و له ناو ئه‌م عه‌ره‌بانه ده‌بی چی بکه‌ن. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا دل‌یان نه‌هاتبوو که نه‌یه‌نین یا پئی بلین سه‌ر و قیافه‌ت بگۆره نه‌وه‌کو ته‌ریق ببوایه‌ته‌وه.

مه‌لیحه خان خوی حازر کرد و خوی رازانده‌وه. خه‌سوو و خه‌زووری دل‌یان خۆش بوو که چاویان به بووکه‌که‌یان که‌وت که شوخ و شه‌نگ و شلومه و خوینشیرینه و جلی لی دیت، هه‌ر سه‌یریان ده‌کرد و دل‌یان روون ده‌بووه‌وه، ده‌تگوت تازه دیویانه.

مه‌لیحه خان و ژنه دراوسیکه‌یان و شوکریه‌گه‌یشتنه قبوله‌که، دیسان قه‌ره‌بالغییه‌کی زور بوو، مالی حاکمه‌که کورد بوون، به‌لام ئاشنای عه‌ره‌بیان زور بوو، دیسان حيله و پیکه‌نین و ده‌نگی پیاله و قرته‌قرتی چه‌ره‌ز و ده‌نگی قاپ و که‌وچک به ئاسانی ده‌بیسترا. (ئوم باسل) هه‌ر زوو مه‌لیحه خانی بانگ کرده لای خوی و جیی بۆ کرده‌وه، مه‌ت‌حی کرد و باسی چیشته‌کانی ئه‌و رۆژه‌ی کرد، زوری هه‌لدا و پرووی له‌گه‌ل خۆش بوو. ئه‌میش جوابی ده‌دایه‌وه و ده‌یگوت ئه‌وه لوتفی خۆته و خۆت ژنی و خانمی، کی هه‌دی هه‌یه که وه‌ک تو بزانیته نان و چیشته بکات، پیکه‌نینی جه‌ماعه‌ته‌که ده‌گه‌یشته که‌شکه‌لانی فه‌له‌ک.

شوکریه‌ش برایشه ژووری کاره‌که ره‌کان و له‌ویش دوو سی که‌سی تری لی بوون که به میوانی له‌گه‌ل خانمه‌کانیان هاتبوون، ئەوانه عه‌ره‌ب بوون و کچیکی جوانکیله‌ش خوی کزۆله کردبوو و حه‌په‌سابوو. کوردی بادینی بوو یه‌ک که‌لیمه عه‌ره‌بیی نهده‌زانی و ئیشکه‌ری مالی حاکمه‌که‌ش هه‌ره عه‌ره‌ب بوو. شوکریه چووو ژووری و سه‌لامی کرد، به‌سه‌ر و جلو‌به‌رگی کچه کزۆله‌که‌دا زانیی که کورده، شوکریه لینی چووو پیشه‌وه و هه‌والی پرسی و گوتی دایکم تو کوردی؟ کچه‌که به‌چاویکی زور مه‌لوول و داماووه سه‌یری کرد و گوتی به‌لی من کوردم. شوکریه به‌زه‌رده‌خه‌نه‌وه گوتی وهی گیان، هه‌ر گوتم ئەم کچه جوانه ناسکه ده‌بی کورد بی. خه‌لکی کوئی؟ کچه‌که به‌شیه‌وی بادینی و به‌ده‌نگیکی نزم و له‌رزۆک گوتی خه‌لکی لای ده‌ۆکم. شوکریه عه‌باکه‌ی له‌خوی کرده‌وه و به‌جوانی دانیشته و به‌روویه‌کی خۆشه‌وه سه‌یریکی ئەوانی تریشی کرد، چاکوچۆنی و قسه‌ی له‌گه‌ل کردن، به‌لام باش بوو، ئەوانیش بۆ خۆیان قسه‌یان ده‌کرد. ئەوان به‌عومر توژی گه‌وره بوون و باسی کوپ و بووک و شه‌ر و به‌زمی خۆیان ده‌کرد. له‌به‌ر ئەوه شوکریه له‌خوای ویست که ناچار نه‌بیته له‌گه‌ل ئەوانیش خه‌ریک بیته، بۆ ئەوه‌ی له‌گه‌ل کچه کورده‌که قسه‌بکات.

شوکریه دوا‌ی ئەوه‌ی په‌رداخه شه‌ربه‌ته‌که‌ی له‌ئیشکه‌ری ماله‌که وه‌رگرت و په‌کیکیشی خسته به‌رده‌می کچه کورده‌که، سوپاسی ئیشکه‌ری ماله‌که‌ی کرد، ئیتر به‌ته‌واوی رووی کرده کچه کورده‌که و هه‌موو خه‌یالی دایه و که‌وته قسه، له‌دوا‌ی توژی قسه‌خوی له‌بیر چوووه‌وه وای زانی که هه‌ر خوی و ئەو کچه له‌وین، شوکریه که‌وته قسه، به‌لام له‌ده‌وه هه‌ستی به‌نا‌ره‌حه‌تی و نا‌ئارامی کچه کرد که دلی کچه زور پره و هه‌رزوو هه‌ستی کرد که ئەم کزۆلی و خه‌مباریه‌ی به‌ده‌موچاوی ئەم کچه فه‌قیره‌وه دیاره، له‌خۆرای نییه. کچه‌ی به‌سه‌زمان هه‌ر شانزه‌هه‌فده‌سال ده‌بوو، ئەه‌گه‌رچی خه‌م و

خهفهت ژاکانډبوی، بهلام شیرینی و جوانی هه تیاډا ماډو، پرچه جوانه زهردهکشی ههروا به شیواوی و ناریکی له ژیر له چکیکی کونی بیړهنگدا شارډبووه، دست و په نجه بیتین و له رزوکه کشی هه زوو دهئاخنییه بن ههنگلیه وه و هک ترسایت له وهی ئەم جوانییهی بخاته پوو نه وه کا ههندی ډرنده و گورگی چاوبرسی و بیههست و بیثعور په لاماری بدن و پری پیدا بکن.

شوگریه له دیمه نی کچه که زور شله ژا و نارحهت بوو، گوتی کهی هاتووی و له مالی کی؟ دایک و باوکیشیت لیره؟ هه رته وه وندهی زانی فرمیسک له چاوی کچه وهک بارانی په له هاته خواره وه و هه رچند کردی و عه پای هینا و فهقیانه کانی کرده وه و سه ری برده ئەولا و هه رچییه کی کرد، فایدهی نه بوو، فرمیسک ئاشکرا بوون و هانته خواره وه. شوگریه به په رۆشه وه په لاماری دا و گوتی قوربانن بم خوشک و دایکم، بوچی دهگریت، ئەوه چیته؟ ده پیم بلئ چیته؟ من خوشکی توم و دایکی توم، به خوا هه رچییه کم له دست بیت بوت دهکم. کچه که چاوی سرپییه وه و سهیریکی ئەملا و ئەولای کرد و گوتی ئاخر دهترسم، شوگریه گوتی مه ترسه، تو قسم بو بکه، با بزانه چیته. کچه که به ترسیک و شه رمیکه وه گوتی من له دئییه کهی خومان بووم له گه ل دایک و باوک و خوشک و برا و هه موو خزمه کانم بووم، بو خومان وه کو خه لکی تر هه موو جاریک خه لک و مشتته ری و لوری دههاتن سه وزه و میوه و ته ماته ی زوری دئییه که مانیان کو ده کرده وه و دهیانبرد بو موسل بو فروشتن.

کچه که دیسان چاوی سرپییه وه و گوتی پیاویک لورییه کی پی بوو، دایم دههات و چاکوچونی له گه ل باوکم دهکرد، باوکم کریکار بوو و له ناوه ئیشی دهکرد و لوری بو بار دهکردن.

رۆژیک پیاوه که به باوکمی گوتبوو بوچی ئەم کچه نادهی به من و شووم پی بکات؟ من حالم باشه، دوکان و لوریم هیه و له موسل ئیشی باشم هیه. شوگریه چاوی زهق ببوو و هه ر گوتی بو کچه که

دهگرت. دیسان قورگی پر بوو له گریان و گوتی پیاوهکه کورد بوو، دوایی گوتی نازانم، بهلام به کوردی قسهی دهکرد، کوردییهکی شکاو، دهیگوت دایک و باوکم کوردن و من کوردم، بهلام له موسل گهوره بووم. ههړچونیک بوو، دواي چهند جار هاتوچۆ و دهست و دیاری، باوکم رازی بوو و منی دایه، بهلام دایکم رازی نهبوو، شهړی زوری کرد و گریا و خوئی کوشت، دهیگوت کچهکه م نادم بهم پیاوه، له سهروسهگوتی دهترسم، زور زور له فیلباز و دروزن دهچیت. لیره کچهکه م ددهم به شوو، با لای خو م بیت، بهلام فایدهی نهبوو، نه فرمیسی خو م و نه هیی دایکم کاریان نهکرد و پیاوهکه منی هینایه موسل دواي نهوهی چهند دیناریکی دایه باوکم.

شوگریه چاوی پر بوو له فرمیسک و هه موو هو ش و هه واسی لای کچهکه بوو، نه چای بیر مابوو نه نهو شتانهی له بهرده میان دانرابوون. شوگریه به سهړپوشه ره شهکهی چاوی سرپییه وه و گوتی پیاوهکه چۆن بوو، گهنج بوو پیر بوو. کچهکه گوتی وه لالا خراب نهبوو، چلوپینج سال دهبوو، شکلیشی خراب نهبوو، ئینجا منی هینایه موسل. دواي نهوهی له موسل ماین و منی له خانوویهک دانا و گوتی نه مه مالی منه، بهلام هه ر دلم تنگ و هه ر ترسم لی نیشتبوو. دهمزانی نه م ئیشه راست نییه و زور جار هه ر دهگریام.

روژیک هاته وه و گوتی (فه یروز) ههسته با برۆین بو بهغدا، دهبی لوری و شت ببه م و توش دهبه م. بهغدا وایه و وایه، منیش ههستام له گه لی هاتم و شهو له ژووریک نوستین و بهیانی خوئی چووه ده ری و لای نیوهرو هاته وه. گوتی ههسته بته مه لای ژنیک، چونکه من نه مشه و دهبی برۆم بو شوینیک و بارم پییه، توش نابی لیره به تنیا بیت، ده بیت بته م بو مالی ئاشنایه کم، منیش له گه لی چووم بو لای ژنیک و پیاویک و چهند کچ و ژنی تریش له وئ بوون، لای ئیواره ههندی خه لک دههاتن و دهچوون. نه و ژن و کچانه دهچوون له گه لیان. دوایی سهیر دهکه م پیاویکی به جلی سهربازییه وه هات و نه م ژنه ی

لهگهَل بوو که وَا ئه مِرَو لهگهَلی هاتووم بَو ئیره. ژنه که ی که هاتبووم بَو لای، په لی منی گرت و به عه ره بی قسه ی کرد و منی دایه ده ستیان. ئه مانیش میان سواری ئو تومبیل کرد. هه رچه ند گوتم ئه مه چیه و بَو کو ی ده چین، به لام گو ییان نه دامی، به عه ره بی و به ئیشاره ت گو ییان سوار به و میان برده مالی خو یان. ئیتر هه ر چاوه ریم کرد که س دیار نه بوو. ژنه که بانگی ده کردم و ئیشی پی راده سپاردم، به ئیشاره ت مناله کانی پی هه لده گرتم، تا کو چه ند روژیک. به شه ویش ژوریکیان دابوومی که له وی بنووم. کچه که به عه باکه ی دهموچاوی شارده وه و دایه هاره ی گریان و به ئه سپای گوتی شه ویش نوستبووم، سه یر ده که م به کی ک هاتووته سه ر جیگه که م، راپه ریم و خه ریک بوو بقیژینم، به لام فایده ی نه بوو، دره قه ت نه هاتم، به حه په ساوی به چرنووک و به له قه په لاماریم دا، هه موو له شمی تیک شکاند ئه وه نده ی لی دام. ئیتر له و شه وه وه هه موو شه ویک ئه م پیاوه زابته ی میردی ئه م ژنه وام به سه ر ده هینیت. نازانم قسه بکه م. نه که س ده ناسم. نازانم بچم بَو کو ی. به کی بلیم و به یانینان هه لده ستم به چاوی فرمیسکاو ییوه ئیشیان بَو ده که م، ژنی پیاوه که ش هه ر قسه م پی ده لیت، نازانم چی ده لیت، به لام تی ده گه م که باسی من ده کات و له گهَل میردی شه ر ده کات. شوکریه راپه ری و گوتی باشه ماله که یان له کو ییه؟ کچه که به فرمیسکه وه گوتی ئه گه ر ناوی گه ره ک و ماله که یانم ده زانی بَو وام لی ده هات. کچه که ئاخیکی هه لکیشا و گوتی روژیک خه ریک بوو رابکه م و تا سه ری ئه ولایه ش چووم، به لام سه یرم کرد هه ر خه ریک بوون بمخون، دوو سی هه تیو و مه تیو لیم ئالان، چونکه لای ماله که یان هه مووی باخی خورمایه و زور چوله، منیش ترسام و گه رامه وه و گوتم خوا ده زانی دوا یی ئه مانیش چیم به سه ر ده هینن. شوکریه گوتی باشه ئه ی ئه و میرده سه گبابه ت نه هاته وه به لاتدا، کچه که گوتی با، جاریک هات، لای نیوه رو بوو. من زور گریام و

گوتم بمبهرهوه، ئەم پیاوه وام لئ دەکات، گوتی باشه ئیسته دیمهوه، پیاوه زابتهکهی لهگهڵ بوو، قسهی لهگهڵ دهکرد، وا بزاتم پارهی دایه و ئەویش خۆی لیم دزییهوه و رویشت.

شوکریه هەر شیت بوو، ئارامی نهما و گوتی ههسته وهره لهگهلم، کچهکه گوتی خۆزگه، دهستت و قاچت ماچ دهکهم نهجاتم بده توخوا. شوکریه بیریکی کردهوه و شلهژا، لیوی خۆی دهگهست و به ئەسپایی و لهسهرخۆ گوتی تو ههر لیره دانیشه. شوکریه ههستایه سهر پی و چوو سههیریکی خانمهکانی کرد له دوورهوه که له چ کهیف و حیلکه و بهزمیکدان، خهلکی وا قوربهسهههیش ههیه که مردن به ئاوات دهخوازن.

شوکریه به چهپهساوی و به زهردهخهنهی دهستکردهوه چوووه ناو ژنهکان و پرووی کرده لای خانمی. خانمیش به زهردهخهنهی خۆشیییهوه پرووی کرده دوو سی ژنی دهووبهههری و گوتی ئەمهیه شوکریهی من. ئا دایکم بزاتن چهند ریکوپینکه. پرووی کرده شوکریه و گوتی خیره. شوکریه گوتی خانم زۆری ماوه برۆین؟ خانم گوتی بۆ؟ پینکهنیی و سههیریکی ژنهکانی کرد، دیار بوو که پینی گوتبوون که شوکریه زۆر تهواو نییه و توزی شیتۆکهیه و ئاخۆ چیی تریشی پی گوتبن.

مهلیحه خان گوتی بۆ شوکریه، تاقهتت چوو؟ شوکریه دهمی خسته پهنا گوئی خانم و گوتی به خوا توزیک سکم دیشی، ئەگهر من بتوانم برۆمهوه، ئیسته میوانهکان و منالهکانیش به تهنیان.

خانم گوتی ئینجا چۆن دهرووی؟ زۆر دوورین کچی، دهزانی ئیره چهند دووره له مالهکهمانهوه؟ شوکریه گوتی خهمت نهبیته، مهترسه گوم نابم، ههموو کونی بهغدا شارهزام. خانم گوتی باشه ژمارهی تهلهفونت پینیه نهوهکو گوم بیته. شوکریه گوتی ههموویم لهبهره، ههتا ههی دائیرهکهی ئاغام دهزانم. خانمی گوتی ئەه پاره؟ دهستی دایه جانتاکهی، له بهر چاوی خهلک پینچ دینارییهکی دهههیتنا و خستهی دهستی شوکریهوه. ئەویش سوپاسی کرد و رویشت.

شوکریه چووه ژووری و دانیشته‌وه و به کچه‌که‌ی گوت برۆ بۆ ته‌والیت و هه‌ندێ له‌وێ بمینه‌وه. ئەگەرچی سارده، به‌لام قه‌یناکا، رووی کرده ئیشکه‌ری ماله‌که و گوتی ئەم کچه ده‌یه‌وێت بچیت بۆ ته‌والیت. کچه‌که‌ی ساحیب مالیش گوتی وا بزانه‌ی عه‌ره‌بی نازانیت. شوکریه گوتی ئەوێ وه‌للا به‌سه‌زمانه هیچ نازانیت. کچه کورده‌که چوو بۆ ته‌والیت. دواي ئەوه‌ی شوکریه پێی گوتبوو که هه‌ر له‌وێ بمینیت. کچه‌که چوو و شوکریه دانیشته‌وه له‌گه‌ل جه‌ماعه‌تی ئیشکه‌ره‌کان و شتی خوارد و قسه‌ی له‌گه‌ل کردن و دواي به‌ینیک ئەویش خۆی دزییه‌وه و چوووه ده‌ری، له‌ باخی پشته‌وه هه‌ردووکیان چوونه کۆلان و خویان پێچایه‌وه، به‌ خیرایی خویان گه‌یانده سه‌رجاده و راوه‌ستان. شوکریه ده‌ستی له‌ تاکسییه‌ک راگرت، ئەدره‌سه‌که‌ی پێ گوت و لێیان دا رۆیشتن. له‌ نزیک ماله‌که‌یانوه پاره‌ی ته‌کسییان دا و دابه‌زین. ئەو ماوه‌یه‌ش به‌ پێ رۆیشتن و چوونه ژووره‌وه. هه‌موو راپه‌رین، ئەوێ شوکریه بۆ خانمت به‌جێ هێشت؟ ئەویش وتی وه‌للا بیتا‌قه‌ت بووم. هه‌موویان چاویان تی بری ئە‌ی ئەم کچه کێیه؟ شوکریه گوتی ئەمه وه‌ختی خۆی پێکه‌وه له‌ مالیک بووین و زۆرم خۆش ده‌ویست، وا هیناومه که ئەمشه‌و له‌ لام بیت. ئەوانیش به‌خێره‌اتنیان کرد. شوکریه پێش کچه‌که کهوت و کچه‌ی برده ژووری خۆی، جیگه‌ی بۆ دانا و زۆپای بۆ داگیرساند، ده‌ستی کرده ملی و گوتی راوه‌سته، به‌ خوا سه‌ریان ده‌خمه‌ قه‌بری باوکیان. کچه‌که ده‌ستوقاچی شوکریه‌ی ماچ کرد و گوتی به‌ره‌لام مه‌که. ئەویش ده‌ستی له‌ سنگی دا و گوتی هه‌ی، شوکریه شیت ناناسی.

هێشتا چیت دیوه، ده‌رگا‌که‌ی له‌سه‌ر پێوه دا و هاته لای ئاغا و دایک و باوکی و منالان و جاریکی تریش سه‌لامی لێ کردن و هه‌والی پرسین، چوو توژی خواردن و چایه‌کی بۆ کچه‌که برد. ده‌ست و قۆلی هه‌لمالی و په‌لاماری ئیشه‌کانی دا و به‌ په‌له چوو خه‌ریکی نان و

خواردن بوو بۆ جه ماعت، به لام هەر شله ژابوو، مېشكى شيواو بوو،
 ئەمه چۆن واى كرد. بۆچى ئەوانهى له وى بوون كه رن، هەر ئىسته
 ده پرسن و ده زانن كه ئەم كچه له گهل ئەو رۆيشتوو، چونكه پيكنه وه
 ديار نه مان، ئەى له ناكاو گه رانه وهى ئەم له بهر چاوى ئەو هه موو
 خه لكه، هەر ئىسته زابته كه پۆليسى بۆ ده هينته بهر دەرگا. ئەى چى
 به مان بلت؟ تاقه تى ئەم به لايه يان هه بيت؟ رهنگه ئەويش دهر بكن.
 ئينجا خه م، ليره هه زار كه س ده ستى ماچ ده كهن، وه لالا هيج وانويه،
 ئەمه له دزى و فراندن ده چيت و كى ئيتر هەر ده هيلت بچمه مالى
 ئەگه ر ناوم بكه ويته ناو ناوان و پۆليس؟ حه ي، ئەى چۆن ئىسته من
 دانىشتمايه و گويم له م كچه قوربه سه ره بگرتايه و بمگوتايه وه يش
 فه قيرى خوا، ئەوه بۆ وات به سه ر هات، دوو سى قسه ي دلدانه وهى
 درۆم بگردايه و ئەو كچه داماوه بيزمانه م به جى به يشتايه برواته وه
 ناو چنگى ئەو گورگه بيشه ره فه و جاريكى تريش ئەو مي رده
 بينامووسه بينويزدانه ي به اتايه و ببيردايه بۆ خه لكى تر و تيجاره تى
 به سه ره وه بگردايه و به كه يفى خۆى هه موو رۆژي ك نامووس و
 شه ره فى ئەم نه گبه ته ي بخستايه ته به رده مى ئەم و ئەو و ئەويش
 پاره كه ي بخستايه ته ته نگه ي گيرفانى كه نرخى ئابروو و ئازاردانى
 كچه بوو، منيش بۆ خۆم به اتمايه وه مالى له گهل خانمه كه م و بۆ خۆم
 ئيشم بگردايه و نانم بخواردايه و بنوستمايه. كه واته فه رقى ئينسان و
 حه يوان چيه؟ ئەى بۆچى ده لىن به شه ر؟ ئەى ويژدان و دين و بروا
 و ئيمان يه عنى چى؟ ئەى بۆچى قانون و حكومه ت گوايه هه يه و
 دانراوه، ئەى نالىن بۆ ئەوه ي ته عه دا نه كر يت و زۆر و زۆردارى
 نه ييت، حه قى خه لكى بپاريژن و نامووس و ئابرووى بپاريژن، ده
 ئەگه ر واييت، كه واته نابى شتى وا بقه وميت، ياخود ئەمانه هه مووى
 درۆن و په رده يه كن به رووى خه لكدا تاكو بلين وه لالا دونيا پيش
 كه وتوووه و مه دهنه يه هه يه و قانون فه رقى فه قير و ده وه له مه ند
 ناكات.

که واته هه ی ئەم مه دهنیه ته م به قور گرت و کاوالم کرد. ئینجا رهنگه ئیسته میرده بیشره رفه که ی بیت وهره قه ی ماره بیه که ی دهر بینیت و له گه ل پۆلیس په لاماری نه گبه ته که بدهن و بیده نه دهستی به خیری. قانون ده لیت هه قی هه یه، چونکه میرده تی. بیده نه وه دهستی و خوا بزانیته که چیی به سهر بینیت. شوکریه له پر مسته کۆله یه کی به خۆیدا کیشا، وه کو له بیردا بوو بیت، له خه یاله کانی راپه ری و گوتی به خوا یا من ده بم یا ئەم کچه به ره لالا ناکه م، قیروسیا با چه پسم بکه ن. شانی هه لته کاند و گوتی چش با بمخه نه غه زه ته کانه وه، به خوا خۆمی له سهر داده نیم. شوکریه له پر وه کو شیت قاقایه کی لی دا و له دللی خۆیدا گوتی وه ی به قوربانی خوا بم، بیرم که وته وه، ئەوه م بۆ بیر نه بوو، به خوا ئەوه نده شله ژام هه ر هه چم بیر نه ما. له داخندا میشم به ته واوی وه ستا. دللی خووش بوو و تۆزی ترس و شله ژاندنه که ی ره و بیه وه و گوتی ئەمانیش قبولیان نه کرد، ئیسته ده بیه مه لای باجی (فهیمه). دیسان پیکه نییه وه وه ک ئەوه ی گه نجینه یه کی دۆزیبیتته وه، گوتی هه ی داوه شیی شوکریه، ئەوه بۆ سه ری دونیات لی هاتوته یه ک. ئەوه بۆ باجی فهیمه گیانت له بیر چوو؟ ئەوه بۆ ئەو ژنه باشه خیرخوازه مه رده ت له بیر چوو یاخوا هه زاری وه کو ئەو خه لکه بیشره رف و سه گه هارانه به قوربانی بن.

شوکریه دللی خووش بوو و به روویه کی خووشه وه نان و سفره که ی حازر کرد، چوو به لایانه وه و به ده وریاندا هات و چوو و گوله به رده ستیی ده کرد، له دللی خۆیدا گوتی ده وهره توخوا من لۆمه ی ئەمانم ده کرد که گوله مناله و ئیشی قورسی پی ده که ن و ئەمانم به بیتره م زانی، که چی وای قور به سهرم، له م دونیایه نامه ردی چۆن هه یه. ئەیه رۆ تۆبه خوایه، وه ی به قوربانی خه لکی وه کو ئەمان بم، به س نییه به حورمه ت و نه جیبین، چه پۆکیکی به گوله دا کیشا و گوتی خیرا راکه، زوو ئەو قاپانه به ره. له دللی خۆیدا گوتی وه ی چه ند به ختیار ی که لی ره یته له چاو ئەو قوربه سه ره ی تردا.

شوکریه بیریکی کردهوه و گوتی دهلیی چی پرسیک به ئاغام بکه م؟ به خوا پیاوئیکی به رهم دیاره، به خوا پرسى پی دهکهم پیش ئه وهی خانم بیته وه، بزائم چی دهلیت. خو هر قسه یهک دهکات، یا تووره ده بیت یا ریگه یه کم پیشان ده دات. شوکریه دلئى خوئى قایم کرد و به بیانوی مناله کانه وه (ئاغاکه ی) بانگ کرده ئه و ژوره، پیاو هکesh توئى سلهمییه وه که چوو هیچ منالی نه دی و هر شوکریه ی دی، ترسا و گوتی چیه شوکریه چیت ده وی، توئى ده می تیکه لوپیکه ل بوو. شوکریه نه یه بیشت زور خه یالی بروات و هر زوو په لاماری هه ردوو دهستی دا و ماچی کرد و چاوی پر بوو له فرمیسک. پیاو هکه خوئى راپسکاند له دهستی و ئهسته غفیرو لالا ئهسته غفیرو لالا خوشکم کچمی پی گوت و شله ژا، شوکریه به گریانه وه باسی کچه که ی بو گئیرایه وه و هه مووی بو باس کرد و گوتی ئیسته ئه م ئیشه بو ویزدان و پیاو هتیی تو به جی ده هیلم، بزائم چی ده فهرمووی. پیاو هکه شله ژا و نارحه ت بوو، دهستی هه لگوفت و چهند جنیویکی دا، چوو ه دهره وه و هاته وه ژوروی و پرووی کرده شوکریه و گوتی به راستی ئه مه شتیکی زور گوناح و ناخوشه، به لام ئه ی چون ئیسته هر ده زانن و له وانه یه پولیس بینن و له وانه یه ماله که مان بگه رین و رهنگه شتی خراپتیش بکه ن. پیاو هکه به په له قسه ی ده کرد و نه یده زانی چی بکات، ناوهران و قسه و قسه لوک و پولیس و گوناح و به زه یی و به تایبه تی که کچه که ش کورده و غیره تی ئه وه ش، ئیتر میشکی کابرا وه ک شاره زه رده واله ی لی هات له خه یال و ههستی تیکه لوپیکه ل و رهنگی تیک چوو. چوو هه وشه، چوو هه مام، سه رباقیی هه مووشی، ئیسته ژنه که ی دیته وه، ئینجا ئاخو ئه و چی بکات؟ هه رچه نده ده نیاسیت که له وهختی وادا زور به غیره ت و ژنی چاکه، به لام ده ترسیت له وهی تووره بییت و بیکات به هه را و هر شوکریه ش بکاته کو لان، چونکه ئه ویش زور جار دلئى رهقه و

توورپه، هندی جاریش وانیه. پیاوهکه هزی دهکرد زوو چارههک بدوژیتوه پیش نهوهی ژنهکهی بیتهوه.

شوکره که چاوی لی بوو کابرا ئارامی نهما و نازانیت چی بلیت. شوکره باش سه‌رپوشه‌کهی له ملی ئالاندهوه و توژی دهمولیوی پی داپوشی و قول و فهقیانهی هینایه خوارهوه ههر وهک بچیته به‌ردهمی مه‌حکه‌مه و چوو به‌رهو ژووری منالان و رووی کرده ئاگاهکی و گوتی (ئاغا)، نه‌گهر من شوینیکی باش بدوژمه‌وه بو ئهم کچه و لای ژنیکى ناسیاوی زور ئه‌مین دای بنیم، جه‌نابت یارمه‌تیم ده‌دهیت و له‌سه‌رم ده‌که‌یته‌وه که نه‌گهر هاتنه سه‌رم و بلیم نه‌مدیوه؟ کابرا به په‌رۆشه‌وه گوتی راست ده‌که‌یت، شوینی وات هه‌یه؟ شوکره دللی خوڤ بوو و گوتی ئه‌ری به سه‌ری تو شوینیکم هه‌یه تاکو په‌نجا سالی تر بووی بگه‌رین نایدوژنه‌وه، نه‌و ژنه ئه‌وه‌نده خواناسه، دانانیشیت تاکو نه‌یداته ده‌ست دایک و باوکی. پیاوه‌که گوتی ژنه‌که چیه ژنی کتیه؟ شوکره به چاویکی پر خوڤی و شه‌رمه‌وه گوتی ئو قوربان، به خوا ئه‌وه‌نده ژنیکى باشه، ژنیکى فه‌قیره، می‌رده‌کهی کریکاره، وهختی خووی له شه‌ریکهی نه‌وت بوو، ئیسته پیر بووه منالیشیان نییه، بو خویمان سه‌ریان کز کردووه دوو ژوور و هه‌یوانیکی بچووکیان هه‌یه. شوکره به زه‌رده‌خه‌نه‌وه ده‌ستی به‌رز کرده‌وه و گوتی به خوا قوربان تا ئیستا چه‌ندین خیری وای کردووه و منیش هه‌رچه‌نده لیم ده‌قه‌ومیت یا نه‌خوڤ ده‌که‌وم و ناتوانم ئیش بکه‌م، ده‌چمه لای. چاوی بریه ئه‌رز و سه‌ری داخست و گوتی ئینجا نه‌گهر جه‌نابت له‌سه‌رم بکه‌یته‌وه، نه‌وا تا ماوم ههر دووعای خیرت بو ده‌که‌م و لای خواڤ زور خیریکی گه‌وره‌یه که‌وا کچیکی فه‌قیری منالی ئیسکسووکی کوردی نه‌گه‌بت له‌م غه‌دره نه‌جات بده‌یت. ئاگاهکی گوتی زور چاکه، نه‌وه له‌سه‌ر من. شوکره دیسان خووی فری دایه سه‌ر ده‌ستی و دیسان پیاوه‌که خووی راپسکاند. شوکره گوتی برۆم ئیسته ببه‌م؟ ئیسته باشه و دنیا تاریکه. ئاگاهکی گوتی

باشه برۆ، دوايي گورج گه رايه وه و به ئه سپايي گوتي ده زاني چي، دونيايه هاتن و پرسسيان، بلي راسته هاته بهر ده رگا له گه لم و خواحافيزيي لي كردم، به لام ئيتر من هاتم و به جيم هيشت. شوكريه به هه له داوان چوو، به لام ئاغا هه ر شله ژابوو. ديسان بانگي كرده وه و گوتي كه هاتيته ده ري كه س تو ي دي؟ شوكريه گوتي به سه ري تو كه سي لي نه بوو، له ده ركي باخه كه وه چوو، ئو تو مي له كان كه راوه ستابوون، هي ژنه ميوانه كان بوون، هه مووي له بهر ده ركي هه وشه بوون و خو م به چاكي سه يرم كرد كه سي لي نه بوو. پيا وه كه گوتي ده باشه كه واته زوو كه و برۆن. كه واته مه لي له گه لم هات تا بهر ده رگا و بلي نه مديوه.

ئه وه نده ي پي نه چوو خانم گه رايه وه و هاته ژووري. هه ر له ري گه وه گوتي ئو په نا به خوا، بوو به چ به زم و هه رايه ك، مي رده كه ي چوو به پيري وه و زاني ئيسته چي ده ليت، به لام خو ي گيل كرد و گوتي ها گيانه بو وا درهنگ؟ دلم كه وته مه راقه وه تر سام له وي شتي كتان لي هاتبي. گه يشته لاي خه سوو و خه زووري و ئه وانيش به روويه كي خو ش به خيره اتنيان كرد و مناله كان تي به ربوون. ئه ويش هه ده يگوت جاري رو له وازم لي بينن، با با سي كتان بو بگيرمه وه. سه ري كي كيشا و گوتي ئه وه كوا شوكريه؟ رانه وه ستا تاكو گو ي له وه لام بيت، قسه كه ي خو ي ته واو كرد و گوتي رو له ژني زابتي كي گه وه، كه زور باش نايناسم و ئه مه دوو سن جاره بي بينم، له وي بوو و كاره كه ري كي له گه ل خو ي هينا بوو. كه هه ستا بر واته وه، كاره كه ر ديار نه ما. دونيا ي بو گه ران هه ر نه بوو. ژنه كه زور نار هه حه ت بوو ده يگوت زمان نازانيت، ئاخو چي به سه ر بيت. مي رده كه ي له دلي خويدا گوتي چاكي به سه ر نا يه ت و ياخوا ماليان كا ول بيت.

مه ليحه قسه كه ي ته واو كرد و گوتي ژنه كه ته له فوني بو مالي خو يان كرد، مي رده كه ي هات و خه به ريان دا به پوليس و به ئيسته گه ي را ديو. ژن و مي رده كه خهريك بوو له بهر چاوي ئه وه هه موو عاله مه بيته

شهریان. پیاوه که ده یقیراند و ده یگوت ئاخر بۆ له گه‌ل خۆت ده بهینیت بۆ گه‌ران و سه‌یران. عه‌مرنه‌ماوی وا چوزانیت گه‌ران چیه. کابرا خه‌ریک بوو لیوی خۆی بکروژیت له تاواندا و له دلی خۆیدا ده یگوت ئای بیه‌ره‌ف، هه‌ی نامه‌رد، ره‌نگه‌ خه‌لکیش وا بزنانن که چه‌ند به‌ره‌حمه و ئه‌وه بۆ کچه‌که ناره‌حه‌ت بووه که نه‌وه‌کو گوم بووبیت.

نازانن له‌به‌ر نامه‌ردی و که‌یفی له کیسی چووه، بۆیه وا ده‌کات. مه‌لیحه چووه ژووری خۆی تا‌کو خۆی بگوریت، به‌لام گه‌رایه‌وه و دیسان گوتی ئه‌وه کوا شوکریه؟ می‌رده‌که‌ی چوو له‌گه‌لی و تۆزی قسه‌ی به‌سه‌ردا هینا و هه‌ندئ قسه و باسی لی پرسی و باسی دایکی باسلی کرد که هاتبوو یا نه‌، ئه‌ویش به‌ گه‌رمیه‌وه بۆی باس ده‌کرد و تۆزی پیکه‌نین. چوو مناله‌که‌ی له جۆلانه ده‌ره‌ینا و دوو سی جار بۆن و ماچی کرد. می‌رده‌که‌ی پیتی گوت که‌وا له‌گه‌ل دایه‌گه‌وره‌ی زۆر ریک بوو و له باوه‌شی ئه‌ویشدا خه‌وی لی که‌وت و له‌م قسانه.

مه‌لیحه خان کورپه‌که‌ی دا به‌ شانیدا و خه‌ریک بوو برواته ده‌روه، دیسان پرسی و گوتی شوکریه کوا؟ سکی چۆن بوو؟ وه‌للا ره‌نگی زۆر زه‌رد بوو. تیک چوو بوو بۆیه ناردمه‌وه. می‌رده‌که‌ی ده‌ستی گرت و گوتی جاری دانیشه، ده‌مه‌ویت شتیکت بۆ بگێرمه‌وه. ژنه‌که‌ی دانیشت، تۆزی تیک چوو و گوتی خیره چی بووه؟

می‌رده‌که‌ی ده‌ستی به‌ سه‌روگۆیلاکی خۆیدا هینا و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا و گوتی گیانه‌که‌م ئیسته شتیکت بۆ ده‌گێرمه‌وه، به‌لام قسه‌که‌م مه‌بره‌ تا‌کو لی ده‌بمه‌وه. ئه‌وسا تۆ چیت گوت، من وا ده‌که‌م، هه‌ر تۆ له‌سه‌رخۆ و ناره‌حه‌ت مه‌به.

ژنه‌که‌ی ئارامی نه‌ما و سست بوو، گوتی توخوا چی بووه بۆ پیم نالین؟ می‌رده‌که‌ی گوتی به‌ سه‌ری تۆ شتیکی وانیه که پێوه‌ندی به ئیمه‌وه هه‌بیت، به‌لام تۆ گۆی بگره. به‌ درێژی باسی کچه‌که و شوکریه‌ی بۆ کرد و هه‌مووی خسته به‌رده‌ست و گوتی ئیسته‌ش شوکریه چووه و بر دوویه‌تی بۆ لای ئه‌و ژنه‌ی ئاشنای.

ژنه که چه په سا و هه ستایه سهر پی، گوتی وه لالا شتیکی باشه، ههر ئه وه مان که م بوو ببین به پیاو فرین و ریگر، ئینجا کی نالیته ئه و کچه درو ناکات و وایه؟ ئه و که سانه خویمان زور بیناموسن. ئه گینا پیاوی ساحیب ژن و منال و مالیکی گه وره چۆن وا دهکات. عه مری ئه و شوکریه شیتشه نه مینتی ههر له خویه وه خوئی کردووه به پیاو چاک و مه کر له خوئی دهرده هینیت و خوئی کردووه به لایه نگری فه قیر و سوالکه ر یا ههرچی دهست ده که ویت دهیخاته قاپی سوالکه ره کانه وه. کویریایی دایهت، روچی دهرچیت تازه نایه ته وه به م ماله دا.

میرده که شی بیده نگ ببوو، چونکه دهیناسی، جارئ ئیتر قسه دهکات و جنیوی پی دهات، سهیریکی میرده که ی کرد و به تووره بوونیکه وه گوتی ئینجا تو چیت گوت؟

پیاوه که گوتی منیش پیم گوت وه لالا تا قهتی به زمی وامان نییه و دهردی تو ده لیت کی ده لیت راست دهکات و گوتم برۆ جارئ له وئ به تا کو دایکی چرا دیته وه، من هه قم نییه به سه ره وه. نابئ ده قیقه یه که لیزه بیت. ژنه که نارده هت بوو و بۆلاندی. میرده که ی چووه لایه وه و گوتی گیانه شیرینه که م، تووره بوونی ناویت، وا ههر دووکیان رویشتن و لیزه نین. ده ته ویت شوکریه دیته وه، ناته ویت با ئه ویش بروات حه وت به ردی له دواوه بیت. ئه و نه یه کیکی تر په ییدا ده که یین.

ژنه که به عاجزی و به چرپه گوتی سهیری ئه م به خته ی من بکه ن. ئیسته میوانم نه بوایه و ئاموژنم و ئه وان لیزه نه بوونایه، قیروسیا، به لام ئیسته ئه و شیتشه لیزه یه و هیتشتا سه ری خو مان له قاچی خو مان جیا ناکه ینه وه، ئینجا ئه ویش بروات.

میرده که ی له سه رخۆ گوتی گیانه؟ که تو له وئ بوویت، هیچ باسی ئه وه یان کرد که له گه ل که سه رویشتی؟ یا خود که سی له گه ل بووبی؟ ژنه که گوتی نه بابه، که سی چی؟ سه گ ساحیبی خوئی نه ده ناسییه وه له کوئ ئاگیان له چی بووه؟ جارئ ههر له ئیشکه ره کانیان دهرپرسی و ده یانگوت لای ئیوه بووه، ئه وانیش ده یانگوت وه لالا ئاگامان له که س

نییه. راسته دیمان خه لکی تریش لیږه بوو، به لام هه رکه سه به لایه کدا رویشته و ئیشکه ری ماله کهش دهیگوت چوزانم، خو هه ره سی نایم، من ئه وهنده سهرم قال بوو، باوکی خو م بیر نه بوو.

مه لیحه خان چووه لای خه سووی و جه معاعت و توژی دانیشته، ئارامی نه بوو. هه ستایه وه و چووه ژووره کهی، میږده کهی بانگ کرد و گوتی باشه ئیسته چوونه ته کوئی؟ ماله کهی به تو گوت؟ ئه ی چوون ئیسته بیږزینه وه؟

کابرا سهرکه وتوانه و به شه و قه وه گوتی ئینجا ئه گهر دته ویت ئاسانه و دهستی برد بۆ گیرفانی کراسه کهی و گوتی ها ئه ها ئه وه ته ناوی ماله که و گهره که که شم لی سهندووه، پنی گوتم و منیش نووسیم، بۆ ئه وه ی نه وه کا دونیایه لیپرسینه وه ی بیی. ژنه کهی توژی راوه ستا و بیږده نگ بوو، رووی کرده میږده کهی و گوتی حازری؟ با برۆین بزاین چییه؟

کابرا ئیشاره تی کرد که حازر و ئاماده یه.

ژنه که چوو عه باکه ی گرت به ده ستیه وه و به په له چوو به خه سوو و خه زووری گوت که وا ده چن تاکو ئه و ماله بۆ سهردانی نه خو شیک و ئیسته دینه وه.

خه سوو و خه زووریشی دوا ی رویشتنی ئه وان سه یری یه کتریان کرد و ژنه که گوتی ئه وه چییه مه لیحه زۆر شپرزه بوو؟ به خوا شتیک بووه. دلای که وته مه راقه وه و میږده کهی ئه گهرچی دلای دده ایه وه، به لام خو شی له دلّ وه هه ر زانیی که شتیک هه یه.

ئۆتۆمبیلی مه لیحه خان و میږده کهی گه یشته بهر دهرگای ژنه که که شوکریه گوتبووی. کابرا ئۆتۆمبیله کهی راگرت و دابه زین. له دهرگیان دا و ماوه یه کی پی چوو، دوا یی ژنیک کردیه وه و گوتی به لی فه رموون کتییه؟ مه لیحه گوتی مالئ باجی فه هیمه یه؟ شوکریه لیږه یه؟ بلای دایک و باوکی چرا هاتوون. ژنه که گوتی به لی به سه ر چاو، با بزائم. هه ز ده کهن بفه رموون. وای گوت، به لام شله ژا و

دهسته پاچه بوو، هر له وږيوه پروی کرده هوشه که و به دهنګيکي بهرز گوتی دایک و باوکی (چرا خانن). دهر ویش ئوه له کوئی؟ ئا وهره.

شوکریه و کچه کهش خویمان مات دابوو و که گوئیان له دهنګی دهرگا که بوو، له ترساندا هر زراویان چوو بوو. وا هاتووه خه یالیان که ئه مه پؤلیسه، له بهر ئه وه که شوکریه گوئی له ناوی چرا بوو، راپهړی و به راکردن چوو به کسه ر خوی هه لدا بؤ خانمی، باوه شی پیدا کرد و دهستی کرده ملی و به قوربان به ساقه ی بوو. بانگی کردنه ژووره وه و باجی فهیمه و میردی به په رۆش و گه رمییه وه فرموو فرموویان بؤ کردن، ئه وانیش هاتنه ژووری و دهرگیان داخسته وه، هوشه بچکوله که یان بری و چوونه ژووره وه. ژووریکي باش بوو، زور بچووک نه بوو و به ربه و کومبار ر اخابوون، عه لادینیکي کونی تیا ده سووتا و له سووچیکي ژووره که تهخته یه کی یه ک نه فوری دانرابوو، دوو سئ کورسیی کونی لی بوو و له لایه کی تر هندی نوین و دۆشه ک ر اخابوون و قوری و پیاله و سه به تهنان و هندی قاپ و سینی له تاقینکا دانرابوون. ئه وانیش چون دانیشن. ئه گه رچی مه لیحه خان گوتی دانانیشن درهنګه و هر ئه وه یه دمه ویت بزانه ئه مه چییه. شوکریه ئیشاره تی کچه که ی کرد و گوتی خانم گیان، ئا ئه مه کچه که یه. هه ز ده که یه با خوی قسه تان بؤ بکات، قوربان به دهست خوم نه بوو، ئا گرم تی به ربوو که قسه ی بؤ ده کردم، ئه و ده گریا. مه لیحه سه بیریکي کچه که ی کرد و هه روه ها میرده که شی و له چه شنی دانیشننه که ی و کزولی و ته ریقی و ترسه که ی و رهنګی زهرد و ژاکاوی زور دلیان پیی سووتا، شوکریه گوتی (فه یروزه گیان) ئه مه تا خانم، ده تو قسه بکه نه وه کو من به باشی نه زانم. باجی فهیمه و میردی بؤ جاری چواره م به خیره اتنیان کردن، ئه م لی ده بووه وه و ئه وی تر دهستی پی ده کرده وه. میردی باجی فهیمه هاته پیشه وه و هه رچه ند ده یکرد، چاوی نه ده کرایه وه، چونکه

به سه زمانه چاوی کوتوکوئیر بوو. مشکیه کی به ستبوو به سه ریه وه و جلی کوردیی له به ردا بوو. زه عیفکه لانه یه کی کورت دیار بوو، یا رهنکه له بهر پشتچه ماوهیی وا دیار بوویی، دهرسریکی به دهسته وه بوو و زووزوو ده بهینا به چاویدا. پرووی کرده مه لیحه خان و میردی و گوتی خانم به زات و سیفته تی خوا ئه وه تهی ئه م زه عیفه یه م دیوه، له وساووه چاوم وشک نه بووه ته وه. دهستی به رز کرده وه بو ئاسمان و گوتی خویاه قبولی نه که ییت.

مه لیحه خان گوتی هه رچۆنیک بییت، ئیمه ده بی برۆینه وه و شوکریه ش ده بییت بیته وه، نه وه کو که سیک هه والی بپرسیت یا بین پرسیری لی بکه ن. بو ئه وه ی له ماله وه بییت، شوکریه گورج هه ستایه سه ر پی و خه ریکی خو ئاماده کردن بوو که بروات له گه لیان. باجی فه هیمه گوتی کچه که ش لای ئیمه ده بییت و هیچ خه متان نه بییت، جار ی بیته نگ داده نیشین تا کو خوا ده روویه ک ده کاته وه. مه لیحه خان دهستی دایه گیرفانی باخه لی و پرووی کرده شوکریه و گوتی ئاخو کچه که پاره و شتیکی پی بییت؟

باجی فه هیمه راپه ری و گوتی پاره ی بو چییه؟ پاروویه که له گه لمان ده یخوات، به زه رده خه نه یه کی زور خو شه وه گوتی خانم گیان، خوا رزق ده نیتریت. شوکریه چووه لای کچه که و دهستی کرده ملی و گوتی ئیتر قهت مه ترسه و دهستی دا له پستی باجی فه هیمه و گوتی ئا ئه مه ده بیته دایکت. سه یریکی ده رویشی میردی کرد و گوتی به خوا دلم نایهت بلیم ئه م یس ده بیته باوکت، چونکه وا دیار بوو باوکت زور کافر و بییدین و پوله کی بووه. به لام کاکه ده رویش زور پیاوه. شوکر واش دیاره که خانم و ئاغاشم ده تخه نه ژیر سایه ی خو یان. دوایی خوا فیزیان کرد و رویشتن. له ناو ئوتومبیله که دا له پر شوکریه بیته نگییه که ی شکاند و گوتی خانم گیان، که من هاتم پیم گوتی ده رومه وه مالی، ژنی زابته که چاوی له من نه بوو، ئه وه کامیان بوو؟

مهليحه خانيش به دهستی بوايه دهستی دهنایه بينی، ئەوهنده توورپه بوو، به لام قسهی نه کرد و به بیزارییه وه ئۆفیککی هه لڤشت و گوتی ئینجا چاویشی لیت بوايه له کوئی دهیزانی بۆچی هاتووی و له کوئی کوردی تی دهگات. هه چاویشی لی بوايه، وای دهزانی هاتووی ئیشیکت پیمه.

شوکرپه دلی خویش بوو و گوتی ده باشه وهی به قوربانن بم. گهیشتنه بهردهمی ماله که یان و خهریک بوون دابه زن. شوکرپه گوتی خانم گیان، که واته کهس باسی منی نه کرد که بلین پهنگه له گه ل من هاتبی، ناغا به پهله چوو ه نزیکی و دهستیکی تیوه ژهند و گوتی: مالت کول بیت، بیدهنگ به، خو ئەگه که سیک بتبینیت و گوتی له م سوال و شپه زه بییه بیت، هه گورج تی دهگات که تو ئاگاداری ئیشه که ی. بیدهنگ به و هیچ مه لی.

مهليحه خان دابه زی و به توورپه بوونه وه کردی به مالد و گوتی ده وهره توخوا، به لای چۆنمان به تووشه وه ده بیت.

میزده که شی تاکو ده رگای ئۆتۆمبیله که ی داخست، ئیشاره تیکی بۆ شوکرپه کرد و به ئەسپایی گوتی تو ئەوهنده قسه مه که و بیدهنگ به. شوکرپه به چه پۆک کیشای به سه ری خویدا و گوتی ته و او ناغا، به خوا ئیتر هه ر قهت قسه ناکه م، یاره بی مالتان ئاوا بیت.

تاکو درهنگه شه ویش هیچ شتیکی دیکه یان بیر نه مابوو ئەوه نه بیت هه رچه ند زهنگی ته له فون یا ده رگا لی ده در، مهليحه خان ده یگوت کهس نه چیت، با باوکی چرا بچیت و به وه ده که وتنه دلّه خورپی.

شوکرپه هه ولی دده که دلی خانم خویش بکات و توورپه بوونه که ی له بیر به ریته وه. به دهستی په لاماری منالی دده، به دهستی خهریکی مال و منال بوو، له گه ل گو له ورده شه ری ده کرد و هه ر هانی دده که وا بکات و وا بکات، ئاخری له هه موو ئیشیک بووه وه و ئەوانی تریش بیدهنگ هه رکه سه چوو ه ژووری خو ی و ماله که ئارام بوو. شوکرپه گو له ی نارده سه ر جیگه که ی و گوتی من تو زی ده چمه لای پووری، تو برۆ بنوو.

پووریش دانیشتبوو، دەرگاگه‌ی پیوه دابوو، خه‌ریکی دووعا و نوٲژ و سلاواته‌کانی بوو. شوکریه سه‌لامی لی کرد و گوتی پووری گیان، دهمه‌ویت توزی دووعام بۆ بکه‌یت. به خوا شتیکم کردووه بزانه تو چی ئەفه‌رمووی؟ نازانم باشم کردووه یا خراپم کردووه. هه‌رچۆنیک بیت، دهرده‌سه‌ریم بۆ خۆم و ئەم ماله دروست کرد، شوکریه دانیشت و گوتی چی بکه‌م زۆر غه‌در و گوناح بوو، به‌لام شوکر هیچ دهنگیک نه‌بوو. جارێ پووری سه‌رپۆشه‌که‌ی له دهمی ئالاند و گوتی خیره؟ دیسانه‌وه له‌سه‌رخۆ و به دوورودریژی بۆ ئەویشی گه‌یرایه‌وه و توژی شتی تریشی خسته سه‌ر، ئەگه‌رچی هه‌ر هه‌ندی له راستیه‌که‌ی مووی له‌شی خه‌لکی گرژ ده‌کرد و ئینسان و کۆمه‌ل و هه‌موو شتیکیشی له‌به‌رچاو ده‌که‌وت و پوویستی به هیچ خسته‌سه‌ر نه‌بوو، به‌لام شوکریه وای دهرانی که‌وا باشتره.

پووری هه‌ر ئەسته‌غفیروللای ده‌کرد و جار به چه‌پۆک ده‌یدا له سه‌ری و جار ده‌یکیشا به سنگیدا و خرنگوه‌ووری لاگیره و متمورووه‌کانی له ژووره‌که‌دا دهنگی ده‌دایه‌وه. شوکریه لینی پرسی توخوا پووری گیان باشم کرد یا خراپ؟ پووری ده‌ستی خسته سه‌ر دهمی و به سه‌رپۆشه‌که‌شی رازی نه‌بوو که دهمی داپۆشیوه، سه‌یریکی شوکریه کرد و گوتی به خوا دایکه‌که‌م، هه‌وت هه‌جت بۆ نووسراوه. ئای که خیریکی گه‌وره‌ت کرد و ئەو بیزمانه‌ت نه‌جات دا. ئەم جاره پووری ده‌ستی بۆ به‌رۆکی کراسه‌که‌ی برد و گوتی ئۆ رۆله خوا فریات که‌ویت وه‌کو فریای ئەم زه‌عیفه‌ غه‌ریبه‌ که‌وتی.

شوکرێ: توخوا پووری گیان دووعام به‌سه‌ردا بخوینه، چونکه به راستی له‌گه‌ل ئەوه‌شدا که به دل ئەم ئیشه‌م کرد و چاوم تاریک بوو و بیرم له شتی تر نه‌کرده‌وه، ئیسته خه‌ریکم ده‌ترسم.

پووری: نه‌وه‌للا مه‌ترسه، برۆ بۆ خۆت بنوو. ده‌ستی خسته سه‌ر سه‌ری شوکریه و دوو سی دووعای به‌سه‌ردا خویند. ئەویش ده‌ستی ماچ کرد و هه‌ستا چووه ژووره‌که‌ی خۆی و تا به‌ینیکیش هه‌ر

خەيالى دەكردەوۈە و قسەكانى كچەكەي دەھاتەوۈە بىر. ديار بوو دوايى
خەوى لى كەوتىوو.

ئەو شەوۈە لە دوو مالاكەي تىرىش ھەر ببوو بە ناخۆشى و پىشيوى و
دەنگەدەنگ. مالى ساحىب قبولەكە كە حاكم عەبدوللا بوو، ئەوانىش
ژنە و مېردە كرديان بە شەر. ئىشكەرە جىرنەكەيان لە ترساندا پاي
كرد بۇ مالى دراوسى. حاكم دەيقىراند و لە ژنەكەي توورە ببوو و
دەيگوت ئەم قبول و مبولە چىيە ھەموو رۇژىك لە بەيانىيەوۈە سەرت
قالە تاكو دەچىت بۇ مالاكانيان، مال و منال بەجى دەھىلى بۇ ئەم
كچە جىرنە. رۇژىك كەتنىكمان پى دەكات. دىسانەوۈە باسى منالاكەي
دەكرد كە خەرىك بووە ببى بە ژىر ئۆتۆمبىلەوۈە و چۆن ھۆشى لاي
نەبوو، دەيگوت ھەموو مالاكەت بۇ بەرەللا كردوو، پىشتت بەو
بەستوو، كەي مالدارى وا دەبىت ژن ھەر لە بەيانىيەوۈە لەسەر
تەلەفون بىت يا خەرىكى خۆرىكخستن بىت و ئىوارانىش برۆن لە
مالىك كۆ ببەنەوۈە و ھەر خەرىكى قسەي قۆر بن، كى چىي لە بەر
كردوو و كى چىي تازەي كرىو. لە ئىوارەوۈە چەند تەلەفونم بۇ
كراو و پرس و پرسىارى كچمان لى دەكەن كە لىرە بوو و ون
بوو. ئەمە دوو جار ئەو زابتە پۇلىسى ھىنا و باخ و دەرودەشت و
بەر مالمان دەگەرېن و پرسىارمان لى دەكەن وەكو كەتنىكمان كردبى.

لە مالى كابراي زابتىش ھەر ھەرا بوو، لە شەرى دەم و قسە تىپەرى
كردبوو و گەبىشتىبوو لىدان و پەرداخ و قاپتىگرتن و چىرنووكگرتن
لەيەك و قاپقاپ و سۆل لەيەكەوشاندن.

پىاوەكە وەكو درندەي ھار دەھات و دەچوو، ئەم ژوور و ئەو
ژوورى دەكرد و دەستى دەدا بەيەكدا و دەيگوت بۆچى بروات؟ ئەو
قبول و گەرانى بۆچى بوو، يا وىستت پىشانى بدەيت كە خانم
وەسىفە و كارەكەرى ھەيە و دەبى بەدوايەوۈە بروات.

ژنه که شی دهیشیراند و چه پله ی بۆ لئ دها و دهیگوت ده بی بزائم بۆ وا دلّت سووتاوه، بۆ وا گرت تی به ربووه. ئەمه تومه ز له بهر خۆته و من نه مزانیوه، ئەگینا ئەوه ی بۆ چیه؟ رۆیشت چاوی ده ریته، به دلّی نه بوو رۆیشتوو و پر ده لالخانەکانی به غدا ئیشکهره، ئیتر ئەم شهر و هه رب و هه رایه ی بۆ چیه. سه ری راده وه شانده و دهیگوت زانیم زانیم. ئینجا سوور و شین هه لگه رابوو. دلّی په له په لی ده کرد و لئوی ده له رزی و هه ر ده هات و ده چوو، ده یکیشا به رومه تیدا و دهیگوت وه لّلا شه ره فه که ته ده رخست که چه نده. ئینجا له سه ر کورسییه ک دانیشته و دهیگوت ئاخ هه قته، چه ندیان پی گوتم بروام نه کرد و گوتم بۆ خۆتان ده لّین که پیاو ژنی هینا، وا ناکات. زۆر که س که ژنی هه بیته، هه ر چاوله ده ر ده بیته. دوا یی وه کو شیته هه لده ستایه وه ، ئینجا میرده بۆی هات و دهیگوت ئەوه هه سوودیت به و کچه هات بۆیه وات کرد، به چ مه علوم خۆت پیت نه گوتوو و ده رت نه کردوو، باشه سبهینی من چی به میرده که ی بلّیم.

ژنه که شی هه ر دیسان به هاتوهاوار چه پله و ئیشاره ته دهیگوت من هه سوودم؟ یا تو ناپیاویت؟ ئەگینا قوربه سه ری وا بیزمان هاتوو له ژیر ده ست و ره حمه تی من ئیشم بۆ ده کات، به ملادا دهیبنم و به ولادا دهیبه م، هه سوودی چی م پی دیت. ئەو لیتره بیت یا لیتره نه بیت، ئەوه ئیشی منه، ئیشی تو نییه. تو وا خۆت شیته ده که یته ئیلا ده بیته پیوه ندییه کی به تووه هه بیته وا داروبه رت هینایه خواره وه. خو هه پسمان نه ده کرد، به دلّی نه بوو و رۆیشت، ئیتر چیه. ژنه که لچیکی هه لقورتانده و توژی دهنگی ئارام کرده وه و به پیکه نینیکی ته وساییه وه گوتی میرده که ی؟ میرده که ی ئەگه ر ناموسی هه بوایه، کچیکی وا منال و جوان و غه ربیی ده هینا و ده یکرده کاره که ری مالان. نه دیو و نه ناسیو؟ ئەگه ر به راستی میردی بوایه و خوشی بویستایه، له ژووریک دای دها و دلّی نه ده هات بینیریته کۆلانان و مالی غه رب. خوا ده زانیت که چین. خۆی ده چوو کریکاری ده کرد و

ئىواران دەگەرايەوۈ و دوو كولىرەي بۆ دەبرد، بە ناموس و بە دلىكى ئارام دەرخواردى دەدا و سەريان دەنا بەيەكەوۈ. ژنەكە جاريكى تر دەيقىژاند و دەيگوت ئەوۈ مەلوم مىردى نەبوۈ، ئەوۈ پياويكى زۆر بىئەخلاق بوۈ و خوا دەزانىت چىيە، ئەگىنا چۆن دلى دەھات ئەو كچەي دەنگوت چلەنرگزە والى بكات.

ئىتر ئەوانىش تا درەنگ ھەر بەيەكدا دەھاتن. ژن چوو خۆي كۆ بكاتەوۈ كە سبەينى بروات و ئىتر لەم مالا نەبىت. دەستى دايە ھەندى جىل و شتى دىكە، دوو منالى ھەبوۈ چوار سال و ھەوت سال، ئەوانىش ھەر لە ناو دەست و قاچياندا دەگريان، ژنەكە لەپەر جىل و شتى منالەكانى ھەلرشتهوۈ و دەيگوت ئىنجا من بۆ مالى خۆم جى دەھىلم و ئىسراحتى خۆم و منالم تىك دەدەم. ديسان راي كرده دەرەوۈ و پرووى كرده مىردەكەي و مستەكۆلەي دەكىشا بە لەپى دەستى خۆيدا و دەيگوت لە مالى خۆم دادەنىشم، لە سەر دلت دادەنىشم. من برۆم مالاكە بۆ تو چۆل بكم تاكو بە كەيفى خۆت يار و دۆستەكانت بىنى و منىش لە مالى باوكم دانىشم خەفەت بخۆم و كە منالىكم گريا لە تەرىقىدا بە ناخى ئەرزدا بچم؟ خەيالت خاۈ، بە سەرى تو لە سەر دلت دادەنىشم.

چەند رۆژىك بەسەر ئەم بەزمەدا تى پەرى، كەس ديار نەبوۈ كە بىن يا پرس بكن يا باسى شوكرىە بكن، ھەر ھىچ، لەبەر ئەوۈ شوكرىە و مالى ئاغاكەشى دلتيا بوون كە كەس ھەر بىرى نىيە، بە تايبەتى كە ئەو دوو سەعات پىش چۆلبوونى (قبولەكە) گەرابوۈوۈ مالى. خەرىك بوو رووداۈەكەيان لە بىر دەچوۈوۈ و كەوتنە سەرقالىي خۆيان و مال و منال و ميوانيان. شوكرىە ھەموو بەيانىيەك شەوۈەكى ھەلدەستا، قولى ھەلدەمالى و دەكەوتە ئىش و كار دەرودىوار پاككردەوۈ و لووسدان، بۆ ئەوۈى خانمى بە لاي خۆيدا رابكىشيت و خۆي خۆشەويست بكات كە رۆژ بە رۆژ زياتر دەستى پىۈە بگرىت و

نه هیلت له کیسی بچیت. ئەگەر خانمی دەستی بدایه له شتیک، هەر گورج لیتی دەسەند و دەیگوت به سەری هەردوو ئاغا دەستی بۆ نابەیت و دەچیتە ژووری. هەروەها وای له خۆی کرد که خەسوو و خەزووری مەلیحە خان هەر چاوی لەگەڵ بگێرن و بلین یارەبی کچەکه لەشت ساغ بیت، ماشەللات لی بیت. که بووکه که یان دەهاته لایان، خەسووکهی دامەنی بادهدا و دەیگوت به قوربانت بم قەت ئەم کچە له کیسی خۆت نە دەیت و دللی راگری، له کوئ شتی وا دەست کەس دەکه ویت، سەره پای ئەم هەموو ئیشەش چەند بەرەحم و دلسوژه. هەمیشە مەتھیان دەکرد. خۆ پووری هەر به جارێک چووبوو دلییه وە و جاری وا هەبوو له دووریشە وە دووعای بۆ دەکرد و فووی لی دەکرد و دەیگوت کچی وا باش و بەرەحم و فیداکار و خواناسم کهم دیوه.

خەسوو و خەزووری مەلیحە خان و پووره شیخزاده برانە سەر دکتۆر و دەمودانیان پیشانی دکتۆر و حکیم و دانساز درا. قالب گیرابوو دەمی پووری و تۆزی برانە گەران. پووری له خۆیه وە و بی ئەو هی کهس پیتی بلیت، خۆی سەرکهی داگرت و سەرپۆشی له مل ئالاند و گوتی تۆزیک بمبەن بۆ ناو بازار و بەم سەرەوہ ناچم. لای دکتۆریش سەرکهی داگرت، خۆی ئەقلی پی شکا و پیکە نیی، گوتی دایکم دکتۆرە که دەتوقیت لیم و دەلیت ئەمە چیه.

بە یانییه ک پاش چاخواردنە وە مەلیحە خان پیش خەسوو و خەزوور و پووری میردە کهی کەوت و بردنی بۆ ناو شار و بازار و سەری دوکانی کوتال و بۆ ناو (شۆریجە) و ئەو ناوانە. له هەندی دوکان رادەوہستان و چاویان دەگێرا، به تاییه تی دوکانی قوماشی جلی کوردی. خەریک بوو (میرزا ئەحمەد) توورە دەبوو و له دللی خۆیدا دەیگوت دە توخوا چاوت له دەرویش خانی خوشکمه، وەللا دەرویش هەر وا دەبن، وەرە له و هەموو کوتالە و پارچە ریکوپیکە دەست بۆ چی دەبات، وەللا کچی دوانزە سالیش ئینجا روویان دیت شتی وا له

بهر بکه‌ن. بیجگه له خرنگوهووری ئەم هه‌موو بازن و متومورووه. ئەمه و داخی ئەم دەسته‌ش که هه‌ر به دەمی‌ه‌یه‌تی. خه‌لک به‌بی دەست تی ناگات چی ده‌لایت، ئینجا وه‌ره وا دەستیشی پتوه گرتووه، میرزا ئەحمەد له تاواندا رووی ده‌کرده ژنه‌که‌ی خووی و ده‌یگوت دایکی عوسمان، زور خو‌تان مه‌خلافینن و مه‌لیحه هیلاک مه‌که‌ن، شتیکی باشی ژنانه هه‌لگرن و ئیتر چیه ئەمه داده‌گرن و ئەم داده‌نین. هه‌رچۆنیک بوو، توژی په‌له‌یان له خو‌یان کرد و له قوماشکرین بوونه‌وه و چوونه دوکانی پیلاو، پووری یه‌کسه‌ر رووی کرده لای پیلاوی پاژنه‌به‌ری ژنانه و ده‌ستی دایه جووتیک و دای نایه‌وه، ده‌ستی بو دوانی تریش برد و هه‌لی گیرانه‌وه و سه‌ره‌وخواری کردن و دای نانه‌وه. له دلی خویدا گوتی وه‌للا ئەمانه زور باشن، بالای خه‌لکیشی پی به‌رز ده‌بن، ئینجا بوچی چیه منیش جووتیکی وا له پی بکه‌م، به‌لام کی ده‌ویریت وا بلایت، هه‌ر ده‌مه‌که‌ن به‌کتودا. ئەو ده‌لایت تو ده‌چیت بو لادی ئەمه‌ت بو چیه. ئەو ده‌لایت دان له ده‌متدا نه‌ماوه، سه‌یر هه‌ز له چی ده‌کات، نازانن من هه‌ر له منالییه‌وه ده‌مودانم هه‌ر خراپ و هه‌لوهریبوون. ئینجا کوا من پیرم، به‌خوا دلم له کچیکی بیست سال ته‌رت‌ره. پووری دیسانه‌وه ده‌ستی دایه جووتیکی تر، به‌لام له ده‌نگی براژنی هاته‌وه سه‌ر خو که بانگی کرد و گوتی ده‌رویش شیخزاده وه‌ره ئەم لایه، پیلاوی ئیمه‌ی لییه. ئەویش به‌ناچاری پیلاوه‌که‌ی ده‌ستی دانیه‌وه و چوو بو لای ئەوان. پیتیان گوت که له سه‌ر کورسی دانیشت، پیاوه دوکانداره‌که چووبوو پیلاویان بو بینیت. که هاته‌وه، چه‌ند قوتوویه‌کی پی بوو و کردیه‌وه و پیلاوی پاژنه‌نزمی ره‌شی له دوو سی چه‌شن ده‌ره‌ینا و جووتیکیان دایه ده‌ست شیخزاده و گوتیان بزانه، له پیی بکه و براژنه‌که‌شی له پیی کرد. له پووریان پرسى که چۆنه، پووری به‌ئه‌سپایی هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و چاوشی له پیلاوه پاژنه‌به‌رزه‌کانی بوو و گوتی ئی باشه، خراپ نییه، به‌لام ئاخو نه‌وعیکی تریان هه‌یه؟ مه‌لیحه

خان هه‌لی دایه و گوتی پووری گیان، هه‌ر ئه‌مانه ره‌هت و باشن، ئه‌وانی تر به که‌لکی ئیوه نایه‌ن، خه‌سووی به زه‌رده‌خه‌نه‌وه گوتی وه‌للا دایکم ئه‌مانه زۆر باشن، وای چه‌ند سووکن، ده‌لایی هیچت له پێدا نییه. رووی کرده پووری و گوتی ئه‌مانه به‌که‌لکی ئیمه دین، ئه‌وانی تر پاژنه‌به‌رز و هختی خۆی پینان ده‌گوت (پاژنه‌عانه). په‌نا به خوا ئه‌وه چۆن له پێی ده‌که‌ن. هه‌ندیکیان باشه و تو‌زیک به‌رز، به‌لام ژنی واش هه‌یه ئه‌وه‌نده به‌رز له پێی ده‌کات، ده‌لایی به‌سه‌ر په‌یژوه ده‌روات. پووری هیچی بۆ نه‌مایه‌وه له‌وه زیاتر که بتوانیت بلیت وه‌للا خۆ زۆر جوان.

براکه‌ی له‌ویوه به‌نیوه‌توو‌ره‌بوونیکه‌وه گوتی ئه‌وانه (بۆ جه‌هیله‌کانن)، ئیتر خیراکه‌ن، دره‌نگه.

که‌ گه‌یشتنه‌وه ماله‌وه، خه‌سووه‌که‌ی مه‌لیحه خان خۆی گه‌یانده میرده‌که‌ی و به‌ ئه‌سپایی گوتی ئه‌وه بۆچی تو‌وره دیار بووی؟ دوو سی جار ئه‌و خوشکه فه‌قیره‌ت ته‌ریق کرده‌وه؟ میرده‌که‌شی گوتی به‌ خوا خوشکم بیو‌زرایه، ئا له‌و قوماشه‌ سه‌وز و سووره منالانه‌یه‌ی هه‌لده‌گرت له‌گه‌ل ئه‌و پێلاوه پاژنه‌عانه‌یه‌ی باسی کرد. زۆر ژنیکی سه‌یره، ده‌لایی هه‌ر به‌ راستی خله‌فاوه.

ژنه‌که‌ی گوتی به‌سه‌زمانه ده‌لیی گه‌رین، ئه‌م دوو رۆژه هاتوه له‌گه‌لمان و ئیسته‌ دیسان ده‌چینه‌وه بۆ لادی، خوا ده‌زانیت که‌ی ده‌بیینه‌وه. چه‌زی له‌و شتانه‌یه ده‌با له‌ به‌ری بکات.

میرزا ئه‌حمه‌د گوتی وه‌للا بلیم چی، که‌س لێی تی ناگات، جار خۆی ده‌کات به‌ شه‌خس و به‌ پیر و دایم له‌ سه‌ر به‌رماله، که‌چی چه‌ند دلێشی ته‌ره. (لوتفی خان)ی ژنی پێکه‌نیی و گوتی ئه‌یه‌رۆ ئه‌مه بۆ ئه‌مرو خه‌یالت داوه‌ته ئه‌م فه‌قیره، ده‌لایی یه‌که‌م جار ئه‌م ئه‌توارانه‌یت دییت، بۆچی هه‌روا نه‌بووه؟ به‌ خوا و بزانه‌م تو‌زی تیک چوو. به‌و نه‌وعه که‌سانه ده‌لین (شیتی دین).

میرده که ی کلاو و جامانه که ی داگرت، زهرده خنه گرتی و گوتی کچی شیتی چی، شیتی دین و هی بی دینیش له کوئ حه ز له م نه وعه شتانه دهکات، دایه پر مه ی پی که نین و گوتی شیتی دین داوای پی لاوی پاژنه باریک دهکات. هه ردو وکیان پی که نین که شوکریه هاته سه ریان و گوتی فه رموون بو نانخواردن.

بو شهوئ دیسانه وه دوای ئه وه ی هه موو ئه هلی مال چوون بنوون، شوکریه له به زمی کچه بادینییه که که وتبووه مه ترسی و دوو لاییه وه، له وه شه وه وه فیر ببوو پیش نوستن ده بوو توژی بچیت بو لای پووری تاکو دووعای به سه ردا بخوینیت و دوو سی فاللی ته سبیحی بو بگریته وه. هه ندئ باسی خوئی بکات که له لادئ چوون حورمه تی ده گرن و چوون دیوه خانی هه یه و دایم نه خووشی بو ده هیئن که دووعایان به سه ردا بخوینیت و ئه وه ی زور هیلاکیش بیت، دین جامی ئاوی بو ده بن که پووری قومیکی لی خوار دبیتته وه و دووعای به سه ردا خویندبئ. باسی خه ونه کانی بو ده گنر ایه وه که زور به ی شه و له خه ونیدا جلی زابتی له بهر دایه و ده چیته ئاسمان و جلی زابتی له خه وندا یه عنی مه لائیکه ت. شوکریه ش چاوی زه ق ده بوو و زوو زوو دهستی ماچ ده کرد و به دل گوئی لی ده گرت، هه روه ها هه موو شه ویک جامی ئاوی بو ده برد که پووری قومیکی لی بخواته وه و دوای ئه ویش ده یبرده ژوره که ی و ده ینا به سه ریه وه. ئه گه ر (گوله ش) له خه وه که دا بجوولایه وه، هه لی ده ساند و به چاوی نوستوو به زور ده ر خواردی ئه ویشی ده دا. ورده ورده له سایه ی دم و چالاکیی شوکریه و گوله وه ناوبانگی پووری گه یشته ده رود راو سیئش. پیش هه موو که س به یانینییه ک له نا کاو ژنیک به بیانووی به خیر هاتنی میوانه کانی مه لیحه خان کردی به مالدا. ئه ویش سه ری سوور ما و لچیکی هه لقور تاند و له دللی خویدا گوتی میوانه کانم خه ریکن ده گه رینه وه، تازه بیرت که وته وه، ئه مه چی بوو؟

به لām به ختی ست پاکیزه، پووری چووبووه همام سه‌ری بشوات و همامی پووریش نه‌وه ده‌بوو نه‌و رۆژه ده‌ستی لی بشوات. له‌به‌ر نه‌وه کچه‌که به ناچاری هه‌ندی دانیشته و قاوه‌یه‌کی خواردووه. چه‌ندین قسه‌ی خو‌ش و گالته‌یان له‌گه‌ل مه‌لیحه خان کرد و مه‌تحی خه‌سووی کرد که چه‌ند رینکوپیکه و ده‌مه‌پیکه‌نین و رووخۆشه، به‌لام هه‌رچه‌ند چاوی گیرا، که‌سی وای نه‌دی که وه‌کو شوکریه بو‌ی باس کردبوو.

ست پاکیزه هه‌ستا ب‌رواته‌وه و خواحافیزی لی کردن، شوکریه تا‌کو به‌ر ده‌رکی هه‌وشه له‌گه‌لی چوو. له‌ رینگه به‌ چرپه پینی گوت که پووری له‌ هه‌مامه، ده‌بوو پیش‌وه‌خت به‌م بلیت تا‌کو وای رینک بخستایه که بچوايه‌ته خزمه‌ت پووری، هه‌رچه‌نده پاکیزه نه‌مه‌ی به‌ نیشانه‌ی بینه‌ختیی خوی زانی، به‌لام شوکریه دلی دایه‌وه و گوتی خه‌مت نه‌بیت، له‌سه‌ر من، به‌ خوا وا ده‌که‌م نیوسه‌عات دووعات به‌سه‌ردا بخوینیت، ده‌ستی زور موباره‌که. ست پاکیزه به‌ ته‌ریقیه‌وه گوتی وه‌للا زور هه‌ز ده‌که‌م، چونکه به‌ینیکه هه‌ست ده‌که‌م که دلم ته‌نگ ده‌بیت و هه‌موو له‌شم دیته ژان. چه‌ند جار چوومه‌ته لای دکتور و ده‌رمان و هه‌بیشی بو‌ نووسیوم، به‌لام فایده‌ی نییه. زور ب‌روا به‌ دووعای خه‌لکی موباره‌ک ده‌که‌م، بو‌یه هاتبوومه لای شیخزاده که به‌ خزمه‌تی بگه‌م. لیلی دا و رۆیشته، شوکریه ده‌رگاکه‌ی پیوه دا و گه‌رایه‌وه ژووری، زه‌رده‌خه‌نه گرتی و له‌ دلی خویدا گوتی ب‌روام پی کردی له‌شت دیشی. کچی به‌ خوا بو‌ نه‌وه‌ته به‌شکه‌م له‌به‌ر دووعاکانی پووری خوا به‌ختیکت بو‌ گری به‌ختت بکاته‌وه و سه‌ری بادا و گوتی کچه‌که هه‌موو که‌سیک به‌شی زوی زورزانه.

بو‌ لای عه‌سر دیسان دایان له‌ ده‌رگا. نه‌م جاره ژنی دوکانداره‌که‌ی دراوسینان هات که نه‌وه‌ته‌ی نه‌مان له‌ به‌غدان، ره‌نگه‌ سالی جاریک نه‌هاتی بو‌ لایان. دوا‌ی چاکوچونی و سه‌لاموعه‌له‌یک دانیشته، به‌لام

زور مات و نارپه‌حه‌ت ديار بوو، دواى توژيک دانيشتن به مه‌ليحه خانى گوت که‌وا ئيشيکى پييه، بيزه‌حه‌مت تاکو ئه‌و ژووره له‌گه‌لى بچيت دوو سى قسه‌ى پى ده‌ليت. مه‌ليحه خان به سه‌له‌مينه‌وه‌وه گوتى فهرموو، ههر زوو خه‌يالى بو شتى سه‌يرسه‌ير روښت و تاکو گه‌يشته ژووریک له‌گه‌ل ژنه‌که، ههر بيرى لای رووداوه‌که‌ى شوکريه و پوئیس بوو، يان نه‌وه‌کا کچه‌که‌ى شتيکى خراپى کردبى يا کورپه‌که‌ى و يا ميژدى، ئيتر ههر به جاريک شه‌ژا.

چوونه ژوورئ و دانيشتن، مه‌ليحه خان به په‌روشه‌وه گوتى فهرموو قسه بکه. ژنه‌که به ماتيه‌که‌وه گوتى ببووره که له ئيش و کارم کردیت و ده‌ترسم نارپه‌حه‌تم کردبیت. ئە‌گه‌ر عه‌يب نه‌بوايه، مه‌ليحه خان چه‌زى ده‌کرد به‌سه‌ريدا بقيريني و بليت ده زوو قسه بکه دل‌ت خسته‌مه خواره‌وه، چه‌واله به خوا بى ژنه‌که، به‌لام له‌جياتيى وا بليت، گوتى نه به پيچه‌وانه‌وه، زور به‌خير بيت و فهرموو بلئ چیت ده‌ويت. ژنه‌که توژئ پرووى کرايه‌وه و سه‌يريکى مه‌ليحه خانى کرد و گوتى: وه‌للا نازانم چونت پى بلنم، وه‌کو ده‌زانيت من سى کچم هه‌يه و کورم نييه و مالى خه‌زوورانم عه‌شايه‌رن، خه‌لکى کوت و عه‌ماره و ئە‌و ناوه‌ن و زوربان لا مه‌تله‌به که ده‌بى بووکه‌که‌يان کورپى بيت، نه‌ک کچ. تاکو ئە‌م قسانه مه‌ليحه خان ههر چه‌په‌سابوو و ده‌ترسا له‌وه‌ى ئاخو ئە‌م ژنه باسى چى بکات، ئيتر که ژنه‌که باسى کور و مالى خه‌زوورى کرد، ئاهيکى پيادا هات و له دلئى خویدا شايه‌تمانتيکى هينا و گوتى به‌لى فهرموو، ژنه‌که قسه‌که‌ى ته‌واو کرد و گوتى ئينجا وه‌کو بوم گيرايته‌وه، ئە‌وانه وا ده‌زانن خه‌لک به ده‌ست خوڤيه‌تى که کچى بيت يا کور. ژنه‌که هه‌ناسه‌يه‌کى هه‌لکيشا و گوتى توخوا فهرقى کور و کچ چييه، هه‌مووى ههر جه‌رگه، به‌لام تو برؤ له‌وان بپرسه.

مه‌ليحه خان به پروويه‌کى خوشه‌وه گوڤى لى ده‌گرت، چووه ناو قسه‌وه و پيکه‌نيى و گوتى هه‌ندئ که‌س وا بير ده‌که‌نه‌وه، به تاييه‌تى عه‌شايه‌ر وه‌کو ده‌لين. به‌لام ئە‌م زه‌مانه کور و کچ فهرقيان چييه،

هەردووکیان پێ دەگەن و دەبنە ساحیب مەعاش و بۆ دایک و باوک
 فەرقی نییە، بەلام کامیان بەرەحمتەر بوو و کامیان دلی دایک و باوکی
 راگرت، بە خوا ئەو خۆشەویستترە. لەگەڵ ئەوەشدا هەر دیسان
 مەلیحە خان سەری لێ تێک چوو و کەوتە خەیاڵەوه کە ئەم باسە چ
 پێوەندییەکی بەسەرەوه هەیە. ئەم نە دکتۆرە، نە میتردی دکتۆرە، نە له
 ژنەکەى شارەزاترە، بگرە ئەو عەرەبە و خەلکی بەغدايە، ئەى خوايە
 گیان ئەمە نیازی چییە؟

ژنەکە له باسى کور و کچ بوووه و رووی کردە مەلیحە خان و
 گوتی ئینجا زۆر زۆر مەمنونت دەبم ئەگەر بتوانم بە خزمەت ئەو
 پوورەتان بگەم، بەشکم دووعایەکم بەسەردا بخوینیت، چونکە
 بیستوو مە کە زۆر ژنیکی موبارەکە و دووعای یەکاویەکە.

مەلیحە خان بە دەم زەردەخەنە و سەرسوورمانەوه کە ئەمە له کوئ
 ئەم خەبەرەى زانى، بە ژنەکەى گوت ئینجا بە سەر چاؤ، حەز
 دەکەیت تاکو لیژەیه وەرە دووعات بەسەردا بخوینیت، خوا گەورەیه،
 ئیشەللا هەر کورپشت دەبیت. ئەم پوورەمان زۆر ژنیکی بەسەزمان و
 ساویلکەیه و لەخواترسە. دەستی ژنەکەى گرت و بردی بۆ لای
 پوورئ و گوتی پوورئ گیان ئەم ژنە دراوسیمانە، هاتووە دووعای
 بۆ بکەیت کە کورپی ببیت و هەر کچی هەیه و میتردی و ماله
 خەزورانی داوای کورپی لێ دەکەن.

پوورئ پیاڵە چای له بەردەمدا بوو، دەستی دایە سەرپۆشەکەى و
 دیسان دەمی خۆی پێ شاردهوه و گوتی یاخوا بەخیر بێن، پێی بلێ
 ئیشەللا ئەم جارە هەر کورپی دەبیت، مەلیحە خانیش بۆ ژنەکەى
 تەرجومە کرد و ژنەکە خۆی هەلدايە سەر دەستی پوورئ و ماچی
 کرد و گوتی توخوا تۆ بلێیت؟ پوورئ له ژیر سەرپۆشەکەیهوه
 پیکەنبی و گوتی دەترسم ئێرەشم لێ بکەن بە دێیەکەمان، کچی دایکم
 هەمووی بە دەست خوايە، پوورئ کێیە و باپیری پوورئ کێیە.
 مەلیحە خان گوتی دیارە بە دەست خوايە پوورئ گیان، بەلام تۆش

ژنيكى موسولمان و پاكي، به شكم خوا بيكاتە خاترى تو، ژنه كه هاتووه با دلى نه شكينين. پوورى گوتى باشه، وهره دايكم وهره. ژنه كه هات له بهردهميدا دانىشت. پووريش هەر دەستىكى به دەميه وه بوو و دەستىكىشى خسته سەر سەرى ژنه كه و به ئەسپايى يەك لەسەر يەك كه و ته دوو عاخيندن. كه دوو عايەك ته واو دەبوو، فوو يەكى لى دەكرد. پوورى بۆن و بەرامه يەكى زۆر خووشى لى دەهات، بۆنى سمل و ميخەك و پىحانە و دوو سى شتى تريس كه دايك له گيرفان و مليدا بوو، هەروەها دەمه بيددانه كەشى بۆنيكى پاك و خووشى لى دەهات، لەبەر ئەوه ژنه كه تۆزىكى مابوو له ژير دەستيدا خەوى لى بكويت، به تايبه تى كه ژوورەكەشى گەرم و خووش و بيدهنگ بوو. تا ئەوان خەرىكى دوو عا بوون، مەليحە خان سەرىكى خەسووى دا و بۆى گىرايه وه. گەرايه وه بۆ لای پوورى و ژنه كه. سەيرى دەكرد كه هيشتا هەر لەسەر لەمىنى ديمەن دانىشتوون. مەليحە خان له دلى خویدا گوتى ئەوه چى بوو خو ئەم ژنه مرخى لى خووش كرد، پوورى قوربە سەرىشى دەستى شل بوو و قورگى وشك بوو بوو. ژنه كەش جوولەى بۆ نە دەكرد. ئاخىرى پوورى دوا دوو عاى به دەنگىكى تۆزى بەرز خویندە وه و لى بوو وه و دەستى دا له پشتى ژنه كه و گوتى باشه دايكه كه م، ياخوا مرادت حاسل بىت و كورى زۆرت بىت. ژنه كەش دەستى ماچ كرده وه و هەستايه سەر پى و تاكو كوولانىش هەر دوو عاى بۆ دەكردن. مەليحە خان به سەرسوورمانه وه چووه سەر شوكرىه و گوتى ئەرى ئەم خەلكه چييه وا دىن و باسى پوورى و دوو عا دەكەن ئەوه كى پى گوتوون؟ شوكرىه به خووشيبه كه وه گوتى وه لالا خانم دوو سى جار دراوسىكان لىيان پرسىم و گوتيان ئەو ژنه چييه له دەرويش دەچىت، منيش باسى موبارەكيم بۆ كردن. گولەش له ولاوه خووى هاويشته ناو قسەكه وه و گوتى خانم ئەو رۆژه كه رەفيقه كهى چيمەن خان هات بۆ لامان، كه چووبووه دەرى، به رەفيقه كانى گوتبوو كه وا ژنيكى سەر

گه وره لیره، دوايي چيمه ن خانيش شهري له گهل کردن که بوچی و ده لاین و نه مه پووری باوکه مه. ئیتر بوو به شهر و کچه کان به یه کترین ده گوت وهی دایه، راکه ن پیاو خوریک له مالی چیمه نه و من و چیمه ن خانیش بویان چووین و تیروپر لیمان دان. شوکریه چه پوکیکی به گوله دا کیشا و گوتی: کچی وس به، وا مه لی، نه وه پیم نه گوتی باسی مه که.

روژی دوايي جومعه بوو، ئیواره که ی شوکریه ئیزنی وهرگرت و گوتی خانم گیان با بچم سه ریکی نه و کچه بدهم بزانه چیی به سه ر هاتووه، نه و ماله فه قیره چی ده که ن! گوتی باشه برؤ، به لام ناگات له خو ت بیت، نه ملاوئه ولا نه که ییت و که تنیکی تر نه که ییت. شوکریه به ده م پیکه نینه وه گوتی: نه وه لالا خانم گیان، هر یه کسه ر و به بن وه ستان و جوانیش خو م ده پیچمه وه و زوو ده روم و زوو دیمه وه. خواحافیزیی کرد و لییدا رویشیت.

مه لیحه و خه سووشی دانیشتن و که وتنه قسه و باس، به تاییه تی که میرزا نه حمه دی خه زووریشی له گهل کوره که ی چو بووه ده ری. قسه به قسه دا هات و که وتنه باسی ئیشکه ر و باسی نه و کچه و باسی شوکری.

خه سووه که ی وه ک بیر بکاته وه، رووی کرده بوو که که ی و گوتی که وه ختی خو ی، زوو زوو که هیشتا تازه شووم کردبوو، منیش له گهل کاره که ر رووداو یکم لی قه و ما. بوو که که شی به په رو شه وه گوتی توخوا؟ نه ی بوچی قه ت لیم نه بیستووی؟ توخوا ده بوم باس بکه.

خه سووی توژی خو ی گورج کرد، دهستی بو سه ر و ده سمالی برد و گوتی: که شووم کرد، هر دوا ی دوو سی مانگیک سکم به عوسمان گیان پر بوو، منال بووم، هر شانزه حه قده سال ده بووم، نه وه نده تاقه تی مالداریم نه بوو، به تاییه تی که به منالی زور نازدار بووم له لای دایک و باوک و نه کم و قه ت نه یانده هیشت ده ست بده مه هیچ

شتیک. لوتفی خان پیکه‌نیی و گوتی به خوا ماردهش کرابووم هیشتا دایکم سه‌ری داده‌هینام. ده‌ستیکی دا له سه‌ر و ئەگریجه‌ی و گوتی ئاخر پرچم زۆر بوو و زۆر پر بوو، هەر دایکم و نه‌نکم بۆیان ده‌شتم.

مه‌لیحه خان گوتی بیچاوینی بی ئیسته‌ش پرچت هه‌روا جوانه، ئاخو ئەوسا چۆن بووبیت. خه‌سووی گوتی هه‌ر لینی گه‌رێ که ئەم پرچه جاری وا هه‌بوو چه‌ند تووشی ناره‌حه‌تی ده‌کردم، ب‌روات بیت ملم خوار ببوو، سه‌رباقی ده‌ردانیش، باوکم و نه‌نکم نه‌یانده‌هیشت بیبیرم، ئینجا بیینه‌وه سه‌ر قسه‌که‌ی خۆمان. ئیتر هه‌رچۆنیک بوو، دایکم و نه‌نکم پووریکی مامت قه‌ت به‌ره‌لایان نه‌ده‌کردم و ئاگیان له ماله‌که بوو، سه‌ره‌رشتی هه‌موو شتیکیان ده‌کرد و ژنیکیشمان لابوو چیشت و نانی بۆ ده‌کردین و کورێکی شیتۆکه‌ی زۆر دلسۆزیشمان لابوو هه‌ر له مندالییه‌وه پووری و باوکی عوسمان به‌ختیوان کردبوو، ئەویش ئیشی بازار و ئەملاولای بۆ ده‌کردین. به‌ راستی ماله‌که‌مان زۆر قه‌ره‌بالغ بوو و هه‌میشه میوان و خزم و که‌سوکار به‌ رێوه بوون. دوا‌ی دوو سال عوسمان گیان خرکه‌له ببوو و خه‌خه‌ به ماله‌کدا ده‌هات و ده‌چوو و دیسان سکم بووه‌وه.

خه‌سووه‌که‌ی ده‌می خۆی گرت، پیکه‌نیی و گوتی ئەوسا وه‌کو ئیسته خه‌لک شاره‌زا نه‌بوون، به‌ تایبه‌تی من منال بووم، ئیسته وا حه‌ب هه‌یه و هه‌زار فیل و به‌زم هه‌یه.

بووکه‌که‌ی پیکه‌نیی و قسه‌که‌ی بۆ ته‌واو کرد و گوتی ئۆ به‌ خوا ئیسته کچی ده‌ دوانزه سال له ژنیکی ئەو وه‌خته زیاتر ده‌زانیت په‌نا به‌ خوا.

خه‌سووه‌که‌ی گوتی ئەوی چۆن، ئیسته به‌ ده‌ست خۆیانه، هیی وا هه‌یه به‌ بووکی نه‌چووه، ده‌لێت به‌ خوا ناهیلیم له‌ کور و کچیک زیاترم هه‌بیت. ئەگه‌ر راستیشت بویت، ناهه‌قیان نییه، ئیسته زۆر زه‌حمه‌ته و ئیشکه‌ر ده‌ست ناکه‌وێت و دایک و خوشک و خزمیش هه‌ریه‌که

خه ریکی مال و حالی خویه تی، وه کو جارن نییه خه لک بیئیش بن و لا له یه کتر بکه نه وه، به تایه تی ئیسته هه موو ژن و کچ ئیش ده کهن و مه ئموورن. لوتفی خان پیکه نیی و گوتی دایکم ئیسته دنیا گوراوه. گه رایه وه سهر باسه که ی و گوتی ئینجا رۆله رۆژیکیان، به خوا وا بزانه زستان بوو، سهری راوه شانده و گوتی به لئ هاته بیرم، زستان بوو، له هه یوانه که وه ستابووم که له ده رگیان دا. خوله چوو کردیه وه و کچیکی پانزه شانزه سال کردی به مالد، کچیکی خرپنی سپیکه لانه ی ره زاسووک، له کچیکی کردبوو و قۆله کانی هه لمالیوو، له وه ده چوو که تازه دهستی له ناو ئاو و که فاو ده رها تبی، سه لامی کرد و گوتی نازانه که له شیره که مان نه هاتوو ته حه وشه که تانه وه؟

(خوله) ش هه ر زوو جوابی دایه وه و گوتی نه دایکم که له شیر ی چی، ها ئه وه تا حه وشه که مان سه یرکه. کچه که زه رده خه نه گرتی و گوتی باشه لیم ببوورن، چونکه به سه رباندا رای کرد. وام زانی هاته مالی ئیوه، خوا حافیزیی کرد و رۆیشت.

لوتفی خان سهری راوه شانده و گوتی ئای دونیا، ده لئنی په رده ی سینه مایه، به راستی چ زوو راده که یت، ئینجا رۆله سهرت نه یه شینم، که کچه که رۆیشت، له دلئ خۆمدا گوتم ئه مه کچی کئییه و له مالی کئییه؟ وه ی خۆزگه م به خۆیان به راستی به ختیان هه یه وه روئله که یه کی وا پاک و پوخت و گورجو گۆلیان هه یه.

بانگیکی خوله م کرد و گوتم ئه ری خوله گیان ئه مه کچی کئییه و له مالی کئییه؟

خوله مژیکی له جگه ره که ی دا و به زمانه لاله په ته که ی گوتی یاخوا به خیر بیئته وه، ئیشه لالا شاره زای گه ره ک و ده رود راوسیکان ده بیته. بانگیکی پووره فاتمی دایکی کرد که به ختوی کردبوو و گوتی: دایه وه ره باجیم هه والی ئه م کچه ده پرسیت که ئیسته هاتبوو، نازانیت کئییه و له کوئوه هاتوو؟ خه سووه که ی، لوتفی خان، ئاخیکی هه لکیشا و گوتی وه ی پووری گیان ره حمه ت له قه برت، به خوا ژنی چاک و

دلسۆز بوو، وای منی چەند خۆش دەویست. ئینجا پووری هات و گوتی نە رۆلە، بە مەلیحە مەلی باجی، بلی پووری و پیکەنیی و گوتی ئەیه رۆ دوو عومری ئەوت هەیه ئەوه باسی چی دەکەن، خولە بوی گێرایەوه که من نازانم ئەو کچه کئی بوو و پەنجەیی هەلبیری و گوتی شەرت بی هەر پیتی بلیم باجی و زۆریش قسە بکەیت پیتی دەلیم پووری لە رقی تو. دەستمان کرد بە پیکەنین و پووری گوتی باسی ئەم کچه لە لای خەجە خانی دراوسیمانە. دوو سی سالیکە لە لای ئەو دێهاتانەیی سەرەوه هیناویەتی و بەختیوی کردوو و خۆشی هەر ئەو دوو تاقە کورەیی هەیه، چەند سالە بیئوژنە و وا ئیستە خەریکە کورەکەیی پی دەگات و تازە بە موعەلیم دەرچوو. کورەکەیی تریشی هیشتا هەر لە مەکتەبە خوا ئەجری بداتەوه. بە راستی ژنیکی باش و بەحورمەتە. خولە پیکەنیی و ددانە زەرەدە دووکە لاوییه کەیی دەرخت گوتی ئەیی هەمووی دوو خانوو مان بەینە، کەچی دەلیت ئەمە کئی بوو. منیش گوتم ئاخر نەمدیوه لە کوێوه بزەنم. پووریش هەلی دایە و گوتی خەجە خان ناویریت زۆر کچه کە بنیریتە دەرەوه، دەلیت نەوهکو تەماعی بخەنە بەر و لپی هەلگێرنەوه، بۆیه کەم دیتە کۆلان.

مەلیحە خانیش بە دل خەیلی دابوو قسەکانی خەسووی و زۆری لا خۆش بوو و هەر پیتی دەگوت بەلی، بە خوا قسەکانت بەلەزەتن، ئەیی توخوا دوایی چی بوو.

خەسووەکەیی گوتی ئینجا بە کچی خۆم بلیم چەند مانگیکی پی چوو، رۆژنیکیان بوو بە هەلا لە گەرەکەکە و پووریان بانگ کرد، چونکە پووری هەر لە منالییهوه زۆر رەفیق بوون لەگەل خەجە خانی دراوسیمان و هەر لە منالییهوه پیکەوه بوون، بەلام من مالی باوکم لە گەرەکیکی تر بوون، بۆیه زۆر شارەزا نەبووم. پووری بە هەلەداوان چوو و دوای سەعاتیک گەرایەوه و گوتی ئای، ببوو بە چ فەرتەنەیهک، ئەوه تا خەجە خان کچه کەیی لای خۆی دەرکرد. من ئەوه م بیست راپەریم و گوتم چۆن، ئەو کچهیی ئەو جارە هات بۆ

لامان؟ ئەيەرۇ چۆن دلى ھات؟ ۋەى خۆزگە پورى گيان دەھاتە مالى ئىمە. بووگەكەى گوتى ئىنجا خو ئىۋە قەرەبالغ بوون، بۇ چىتان بوو. خەسوۋەكەى گوتى راست دەكەىت، بەلام ئەو قەرەبالغىە ھىچى ئەو وردەئىشانەى لە كۆل من نەدەكردەۋە، چونكە قەت روم نەدەھات بانگى پورى بگەم و بلىم توخوا ئەو پەرۋانەم بەرە دەست يا ئەو لەگەنە ئاۋەى كە منالەكانم تىادا شتوۋە برۇ بىرۋىژە يا دەستم گىراۋە بە منالەكانمەۋە ئا توخوا ئەو كترى ئاۋە گەرمەم بەدرە دەست، ھەرۋەھا نە روم دەھات و نە دلم دەھات بە نەنكىشم بلىم كە زورى ۋەخت لە مالى ئىمە دەبوو، ۋەك لە مالى باوك بىت. چىشتكەرەكەشمان دىسان ژنىكى گەورە بوو. لەبەر ئەۋە زور پىۋىستم بە كچىكى منالكار بوو كە روم بەھاتايە ئەو وردە ئىشانەى پى بگەم.

لوتقى خان دىسانەۋە دەمى خۆى گرت و پىكەنى، گوتى دايكم جاران گەورە و بچووك ھەبوو. پەنا بە خوا لەم دەوروزەمانە، ئىستە ئەۋە لە كوئى ماۋە، جاران گەورەى مال ھەزار حسابى بۇ دەكرا، بە خوا خۆم كە چەند لای دايك و باوك و نەنكم خۆشەۋىست بووم، ئەگەر بىمگوتايە سەرم دىشەت، ھەر ھەموو مالەكە دەشىۋا، دە بەۋ خۋايە كە باوكم دەھاتە مالەۋە، ھەتا بە قايمى نەدەرۋىشتەم بە ھەۋشە و مالەكەدا، دەمگوت نەۋەكو باوكم گوئى لە تەقەى قاپقاپەكەم بىت. قەت روم نەدەھات لە بەر چاۋى نان بخۆم. مەلىحە دەستى راۋەشانە و گوتى ھەى ھەى، ئىستە لە بەر چاۋى باوكيان سووراۋ و سىپاۋ و كل و ئارايشى ۋا دەكەن، ھەر باس ناكرىت.

خەسوۋى ھەناسەيەكى ھەلكىشا و گوتى خۆزگە ھەر سووراۋ و سىپاۋ و كل بۋايە، پەنجەى ھەلبىرى و گوتى بە سەرى پىغەمبەر (د.خ) تاكو رۆژى بووكىنەم نەمزانىۋە سووراۋ و شتى ۋا چىيە، ۋا بزنام ھەر ماۋەيەكى كەم دۋاى شووكرندم بەكارم ھىنا، ئەۋىش وام دەزانى بووك دەبى ۋابى، پىكەنى و گوتى دۋاى ھەر زوو فرىم دا و گوتم

عەمرى ئەم سووراو و سپياوه دەستكرده نەمىنى، ئەمە چ جوانىيەكە بەم رەنگ و سوور و سپىيەوہ بىت. دە گرهو دەكەم ئەگەر ئەوانەى ئەم رەنگانە دەدەن لە خۆيان و پىيان دەلەين جوان، ئەگەر بویرن ھەروا بەبى ئارایش و لە ھەمام بىنە دەرى و بچنە دەرهوہ، ئىنجا با پىيان بلەين جوان. كچى بە خوا ھەندى كەس خۆيان جوانن، كەچى بەو رەنگانە خۆيان ناشرين دەكەن. ئۇ پەنا بە خوا لە ھەموو زياتر رقم لەو لچە سوورانەيانە ئەلەي پياويان خواردووہ. بوو كەكەى گوتى ئىتر بلەين چى، ھەموو ئەم شتانە دادەھىنن بۇ دەستبرين و تەفردانى خەلك. زور سەيرە، ھەموو كەسەيش دەزانىت كە چەند خراپە و پىستيان تىك دەدات و ئەو كل و قەلەمە پىسە چاويان كویر دەكات، بەلام ھەر دەشىكەن. خەسوو كەى گوتى ئۇ لە خوا بە زياد بىت توش ئەوہندە ھەزى لى ناكەيت.

بوو كەكەى پىكەنى و گوتى خۆ قسەكەمان لە بىر چوو، دە توخوا ئامۆژن گيان تەواوى بكە. سووراو و سپياو لە بىرى برىدینەوہ. خەسوو كەى گوتى بە راست گەيشتینە كۆى؟

بوو كەكەى گوتى باسى كچەكەت دەكرد كە پىويستت بە وەرۆيلكەيەك بوو و روت نەدەھات ئىش بەوانى تر بكەيت، لوتفى خان دەستىكى بە دەموچاويدا ھىنا و دەسمالەكەى راست كردهوہ، وردەكۆكەيەكى كرد و گوتى ئىنجا رۆلە گيان كە بە پوورىم وت خۆزگە ئەم كچە دەھاتە لامان، پوورى تۆزى وەستا و گوتى ئاخىر نەوہكو خەجە خان عاجز بىت. دوايى گورج گوتى ئىنجا خۆ ئەو ھەر دەرى دەكات دەلەي پىيى بلەيم، وەللا زۆرى مەتە دەكەن، دەلەين زور پاك و تەمىز و گورجوگۆلە.

لوتفى خان پىكەنى و گوتى منىش وەكو منال وركم بۇ گرت و پارامەوہ لە پوورى و گوتم نەوہكو لە كىسمان بچىت، توخوا پوورى گيان برۆ پىيى بلە. دوايى گوتم باشە نالەيت ئەو كچە چىي كردهوہ؟ پوورى تۆزى منگەمنگى كرد و دوايى گوتى وەللا دەلەيت تاكو ئىستە

دو سى جار له جيگهه كوره گوره كهيدا به پرچ كچه كهه هيناو ته دهري. خهجه خان زور نارهحه ته و زور گريا لاي من، گوتى ئهيه رۆ چهند ساله جوانى و خوشيم لهسه ر ئهم دوو كوره داناوه و به بيوه ژنى لهسه ريان دانىشتووم، ئىسته كوره كهه خيال بداته ئهم كچه، قهيناكا خو من له خوا دترسم و همومومان هر عهبدى خواين و لاي خوا فهرقى كهس نييه، بهلام به خوا ههز ناكهم بو ئهم كورهه هموو ئوميد و هيو و خوشييه كم پيوه بهستووه، بچيت شوين كچيك بكهويت كه هموو دونيا دهزانيه ئيشكه ر و كاره كه رم بووه، ههز دهكهه كه به دلى خو م كچيك وهك خوئى و له پلهى خويدا بوئى بينم. له ناو چاوى دوست و دوژمندا بوچى چهند كورم ههيه له و دوانه زياتر؟ منيش ههپهسام و گوتم ئهيه رۆ ئهمه چو ن وا دهبيت، تو بلانيت ئهمه راست بيت؟ باشه پوورى گيان هه رچييهك بيت تو مه هيله ئه و كچه مان له كيس بچيت.

پوورى ههستا و رويشته وه، نيو سه عاتيكي پى چوو و گه رايه وه. منيش به پلهه چووم به پيريه وه و هر له ريگه وه گوتى خهجه خان گوتوويه تى رازيم، با بيت بو لاتان، خو من هر ئيزنى ددهم و هيچ عاجز نايم. بو بچيته مالى يه كىكى تر. ئينجا روله منيش له خوشياندا پهلامارى پووريم دا و ماچم كرد و دواى دوو سه عاتيكي ديسان چووه وه و كچه كهه به بوخچه و شته كانيه وه هينا.

به ههفته يهك ماله كه مان به ته واوى گورا، منيش له خوشياندا جيم به خو م نه دهگرت. ئه و يش دايم دهگوت ماخولانيه تى، هر ئيشى دهكرد و دلى خو ش بوو، دايم ئهم مالهى دهكرد به گو ل و خو شى پاكوته ميز و جوان بوو. دولاب و تاق و كهنتورى جل هه مووى وهكو دوكان و كوگاي لى هات، هه مووى جيا كرانه وه و ئوتوو كران. هر شته له تاقى خويدا دانرا و جل و په رۆ و كهلوپه لى منال، ئيتر نازانم باسى چيت بو بكهه م. له دواى به ينيك واى لى هات تاكو نه يده هيشته كهس دهست بو جلوبه رگ به ريت، به منى دهگوت باشه دهچيت بو هه مام

چی له بهر دهکەیت من بۆت دەردههینم، نابێ تۆ بچیت، جلهکان تیک ددهیت.

ههتا مامیشت نهدهبوو دهست بۆ شتیکی بهریت، دهبوو ئهو بچیت و بۆی دهریینت. بهیانینیش پیش ئهوهی مامت بچیته دهرهوه، جل و دهری ئوتووکراو و جووتی گۆرهویی بۆ دهخرایه سهر جیگهکهی. ئیتر شتی وا ههر نهیبوو، وا عومرم گهیشته بهم عومره شتی وام نهدیوه. ئینجا کهوتینه بهزمی باجی مهنجی چیشتهکرمان، ئهو رقی لی بوو، وهکو شتیک ههسوودی پی هات وا ههموو ههر مهتھمان دهکرد و خهریک دهبوو خۆی زۆر خۆشهویست دهکرد لای ههومان. لهبهر ئهوه ئیتر زوو زوو بهیهکدا دههاتن و شهریان دهکرد و باجی مهنیج دایم گیچهلی پی دهکرد.

لوتفی خان لهبهر پیکهنین کهوت به گازی پشتدا و گوتی ئینجا رۆله ئهو وهخته گۆرانیهک باو بوو، گۆرانیهکه دهیگوت (ههی نهرمه نهرمه گشت گیانی نهرمه) باجی مهنجیش زۆر وشک و رهق و زهعیف بوو، کچهکهشمان که ناوی زیرین بوو، حهمه گیانی دهکرده باوهش و دهیبرده لای پهنجهرهه سهر تهنورهکه (چیشتهخانه) و فیزی دهکرد که بلیت (ههی رهقه رهقه گشت گیانی چهقه) ئینجا باجی مهنجیش به کهوگیرهوه بۆی دهردهپهپی و دهیگوت ههی چهتیوه (خویریه) ئهوه تۆ فیتر کردوه. زیرهش حهمهه دهبرد و رای دهکرده کۆلان، ئیتر ئهمه بهزمی تازهمان بوو.

ژووړیکمان ههبوو له سهر دالانهکهی سهر دهرکی ههوشه بوو. ههموو شهویک ئهم کچه متیل و بهرگه نوین و جل و پهرووپیتالی دونیای کۆمهل دهکرد و دهیگوت شهو که ئیوه نوستن، من ئوتوو دهکهم، ئیمهش دلمان خۆش بوو، ههر به شان و بالیدا ههلمان ددا و خهریک بوو له خۆشیاندا شیت بین. چهند میوان و خزم و کهسمان دههاتن، بگره له دلوه ههموو بهغیلییان پی دهردین که چ کچیکمان لایه.

نەنكەم زۆر ژنىكى ئاقل و شارەزا و دنياديدە بوو. ئەو شەوانەى لە لاشمان دەنوست، لەگەل پوورى لە ژوورېكدا، بە كردهوہى ئەم كچەى كە ھەموو شەويك ئەم ھەموو جلە كۆ دەكاتەوہ و دەچیتە ئەو ژوورە و دەلېت كە ئيوہ نوستن، من دەچم ئوتوو دەكەم، تومەز ھەردووکیان كەوتبوونە بۆلە و خەيال لە دلې خۇياندا.

نەنكەم و پوورى پوژېك پېنى دەلېن ئەرى داكەم ئەم ھەموو ئوتووہ چيپە، دە با چەند شەويك جارېك بېت، توش ھيلاكى، بۆ خۆت بنوو. ئەويش گوتبووى ئيشى خۆمە و كەس ھەقى نيپە. ئەوانيش كەوتبوونە مەراقەوہ كە ئەم كچە دەبى شتىكى لەژېر سەردا بېت و خەيالېان بۆ كورەكەى خەجە خان چووبوو. چونكە دونياش زستان بوو و بەرەو بەھار بوو، زۆر جار گرمەى ھەور و رەشەباش بوو، ئەوانيش پير بوون نەياندەتوانى بە چاكى چاودېرىبى بكەن و بزەنن ئەمە چى دەكات، بەلام ھەر زانىيان كە شتېك ھەيە. ھەرچۆنىك بوو، بەو حالە و بەبى ئەوہى من بزەنم و بە داكېشميان گوتبوو، بەلام داكەم نەيدەتوانى ھېچى لى ئاشكرا بكات، چونكە داكەم مالې خۆى ھەبوو و سەرقالى ئيش و گرفتارىبى خۆى و خيزانەكەى بوو.

كچەكە لەگەل خولە وای پيشان دابوو كە ئەم خولەى لا زۆر كورېكى قۆز و رېكوپېكە و لەوانەيە شووى پى بكات و بە تەماى كردبوو. خولەش وەك كەرى لى ھاتبوو و ھەرچى ئەم دەيگوت، خولە دەيگوت راست دەكات. زۆر جار لەبەر ئەو دەچوو بەگژ نەنە و پوورىدا و لەگەل باجى مەنجيش ئەوہ ھەر دوژمن بوو، چونكە قسەى پى دەگوت. خولە كەتنەكانى بۆ دەشاردەوہ و دەيگوت ھەقتان چيپە، بەسەزمانە مرد ئەوہندە ئيش دەكات، چيتان بەسەريەوہيە، دەى ھەرچۆنىك بوو، تاكو بوو بە ھاوين و خەلك چوونە سەربان و چيغيان گيەرا، ھەندى لە ھەوشە دەنوستن و ئيمەش لە ھەوشە دەنوستن، ھەوشەكەمان گەورە و خۆش بوو، دارودرەختى ميوہ و تريى تيادا بوو، ھەنجيرېكى زۆر گەورە و خۆشيشى تيادا بوو.

پووری و نه‌هش له لایه‌کی ئه‌و هه‌وشه‌یه و له لایه‌کیش نوینه‌کانیان داده‌خست و دهنوستن له‌گه‌ل باجی مه‌نیج و خوله‌ش ده‌چوو هه‌ربان له‌وێ دهنوست.

ئینجا کچه‌که‌ش له ئوتووکردن بووه‌وه و که‌وته سه‌ر به‌زمی جلستن و متیلستن به‌شه‌و. زۆر شه‌و له پریشکی جله‌ه‌لخستنی ئه‌و کچه‌هه‌رمان ده‌بووه‌وه. زۆر جار مامت به‌و نیوه‌شه‌وه لی‌ی تووڤه‌ ده‌بوو و ده‌یگوت ڤۆله تو شه‌و و ڤۆرت لی تیک چوو، نه‌گه‌ت بۆ ناچی بۆ خۆت بنووی؟ سه‌عات دووی شه‌وه و تو تازه‌جل هه‌لده‌خه‌یت.

هه‌رچۆنیک بوو، هاوین پیلانی زی‌رین خانی ئاشکرا کرد و پووری و نه‌نه‌ پینان زانی که‌ دوا‌ی ئه‌و ئیشانه، که‌ زۆر دره‌نگ لی ده‌بووه‌وه و هه‌موو دهنوستین، به‌ سه‌ر په‌یژه‌که‌دا سه‌رده‌که‌وت و ده‌چوو هه‌ربان و له‌ویش به‌ سه‌ر ورگی (خوله‌ پاله‌واندا) تی ده‌په‌ڤی و ده‌چوو له‌ی کوڤه‌که‌ی خه‌جه‌ خان. زستانیش له‌ ژووڤی له‌ به‌ر ده‌رگا ئوتووی ده‌کرد، ئه‌ویش دیسان وا دره‌نگه‌شه‌وه. که‌ هه‌موو دهنوستن، چراکانی ده‌کوژانده‌وه و له‌ ده‌رکی هه‌وشه‌وه ده‌چوو له‌ی. به‌لام من ئه‌وه‌نده‌م خۆش ده‌ویست، که‌سیان نه‌یانده‌توانی له‌ به‌ر چاومی بخه‌ن و هه‌ر ده‌مگوت وانیه‌ و نه‌ده‌چوو ئه‌قلمه‌وه که‌ خه‌لکی وا هه‌بن وا بیترس و بیشه‌رمانه‌ بویرن وا بکه‌ن و وا به‌ پی‌ی خۆیان بچن ئابرووی خۆیان به‌رن.

هاوینیش ته‌واو بوو و که‌وتینه‌ پایزه‌وه، به‌لام پایزیکی تازه. هه‌شتا هه‌ر گه‌رم بوو له‌پڤ ڤۆژیک زی‌رین بی‌ده‌نگ هاته‌ به‌ر چاومان و گو‌تی وه‌للا نه‌خۆشم. ئی‌مه‌ش به‌زه‌بیمان پایدا هاته‌وه و هه‌ر زوو گوتمان بڤۆ ژووڤه‌که‌ت جی‌گه‌که‌ت داخه‌ و بنوو. من زۆر خه‌مم بوو، یه‌ک دوو جار چووم سه‌رم لی دا و زوو زوو ده‌چوو سه‌رئاو. بۆ ڤۆژی دوا‌یی خراپتر بوو، ئی‌مه‌ش زۆر بوی به‌ په‌رۆش بووین. خوله‌ ئارامی نه‌ما‌بوو، هه‌ر ده‌یگوت ده‌هه‌سته‌هه‌رهبانه‌ت بۆ ده‌هینم با بچین بۆ

خهسته‌خانه. من ده‌گوت هه‌سته بچۆ بۆ لای دکتۆر، ئه‌وه‌تا عیاده‌که‌ی نزیکمانه، ئه‌و هه‌ر ده‌گوت هه‌چ نییه، ئیسته چاک ده‌بمه‌وه. بۆ نیوه‌رۆ دیسان چووم سه‌ری بده‌م.

لوتفی خان ده‌ستی بۆ ده‌موچاوی خۆی برد و دوایی ده‌ستی دایه یه‌خه‌که‌ی و پرووی کرده ئاسمان و گوتی ئۆ خواجه، تۆبه خواجه، له رۆله‌مان و له رۆله‌ی هه‌موو که‌سیکی به‌ دوور بکه‌ی و که‌س وای به‌سه‌ر نه‌یه‌ت. ئینجا قسه‌که‌ی ته‌واو کرد و گوتی رۆله‌ که‌ چوومه ژووره‌وه، هه‌ر چه‌په‌سام، ئه‌و هه‌موو ساله‌ ئه‌و دیمه‌نه‌ی له‌ بیر نه‌بردوومه‌ته‌وه. که‌ چوومه لای کچه. کچی چی؟ هه‌ر ده‌تگوت مردووه، ره‌نگی زه‌رد، وه‌ک ته‌خته وشک و بیجووله، خوین له‌ ژیری ببوو به‌ گۆم، مێش خه‌ریک بوون کۆمه‌ل ده‌بوون. منیش که‌ چاوم به‌و حاله‌ی که‌وت، وه‌ک شینت راپه‌ریم و گریام و بانگی نه‌نکم و پووری و ئه‌وانی ترم کرد، ئه‌وانیش به‌ راکردن هاتن و په‌لاماریان دا و خه‌را، بیرم نییه ئۆتۆمبیل بوو عه‌ره‌بانه‌ بوو، بۆیان هه‌تا و هه‌رزوو تینان خست و بردیان بۆ خه‌سته‌خانه. منیش هه‌ر بۆی ده‌گریام. به‌لام پووری و نه‌نه‌ بۆله‌یان ده‌کرد، ئه‌گه‌رچی وه‌کو ئینسانیک نار‌ه‌حه‌ت بوون بۆی، به‌لام له‌ به‌ینی خۆیاندا قسه‌یان پێ ده‌گوت و جینۆیان پێ ده‌دا. من چه‌په‌سابووم له‌ کاری خوا که‌ چۆن ئه‌م به‌شه‌ره‌ جوانه پاکوته‌میزه قه‌ره‌قکه‌ر و به‌هه‌له‌هه‌له‌ی دوو سی رۆژ له‌مه‌وپیش و به‌ ماوه‌یه‌کی وا که‌م ئاوا په‌کی بکه‌وێت، ئاوا که‌ساس و بیده‌سه‌لات ببیت و مێش و مه‌گه‌ز تیی بئالین و نه‌توانیت دوریان بخاته‌وه له‌ خۆی که‌ هه‌مووی دوو سی رۆژ له‌وه‌وپیش به‌ په‌له‌پیتکه‌ خۆی ده‌ته‌کاند و بۆنی گۆل و گۆلزاری لێ ده‌باری.

لوتفی خان پیاله‌ چایه‌که‌ی به‌رده‌می خۆی چۆرپر کرد و گوتی: ئینجا رۆله‌ گیان، دوو سه‌عاتیکی پێ چوو خوله‌ گه‌رايه‌وه‌ مالێ، لچی دابوو به‌یه‌کدا و تووره‌ دیار بوو. بۆیه به‌ په‌له‌ چووم به‌ پیره‌وه‌ و گوتم توخوا چی بوو خوله‌ گیان.

خوله گوتی ئەوه بۆ وا خۆت شپرزە کردووه. لوتقی خان به گازی پشتدا کهوت و گوتی خوله خۆی لالەپەتە بوو، که توورەش دەبوو ئیتر ئەوه هەر هیچی بەسەر هیچەوه نەدەما. ئینجا وەکو گوتم، زۆر توورە دیار بوو و دەمی تیکەلوپیکەل ببوو و گوتی (چاوی دەردهات) سەگی سەگابەهی بینامووسە. تومەز ئەوه منال بووه لەباری چوو هەر حەيامان چوو لەو خەستەخانەیه.

باجی مەنجیش هاتە دەرەوه و گوتی چاوت ڕوون، چاوت لێ بوو چۆنت لەسەریت دەکردهوه و چۆن فیلێ لێ دەکردی و بە سەر ورگتا تێ دەپەڕی و دەچوو، تۆش بۆت دادەپۆشی و دەتگوت تۆ شەری پێ دەفرۆشی و حەسوودیت پێ دیت.

خولهش وا دیار بوو دلێ پر بوو، لەبەر ئەوهی بۆی دەرکهوت که زیڕین فیلێ لێ دەکرد تاکو ئیشەکانی خۆی پێ جینەجی بکات، ئەوه تا دەرکهوت که ئەو لەگەڵ خەلکی تر رێک بووه. لەبەر ئەوه هەر باجی مەنیج وای گوت، خوله بۆی راپەڕی و بۆی چوو پێشەوه و گوتی: ئینجا تۆ چیتە. من کهی لەسەرم کردووه تەوه؟ من دەمگوت گوناحە و زەعیفەیه، ئیشمان بۆ دەکات، چیتە ئەوه نەدە (گلت) خستووه تە ژیری.

باجی مەنیج پیکەنیی و گوتی دە باشە گرم خستبووه ژیری، دە برۆ ساقەسەری تۆزێ نوقولمان بۆ بکەر، بەس نەبوو شکور نەمرد. خوله بوو بە فیشەکه شیتە و گوتی من بۆ نوقلت بۆ (بکلم) و دوو سی بۆلە لیۆه هات و لەژیر لیۆهوه جنیوی بە باجی مەنیج دا و رۆیشت بۆ ژووره کهی خۆی.

دوای دوو سی رۆژ زیڕینیان لە خەستەخانە هینایە دەرەوه، دیسان ژنیکی خیرخوازی باشمان هەبوو دایەنمان بوو، لە کۆنەوه هەر لە مالی باوکم بوو و منالەکانی بۆ دایکم بەخێو کردبوو. ئیتر ئەو بردی و لە مالی خوشکیکی دای نا و گوتیان لەبەر خوا و گوناح بوو. بەلام مامت که زانیی، کردی بە هەرا و شەری کرد و گوتی چۆن ئەمەتان

دهزانی و قسه‌تان نه‌کردووه، زور نار‌ه‌ه‌ت بوو، ئیتر منیش نه‌مویرا بلیم با بیته‌وه لای خومان. هرچه‌نده هر چاوم له دوی بوو، ئیتر به‌نیټک و مایه‌وه، دوی دایان به شوو به کورپکی عه‌سکه‌ری فه‌قیری بیکه‌س که ده‌یانناسی و پینان گوتبوو که‌وا وه‌ختی خوی له لادی بووه باوه‌ژنه‌که‌ی داویه‌تی به شوو به پیاویکی پیر، ئه‌میش مانگیک له لای بووه و پیره‌میزده‌که‌ مردووه.

باش بوو خیریان بنووسیت دایان مه‌زراند و ئاپروویان کریه‌وه. لوتفی خان سه‌ری راوه‌شاند و گوتی هرچونیک بیت، که‌ر و بیته‌قل بوو. ئه‌مه‌ش حه‌کایه‌تی من، ده‌ستی راوه‌شاند و گوتی ئه‌ی روله، هزاره‌ها حه‌کایه‌تی وه‌کو ئه‌وه‌ی من گیرامه‌وه و هیی کچه‌ بادینییه نه‌گبه‌ته‌که‌ هه‌یه، ئه‌م شتانه هر له زوووه‌ه هه‌ن و له هه‌موو زه‌مان و ده‌وریکا بیویژدان و به‌دخوو و چاک و خراب هه‌بووه.

بووکه‌که‌ی هه‌ستایه سه‌ر پی و گوتی وه‌للا سه‌یره، چون پروداوی وات زانیوه و قه‌ت بو‌ت نه‌گیراوینه‌ته‌وه! به‌راستی ده‌لیی فیلمی سینه‌مایه.

خه‌سووه‌که‌شی هه‌ستایه سه‌ر پی و به‌ده‌م که‌وا هه‌ل‌کردنه‌وه پیکه‌نیی و گوتی له سینه‌ماش سه‌یرتره. پیلاره‌کانی له پی کرد و گوتی بچم بزنام ده‌رویشی شیخزاده چیی به‌سه‌ر هات. پرووی کرده بووکه‌که‌ی و به‌ئه‌سپایی گوتی توخوا به‌سه‌زمانه جاری واهه‌یه له‌سه‌ر به‌رمال خه‌وی لی ده‌که‌ویت، ئیتر هر که‌سه‌خوا به‌قوربانی بم‌گرفتار و سه‌رقالی شتیکی کردووه، واهه‌میش خوا ئه‌م به‌هره‌یه‌ی داوه‌تی. ئه‌ی چی، به‌خوا ئه‌مه‌به‌هره‌یه، وه‌کو ده‌لین هر به‌پیلاره‌وه ده‌چیته به‌هه‌شت. نه‌باسی که‌س ده‌کات نه‌دلی که‌س عاجز ده‌کات، فه‌قیره ده‌لیی په‌پووله‌یه، نانی بده‌یتی ده‌یخوات، نه‌یده‌یتی هر باسی ناکات، بیده‌نگ و به‌سه‌زمان.

بووکه‌که‌ی پیکه‌نیی و سه‌ری خسته‌په‌نا گوپی خه‌سووی، چرپاندی و گوتی هر ئه‌وه‌یه دلی ته‌ره و هه‌زی له سه‌وز و سوور و

(گیلگیلئەپە). ھەردووکیان بە پیکەنینی لەسەر خۆ لە ژوورە کە چوونە دەری.

دوای دوو سێ سەعاتیک شوکریە گەراپەوێ کە چوو بوو سەری مائی پوورە فەھیمە بدات و ھەواییکی فەیرۆزیش بپرسیت، چونکە لەو شەو ھەوێتر نەچوو بوو بە لایانەو، زۆریشی لە ترسی ئەو ھەوێ نەوێکو بە ھاتوچۆ جی کچە کە ئاشکرا بیت. بۆیە شوکریە بە دنیایی و پوویەکی خۆشەوێ کردی بە مالد، بە تاییەتی کە پوورە فەھیمە فەیرۆزی تی گەیاندبوو کە کەس لێی نەپرسیون و نەھاتوون بە لایانەو.

شوکرێ بە پەلە عەباکەیی لە خۆی کردەو و چوو بۆ لای مەلیحە خان و بە پەرۆشەو ھەوایی پرسی و گوتی: خانم گیان، خۆ ھیچ مەحتەل نەبوون کە لێزە نەبووم؟ بە خوا دڵم ھەر لاتان بوو، لەبەر میوان و (قبولە کە)، مەلیحە خان کە کورە کەیی بە باو ھەوێ بوو، بە خاویلیەکی بچووک خەریکی دەمولیوسرین بوو، بە دەم ئەو کارە ھەو ھەو دایە پرمەیی پیکەنین و گوتی: ئەیەرۆ میوان و قبولی سێ رۆژی دیکە، ھێشتا لە کویتە. دوایی قسە کەیی تەواو کرد و گوتی ئێ دە پیم بلی جەماعەت چۆن بوون چییان بەسەر ھاتووە؟

شوکرێ بە دەم بەقوربان و بەحەیران و خۆشەویستی دەبرینەو ھەو گوتی: وەللا خانم گیان لە سایەیی خوا و سەری تۆ و ئاغاوێ زۆر باش بوون، فەیرۆزە تۆزێ ھاتبوو سەر خۆی.

پوورە فەھیمە ئیمانی سەلامەت بیت بە زۆر سەری شتیبوو، دەستی جلی بۆ پەیدا کردبوو و کردبوو بەری. شوکرێ زەر دەخەنە گرتی و بەتەوسەو ھەو گوتی:

ئەیەرۆ ھەو ھەو بە خاوبم نەمکرد دەستی جلی خۆمی بۆ بەرم. پوورە فەھیمە فەقیر لە کوئی جلی بۆ ئەو دەبیت. پوورە فەھیمە کورت و داماو و بچکۆلە و زەعیف و ئەم کەلەگەت و بالابەرز و چوارشانە. مەلیحە خانیش بۆی سەندەو ھەو گوتی:

راست دهکەیت، وەللا دەبوو جلی بۆ بنیرین، بەلام ئیمە ئەوەندە
شلەژابووین، ئەم چەند رۆژە ھەرچەند زەنگی دەرگا لێی دەدا، وامان
دەزانی کابرای زابت پۆلیسی ھیناوەتە سەرمان. بۆچی جلمان لە بیر
مابوو؟

شوکرێیە رووی کردە مەلیحە خان و بە ئەسپایی گوتی:
خانم، دەزانی ئەو نەگبەتە ئەوەندە تۆقیو، ھەر کەس ناویریت ناوی
مالی باوکیشی بەینیت؟

مام دەرویش، میردی پوورە فەھیمە، پنی گوتبوو کە ناوینشانى مالی
باوکی بداتی لە دەوک تاوەکو بچیت پینان بلیت کە کەسیکیان بین بە
ھانایەو، کەچی دەترسیت و دەگری و دەلیت دەترسم ئەو پیاو
پۆلیس بینیتە سەرمان، باوکیشم زۆر ترسنوکه، دوایی بمداوە
دەستی. مەلیحە خان ھەلچوو و بە توندی گوتی:

ئوو ئاگر لە باوکی بەریت، ئەگەر باوکی پیاو بوایە، بەبی پرس و
پرسیار ئەم کچە منالەى دەلیی چلی نیرگزە نەدەدایە دەست ئەو
سەگبا، تاکو لەوئ مارەشی نەکردوو، گوتووئەتی دەچم لە موسل
مارەى دەکەم لە ناو کەسوکارم، توخوا باوک ھەیه یا دایک ھەیه ئەمە
قبول بکات؟ پنی نەلین رازی نابین تاکو لیرە مارەى نەکەیت، بۆچی
لای ئیمە مەحکەمە و قازی نییە ھەر لە موسل ھەیه، یاخود یەک دوو
کەس برۆشتنایە لەگەلی تاکو لەوئ مارە دەکرا؟ کچی مارەى چی،
کچەکە نەگوت کە گەشتین دواى نیو سەعات چوو دوو کابرای
دەستبەر و ساختەچی وەکو خویی ھینا و بە درۆ مارەیان کرد. خو
مارەکە نەبراوئە لای مەحکەمە و قازی، یارەبی دایک و باوکی
دوایان بریت.

ئەى نەبوو کچەکە گوتی: کە پرسیم ئەى کوا دایک و کەست، گوتی
دوایی دین، کەچی ھەر دیار نەبوون، ئەم ئیشە ھەمووی فرتوفیل
بوو، ئەو نامەردە کچەى بەو جۆرە لى سەندوون تا دوایی
بیرۆشیت بەم و بەو و تیارەتی پینو بکات.

شوکریه هه‌روا سه‌یری ده‌می خانمی ده‌کرد و له دلی خویدا ده‌یگوت ئەم ژنه ده‌لیی دوو که‌سی جیا‌وازه، سه‌یریکه ئیسته چی ده‌لیت و چۆن غیرهت گرتوو‌یه‌تی و له‌سه‌ر ئەو کچه به‌سه‌زمانه ده‌کاته‌وه، که‌چی به‌رام‌به‌ر به‌م گوله‌ مناله‌ قوربه‌سه‌ره‌ چه‌ند دل‌ره‌قه و چۆن نایه‌لی تا‌وه‌کو دره‌نگه‌شه‌و بچیت بنویت، له‌ کاتیکدا که‌ هه‌رزوو مناله‌کانی خوی به‌ زۆر ده‌نیریت بچن بنوون. به‌ راستی خواجه گیان، ئەم به‌شه‌رانه‌ چه‌ند سه‌یرن، ئەوه‌ی به‌ده‌سه‌لاته، بۆ هه‌ر هه‌ز ده‌کات هه‌موو شتیک بۆ ئەو بیت و بۆ مناله‌کانی بیت و جیی ئەو خۆش بیت و پارووی خۆش بۆ ده‌می خوی و منالی بیت، بیریک له‌ خه‌لکی داماوی وه‌کو ئیمه‌ ناکه‌نه‌وه‌ که‌ نه‌سیب و قسه‌مه‌ت و ریکه‌وت و رووداو و به‌ده‌بختی وای لێ کردووین که‌ ئەوه‌نده‌ بیچاره‌ بین بکه‌وینه‌ ژیر ره‌حمه‌ت و ده‌سه‌لاتی ئەوان و وا سه‌یرمان ده‌که‌ن ده‌لیی ئیمه‌ش وه‌کو ئەوان نین و ئیمه‌ش هه‌سته‌مان نییه، هیلاک نابین و به‌ردین، ئۆف خواجه به‌قوربانی به‌شت بم.

له‌وکاته‌دا گوله‌ به‌ گوپ خوی گه‌یاندی و باوه‌شی پیدا کرد و له‌ خه‌یالیدا به‌ خۆشیه‌که‌وه‌ رووی تی کرد و گوتی: ئۆخه‌ی ئەوه‌ هاتیه‌وه، تو نازانی من زۆر بی‌تاقه‌ت ده‌بم که‌ ده‌رویته‌ شوینیک، بۆچی منیشت نه‌برد له‌گه‌ل خۆت؟ ئەی ئەو رۆژه‌ نه‌تگوت له‌مه‌ولا که‌ چووم بۆ شوینیک تۆش ده‌به‌م؟

شوکریه‌ ماچینکی کرد، دلی گوشرا بۆی و پیی گوت: قه‌یناکا، ئەم جاره‌ چونکه‌ میوامان هه‌یه، جاریکی تر. له‌ دلی خۆشیدا گوتی: ئەی به‌ خوا ئەگه‌ر ده‌لیم با گوله‌ش له‌گه‌ل خۆم به‌رم بۆ شوینیک بزانه‌ هه‌ر سه‌ری من و هیه‌ی تۆش ناتاشن، بۆچی ئەوان هه‌ر دانیشتنیشمان پئ ره‌وا ده‌بینن تا‌کو بچین بۆ گه‌ران و سه‌یران. ئەمانه‌ به‌خیرێ که‌ هه‌ره‌ باشه‌ دل‌به‌ره‌حم و به‌ویژدانه‌کانن. شوکریه‌ به‌ به‌زه‌یه‌که‌وه‌ سه‌یریکی گوله‌ی کرد و ده‌ستی به‌ سه‌ردا هینا و گوتی برۆ گیانه، برۆ نه‌وه‌کا خانم بانگت بکات، له‌به‌ر خۆشیه‌وه‌ گوتی ئای نه‌گه‌ت، چه‌ند ساویکه‌ و فه‌قیری.

شوکره به پشتی دهستی فرمیسه کانی سرپییه وه و پهله ی کرد له
چوون به لای ئیشه کانیه وه.

هموو ئههلی ماله که ئه و رۆژه سهریان قال بوو که هر بهیه کدا
دهاتن، شوکره سهری بهستیوو و خوی هه لکردبوو و چهند په رۆ و
خاوالیشی به پشتینه که ی ناوقه دیه وه کردبوو، سهر کورسی و میز
که وتبوو و خهریکی سرین و پاککردنه وه ی دیوار و دهر و په نجه ره و
بنمیچ بوو له بهر میوانه کانی سبهینی که دهبوو هر ماله ی ئه و رۆژه
وه کو میوانداری و (قبول) ی تیا بگیڕایه، وایان له خویان ده کرد
ئه ویش له بهر خو هه لکیشان و سنگه ره په راندن که هه رکه سه دهویست
به وه ی پییان بلین ماله که ی چهند ریکوپیک و پاکوته میزه و
خواردنه کانیان چهند خو ش و به له زهت بوون و چهند تیروته سه ل و
حال باش بوون، بۆیه مه لیحه خان دهویست ئه و رۆژه زور خوی و
خه لکی ماله که ی هیلاک بکات تاوه کو ئه وه بو میوانه کانی سه لمینتیت.
خه سووی خهریکی کولیچه دروستکردن بوو و خوی خهریکی
جوړیکی تری شیرینی و بوړه ک بوو. میردی له بازار هاتبوو وه و
پشتی ئوتومبیلی بو پر کردبوو له کیسه ی میوه و خوارده مه نیی
جوړاو جوړ، به تایبه تی که (ئوم باسل) ی ژنی وه زیریش سبهینی
دهات و هاتنه که یان زور لا گرنگ بوو. گو له ئه م بانگی ده کرد ئه و
کیسه ی پی هه لده گرت، ئه وی دیکه پالی پیوه دنا و دهینارده لای
بیشکه و جولانه ی مناله که. ئیتر هه رایه ک بوو نه بیته وه.

پوره شیخزاده ی ته سبیله ملیش سهری سوور مابوو و نهیده زانی
ئه مانه بو و ده که ن، چونکه که س ئه وه نده نه ده چوو به لایدا و ئه و
هه ر زورتر خهریکی نوێژ و دوو عاکانی بوو، له گه ل ئه وه شا حه زی
ده کرد بزانیته که ئه مه چیه و ئه م خه لکه بو و سهریان قاله.

به ریکه وت گو له که هه ر به ملاولادا هه لده به زی و رای ده کرد و
نهیده زانی به قسه ی کامیان بکات، کاتی سی چوار که س به جاریک
بانگیان ده کرد، به تایبه تی چرا خانی کچیان که تا قه تی هیچی نه بوو و

باوک و دایکی ئەگەر ئیشیکیان پێ بسپاردایه، ئەویش هەر یه کسه ر گولە ی بانگ ده کرد، به دووعا و جنیویکه وه که وهره ئەو کاره بکه، ده ی زوو. پووهره شیخزاده که به ریکهوت گولە به بهردهمی ژووهره کهیدا تی پهری، ئەویش به پهروشه وه ئیشاره تی بو کرد و گوتی ئا وهره.

ئەویش خۆی کرد به ژووهره کهدا و دوا ی ئەوه ی چلمی خۆی هه لوشی و لوتی به قۆلی کراسه که ی سرپییه وه، وا دیار بوو هه ندی سهرمای ببوو، گوتی به لئ فهرموو چیت ده ویت؟ ئەوه شوکریه فیری کردبوو که وا بلیت. شیخزاده دهستی خسته سهر ده می خۆی که تازه تا قمی ددانه که ی بو ته واو بووبوو، بۆیه نهیده توانی به باشی قسه بکات و به هه ندی پته پته وه رووی کرده گولە و گوتی: گولە گیان ئەوه بو وا هه موو سهریان شپرزه بووه؟ کی دیت؟

گولە هه لبهزی و به روویه کی خو شه وه جوابی دایه وه و گوتی: چون نازانی؟ ئە ی پتیان نه گوتووی که سبهینی خانم میوانی دیت و (قبولخانه یه)؟ پووهره شیخزاده لای وابوو ئاخو قبولخانه چیه و رهنگه میوانده ریک بیت پیوه ندیی به کاروباری برارایه که وه هه بیت، بۆیه هەر زوو گوتی: ئوخه ی ره بی، خوا رزقتان بدات، دایکه که م ده برۆ به لای ئیشه که ته وه و دوو سی دووعای کرد و فووی به ده وری خویدا کرد و له دلی خویدا گوتی باش بوو پیش رویشتمان ئەم قبولخانه یه کرا، با ئیمه ش ببینین ئینجا برۆینه وه.

بو روژی دوا یی خه لکی ماله که هەر له خانم و ئاغا وه تا کو میرزا و میرزا ئنی دایک و باوکیان تا وه کو منال و ئیشکه ره کان هه موویان ده تگوت له ئوتوو دراون، وه کو عه سکه ر وه ستابوون و چاوه رپی ته شریفه ئینانی میوانه کان بوون. جاری وا هه بوو گولە ی نه گبه ت له تاو ئاموژگاری و هه ره شه کانی خانمی نهیده و پرا هه ناسه ش به به رزی بدات و بکو کیت و بیژمیت، به لام شوکریه چونکه ده مه هراش و گه وهره بوو و له گه ل ئەم جو ره خه لک و خانمه خو په رستانه پر ته جرووبه و

تاقىكرندنەۋە بو، بۆيە ئامۇژگارى و ھەرەشەكانى ئەۋان لەم گوئيەۋە دەھاتنە ژوورئ و لەۋى ترەۋە دەچۈنە دەرى، ھەرچەندە زۆر كچىكى دلسۆز و ئىشكەرئىكى لىھاتوو بو، بەلام ئەۋەندە گوپرايەلى ئەۋ جۆرە ئامۇژگاريانە نەبوو.

لاى پاشنيۋەرۆ بەرەبەرە ئۆتۈمبيل ريز بوون و ميوان بە رازاۋەيى و تريقوھورەۋە كرديان بە مالدا. ئەۋى چاويان لى بوايە، دەيگوت ئۆھ ئەم ژنانە چەند خۆشەبەخت و دلخۆشن، دەليى دونيا ھەر بۆ ئەۋان دروست كراۋە، كەچى نەياندەزانى كە بەشى ھەرە زۆريان وانين، يەكى چەندەھا تەگەرەى جۆراوجۆريان ھەيە، ھەر لەۋەى ۋەكو ژنە زابتە گەرەكەى كە ميرادەكەى بەۋ ھەموو نەجمە و نيشانانەۋە و بەۋ ژنە باشە و كۆشى منالەۋە ئەۋەندە نزم و سووك و نامەرد بوو كە شەۋان بەبى شەرم دەچوو پەلامارى ئەۋ فەيروزە بەسەزمانەى دەدا كە بە ناۋى ئىشكەر ھاتبوو و نامەردىكى تر ۋەكو فرۆشتن پىئى فرۆشتبوون.

ياخود يەككىكى ۋەكو ژنى ئەۋ دكتورە كەۋا خۆى لە بەر چاۋى خەلك و ئەم ژنانە ۋا بەختيار و دلخۆش پيشان دەدات كە زۆريان بەخيلى پى دەبەن بىجگە لەۋەى ميرادەكەى دكتورئىكى بەناوبانگە، حالئىشى زۆر باشە و ھەموو ساليك دەييات بۆ سەفەرى ئەۋرووپا، كەچى لە راستييشدا ھەر ۋەكو دايەنى منالەكانى و كەيبانوى دەستپوختى مالەكەى دەزانئيت و ژنەكە خۆشى زۆر باش ئەۋە دەزانئيت. زۆر جار خوشكىكى يان برايەكى پىي دەليىن تۆ بۆچى ئەۋ ھەموو بىگويدانانە قبول دەكەيت؟ تاۋەكو ۋاى لى ھاتوۋە كە لەگەلى سۋارى ئۆتۈمبيل دەييت كە بچن بۆ شوئىنيك، تۆ پىي دەليى توخوا لە كاتى لىخوپريندا ئەۋەندە سەيرى ئەمبەر و ئەۋبەر مەكە، بە خوا ئەگەر لە سەر شەقامەكە يەككىكى بەنەۋعىكم ديبيت، دەليىم كە سەيرى بكەى. ھەر بەۋەدا دەگەيت كە بانگى بكەيت دكتور، باۋكى شەپۆل باۋكى شەپۆل، سەيرى لاي دەستەراستت كە، ۋا كچىكى زۆر جوانى پانتۆللەپى

بەرەو پیرمانەو ەات. خوشکەکەى لى توورە دەبوو و پىى دەگوت:
بە زىاد نەبىت، بوچى تو دايک و خوشكى يان ژنى؟ ژن چوون وا
دەکات و ئەمە قبول دەکات.

ئەویش وەلامى خوشكى دەدايەو ە دەيگوت وەللا کەيفى خوئەتى،
خوم و مال و منالەکەم لە ئىسراخەتداين و لە هيچمان کەم نييه و بە
دلى خومان دەکەين و دەخوين، دەبا ئەویش ەەر چاوى زاخاو بدات،
بزائم چى دەست دەکەويت لە شەرمەزارى زياتر. گوايە ئەم ژنە
دکتورە گوئ ناداتى و بە ناچارى خوئى وا راھيتاوه بەس نييه
تيروتەسەلە و لە هيچى کەم نييه، نەوەکو ژنى ئەو کابرا
دەولەمەندەى خاوەن ئەو شەريکە گەورەيە کە لەچاوه موو ئەو
ژنانەى تر ژنە مليونيرە، کە چى مليونير بەگ تا کراسيکى بو دەکات،
حەوت شەرى لە دوا دەبىت، رۇحى مال و منالى دەردەهينى تاوہکو
ديناريکيان دەداتى، ئەوئندە پيسکە و رەزىلە فلسى دايکيەتى و فلسى
باوکى. ئەم ژنەش بو ئەم ەموو گەرانانە دەچىت تەنھا دوو کراسى
هەيە کە ەندى ژنى قوشمە و گالتەچى لە ناو خوئاندا ناوى
کراسەکانيان ناوہ سەدرىە مەکتەب ياخود رەسمى. ئىتر ئەمە ەەر
لەو کۆمەلە ژنە سى چل کەسييه ئەوئندە لەم جۆرە ژنانە بەو ەموو
تەگەرانەو، ئاخو لە ناو کۆمەلانى گەورەتر چەند رووداو و تەگەرەى
سەيرتر ەبىت کە نەک تەنھا پياو غەدر لە ژن دەکات کە زورتري
وايە، بەلام لە ناو ژنانيشدا ژنى وا ەهيە کە راستەوخو دەبى پىى
بگوتري ژان، چونکە ەندىکيان ئەوئندە بەدرفتار و بەدخوو و
بيئابروون کە کوشى کورى زەبەلاح و کچيشيان ەهيە، کەچى ناو و
ناوبانگى ئەو مئردە قوربەسەرەيان و کەسوکار و منداليان دەخەنە
ژير پىيان و باکيشيان نييه. ئاخري ئەو ميوانداریيەى ئەو ئىوارەيش
دوايى ەات و ەموو بلاوہيان لى کرد.

پاکيزەى دراوسيشيان کە ەەر لە زووہو ەاتبوو بو يارمەتيدانيان،
بگرە رۆژى لەوہوپيشيش ەاتبوو و خەريکى دروستکردنى شيرينى

بو، دوی رۆیشتنی میوانهکان به فرسه‌تی ژانی ئیشاره‌تیکی شوکریه‌ی کرد که بیات بۆ لای پووره شیخزاده تاوه‌کو هندی دووعای به‌سه‌ردا بخوینیت. پاکیزه له به‌رده‌می پووریدا دانیشته و په‌لاماری دهستی دا و ماچی کرد. چاوی پر بوو له فرمیسک و گوتی: پووره گیان، به خوا خه‌ریکن دووعاکانت دینه‌ی، پووریش دهستی کرده ملی و ددانه تاومه‌که‌ی هندی‌گاز لێ گرت و هینا و برد، چونکه هیشتا باش پانه‌هاتبوو له‌گه‌لیان و گوتی: دایکه‌که‌م یاخوا مرادت حاصل بیت، به دووعای من نه‌بێ به هیی چاکان بی، من حه‌دم چیه، ئەوه خوای گه‌وره ره‌زای له‌سه‌ره، ئیشه‌للا ئاوات دیته‌ی. ست پاکیزه‌ دلی به کورپکی دراوسینیانه‌وه بوو و زۆر حه‌زیان له‌یه‌ک کردبوو، به‌لام دایکی کورپکه بووبوو به ته‌گه‌ره و به کورپکه‌ی ده‌گوت چۆن ئەو پیره‌کچه ده‌هینی، پاکیزه‌ هه‌مووی سێ سال له کورپکه‌ گه‌وره‌تر بوو.

شه‌و دوی هه‌موو کاریک هه‌موو ئەهلی مال له هۆله‌که به دیار میرزا و میرزاژنه‌وه دانیشتن، به تایبه‌تیش که سه‌به‌ینی ده‌گه‌رانه‌وه بۆ سلیمانی. باسیش هه‌ر باسی ئەم میواندارییه بوو، خه‌سووی مه‌لیحه به پرمه‌ی پیکه‌نینه‌وه رۆوی کرده بووکه‌که‌ی و گوتی ئەگه‌رچی زۆر باش عه‌ره‌بی تی ناگه‌م، به‌لام ئەوه چی بوو هه‌موو میوانه‌کان ده‌که‌وتن به‌ملاولادا له‌به‌ر پیکه‌نین و زوو زوو ناوی (مدیر المال)یان به‌سه‌ر ده‌مه‌وه بوو؟ بووکه‌که‌ی به‌ده‌م پیکه‌نینه‌وه کیشای به سنگی خویدا، سه‌یری ده‌وروپشتی خۆی کرد که می‌رده‌که‌ی و خه‌زوو‌ریشی له‌وئ بوون و گوتی: ئەوه هه‌ر لێ گه‌رێ که چی قه‌وماوه. مه‌لیحه به شه‌وق و گه‌رمیه‌وه که‌وته گه‌یرانه‌وه‌ی باسه‌که: ئەوه ئەو ژنه باسی ده‌کرد که چوو هه‌ری مالی باوکی بدات له شاری باقوبه، گوتی که له‌وئ بووم، له ناو ماله‌ مه‌ئمووره‌کان ده‌نگ بلاو بووه‌وه که مالی (مدیر المال)یکی شینتۆکه هاتون بۆ ئیره. له‌و شاره‌ بچووکانه‌ش که مه‌ئمووریک ده‌گورپیت و هیی تازه دیت، هه‌موو ماله‌ مه‌ئمووری ئەوئ

دهچن بۆ به خیرهاتنی، خه لکی وا ههیه دهعهو تیشیان بۆ دهکن گوايه تاوهکو ماله که یان دادهمه زینن.

مهلیحه له سه ر قسه که ی رۆیشت و گوتی ئینجا ئه وانیش چه ند مالیک کو بوونه ته وه و چوون بۆ به خیرهاتنی مالی (مدیر المال)، یاخود سی به شیشی که وا به په له چوون، چونکه بیستبوویان که هه ندئ ته واو نین و بۆ ئه وه ی بۆ خویان پینان رابوین.

مهلیحه روه ی کرده خه سووی و گوتی ئه و ئنه خووشی چوو بوو له گه لیان، دهیگوت تی که وتم باسه که ش و ماله که شی ئه وه ند ه سه یر و عاجباتین که خه لک خوی پی ناگیرئ که پینه که نیت پینان و باسیان نه کات. ئنه که گوتی که چووین و له ده رگامان دا، کچیکی بیست ساله هات و ده رگای کرده وه. هه ر که جه ماعه ت چاویان به کچه که وت، زانیان که رهنگه ئه م ماله شتیکیان هه بیته. کچه که له وه ده چوو تازه له هه مام هاتیبته ده رئ، سه ری به سستبو، نه ک به له چیک، بگره به متیلنیک که ئه وه ند ه له چکه که ی ئه ستور و گوره بوو، کراسینکی دریزئ فشی وه کو هیی نوستنی بازه ئه ستوره کان له به ردا بوو له گه ل چاکه تینکی چه سپی کورت که زور بچووک بوو بۆی، له سه رماندا هه لده رزی که ئه و شه وه ئه وه ند ه سه رما نه بوو ئه گه رچی بارانیش ده باری. هه رچونیک بیت، کچه ئیمه ی برده ژوو ریک، ئیشاره تی ژووری میوانی کرد و گوتی برۆن لیره دانیشن تاوه کو دایکم دیت وا ده چم بانگی ده که م.

گوتی چووین دانیشین، زوربه ی قه نه فه کان قاچیکی یا دوو قاچیان شکابوو، خشتیکی خرابووه ژیر و زۆپای قوپای بیسه ر و مه که ته به یه که له ژووره که دا بوو هه ندئ کتیبی تیا دا بوو، به لام جامخانه که ی شکابوو، هه روا بیشووشه بوو، بۆفیه کیان دیسان قاچیکی شکابوو و خشتیکی له ژیردا بوو و چه ند به له م و کاشیی له تکرای تیا دا ریز کرابوو. هه ر ده تگوت له کاتی مالگواستنه وه دا لۆریبه کیان له سه ر شاخیکه وه خراوه ته بنی شاخ، هه رچی شتی ئه م ژووره بوو ئاوه ها بوو.

ئەوھندی پىي نەچوۋ دايك هات ئەوئيش ھەر ۋەك كچەكەي خۆي پىچابوۋ، بەلام ئەو ھەو ھەچوۋ كە دەمىك بوۋىي لە ھەمام ھاتبىتە دەرى. ژنەكە سەكوتى خراپ نەبوۋ، ژنىكى بەمەعريفەت بوۋ، زۆر بە گەرمى بەخىرھاتنى ھەموومانى كرد و ھەر گورجىش داۋاي لىبوردنى لى كردىن كە ۋا ھەموو شتەكانيان ۋا وردوخاش بوون لە كاتى ئەوھى كە گوئىزاۋنەتەو ھە بو ئىرە. ژنىك لىسى پرسی لە كوئو ھە گوئىزاۋنەتەو ھە بو ئىرە، ئەوئيش گوتى لە شامىھە، خوار خواروۋى بەغدايە. ژنەكە كەوتە باسى شتەكانيان و ھەر خۆي دەچەماندەو ھە لە ژىر كورسى و قەنەفەكاندا شتى شكاۋى دەردەھىنا.

ئەوھندەي پىي نەچوۋ كە كچىكى دىكەيان ھات، ئەوئيش عەينى خوشكى بە لەچك و دىشداشەو ھە بە سىنىيە چاۋە، بەلام چاي چى، تاۋەكو ھىتابوۋى، پىالەكان نىو ھەبوۋوون و پڑابوۋنە ناۋ ژىرپىالەكانەو ھە. سىنىيەكەشى ئاۋىكى زۆرى پىو ھەبوۋ. كچە گوتى لىم ببوورن، ھەوشەكەمان زۆر گەورەيە، تاۋەكو لەوبەر ھاتمە ئەمبەر، ھەموو چايەكانم پڑاند و پېر بوون لە باران، چونكە ھەوشەكەمان قەدىمىيە و سەرداخراۋ نىيە، ئىمە ھەز لە خانوۋى قەدىمى دەكەين، ھەزمان لەم خانوۋە سەرگىراۋ قەبزەنە نىيە. ميوانەكانىش ھەموۋيان خەرىكن بمرن لەبەر پىكەنەين و ھەر خۆيان رادەگرن. لە سەرىكىشەو ھە بەزەبىيان پىادا دەھاتن كە دەچوون ھەر ھىچيان نەماۋە بەلام ئىنسان بە دەستى خۆي نەبوۋ ھەر پىكەنەينى دەھات.

كچىكى تريان ھات كولىچەي پىي بوۋ، كولىچەكەي ئەو خراپ نەبوۋ، چونكە ئەو ديارە لەوانىتر ئاقلتر بوۋ و غەزەتەيەكى پىادا دابوۋ تاۋەكو ھىتابوۋى ھەبوۋ. دايكى كە دىي ميوانەكان سەيرى يەكترى دەكەن و بە چاۋ قسە لەگەل يەك دەكەن قسە و چاۋتېرپىنەكانيانى پىي بىرەن و گوتى: شكور من كچم زۆرە، شەش كچم ھەيە، بەلام يەك كورم ھەيە، خزمەتكارتەنە و ناۋى مەمەدە. ھەموو دوۋعايان بوۋ كرد و ئاۋاتى خۆشبەختىيان بوۋ خواست.

کچکی دیکه هات پیالہکانی کو کردہوہ و بردیہ دہری کہ ئہوہندی پی نہچوو له دالانہکہ کہ میوانہکان بهویدا هاتنه ژووری، بوو به مشتومریکی قایم و بوو به شالاوردن و تهپهتهپ، به جوریک، میوانہکان ترسان و هندیکیان ههستانه سهر پی. که سهیر دهکن ئهوا دیشداهشه بهریک که له چکیکی زور گهورهتری به سهرهوهیه و زهمیلهیهکی به قولہوهیه و ههرچی ئه و شهش کچه ههیه ناویانهته ژیر خویان و تی بهربوون. میوانہکان راپهپین و گوتیان وهی بیسمیلا ئه مه چی قهوما، دایکی کچهکان که زور تهبیعی و لهسهرخو دانیشتبوو، رووی کرده میوانہکان و به زهردهخه نهیه که وه گوتی: هیچ نییه، ئه وه محهمه د گیانه، دهیهویت بجیت بو ئه و دوکانه میوه بکریت، ئه وه خوشکهکانی رای دهسپیزن که چی بینیت، چونکه له م نزیکانه تا درهنگیش دوکانی میوه و ئه و جوره شتانه ههر ههیه.

میرزای خه زووری مهلیحه خان هاته قسه و دهستی دا به دهستدا و به گویدانه وه و زهردهخه وه گوتی: وه لالا بابه ئه مه ئه م قسانه ئه گهر راست بن، ههر سینه مایه که بو خوی نهک گالته. بووکه که هی دایه پرهمی پیکه نین و به ئه سپایی گوتی به خوا مامه گیان، ژنه قورئانی خوارد و گوتی چونتان بو دهگیرمه وه وایه و یهک حهرفی درو نییه. ئه م جار ه میرده که ی به دل پیکه نیی و گوتی: ئی توخوا به راستی دهردی باو کم دهفهرموئ، ئه مانه ههر سینه مایه کن بو خویان، ههقه بیکن به فیلم. ژنه که ی گورج گوتی. به خوا رهنگه که س باوهر نهکات و بلین ده برؤن باب، چؤن ئیسته له م عهسر و زه مانه خه لکی وا ماون و ههن که به خیرئ مهئمووریش بن.

لوتقی خانی خه سووی رووی کرده جه ماعت و گوتی ئیوه جارئ بیدهنگ بن با هه موویتان بو بگریته وه.

مهلیحه به خوشیی وه دریزه ی دا به قسهکانی، ئینجا ژنه که گوتی: زوری پی نهچوو تهقه ی دهرگا و تهپهتهپ و به پهله راکردن پهیدا بووه وه، بویه زانیمان ئه وه محهمه ده و له بازار هاتوه ته وه، دوای

به ینیک قسه و باسی مالگواستنه وه و شاره و شار کرا و یه ک دوو
 ژنیش باسی خویان کرد که سینیه میوه هاته ژووری ئه ویش خورا،
 به لام دهیگوت خۆزگه له وئ بوونایه و به چاوی خۆتان بتاندیایه
 چۆن ئه وه موو کچه زه به لاهه دیشدا شه له به ره به وه موو سه ر و
 له چکه وه چۆن بوون و چییان ده کرد و چۆن ئه وه میوه یان دابه ش
 ده کرد. هه رچۆنیک بوو، هه موو شتیک ته واو، ئیتر میوانه کان هه ستان
 برۆن. هه ر که هه ستان، یه کئ له ژنه کان که زۆر گالته چی بوو و
 پیره کچیش بوو و هیشتا شووی نه کردبوو. ژنه که گوتی: له ناو
 هه موویاندا ئه وه هلی دایه و گوتی به خوا زۆر چه ده که یه سه یری
 خانووه که تان بکه یه که وا ده لئین زۆر گه وره و خۆش و قه دیمیه. ژنه
 خاوه ن ماله که گوتی وه ی به سه ر چاو، فه رموون با بچین. مه لیحه
 دیسان ده ستی کیشا به سنگی خویدا و گوتی ئه مه یان له هه مووی
 خۆشتره. ژنه که گوتی که چووینه هه وشه، باران ده باری، بۆیه هه ر
 زوو بریمان و چووینه ئه وه به ر، له خواری هه وشه که شی چیشتخانه و
 هه مام بوو، هه مامه که هیشتا چراکه ی ده سووتا و خه لکی تر خویان
 ده ست. جه ماعت گه یشتنه ژووره کان و دایکی کچه کان گوتی یه که م
 ئه وه ژووری من و باوکی محه مه ده، به لام هیشتا به باشی ریک
 نه خراوه، ده ی فه رموون. هه ر که کرده مان به ژووردا، چاوتان به د
 نه بینیت یه کسه ر مریشک هه لبه زین و بوو به قه ره قه ر و فرین، هه موو
 ژنه کان ده ستیان به سه ری خویانه وه گرت ئه یه رۆ ئه یه رۆ ئه مه چییه
 به قوربانه. سه یر ده که ن هه موو مریشکه کان له سه ر ئاسنی قه راغ
 جیگه دووکه سییه که یان هه لئیشتوون، که ئه مان چوونه ژووری،
 ترسان و هه موو به ملاوئه ولادا فرین، خاوه ن ماله که گوتی باوکی
 محه مه د مریشکه کانی زۆر خۆش ده وئ. ئه مشه و بارانه و جیگه و
 کولانه یان هیشتا بۆ دروست نه کراوه، بۆیه هیناونی بۆ ژووره که مان.
 هه موو گوتیان ئاخه ر چۆن ده بیت، ئه ی ریقنه ناکه ن؟ پیساییه که یان
 چۆن و چی لی ده که ن، گوتی بلئین چی، به خوا باوکی محه مه د

مريشكه كانى له منالە كانى خوشتەر دەويت. ئەمانە لە وێو لە گەلمان هاتوون، ھەموويان جوچك بوون و خوێ بەخوێ كردوون. ئيتەر ژنەكان ھيچيان بۆ نەمابوو ھوھە كە بيلين لەو زياتر كە تا زووھ راکەنە دەري و لە كوۆلان بەو شەوھ تير پيپكەنن، راکەنە مالەكانيان و بلين يارەبى توبە خوايە، ئەوھ بەشەرى واش ھەن و ماون؟

ئيوارە درەنگ بوو و دونياش سارد بوو، كزەبايەكى ھەندى توند ھەلى كوردبوو لەگەل بارانكى بەخوڤ. منال و باوكيان گەرابوونەوھ مالى و ھەرەكەيان خەرىكى جيبەجيكردنى پيويستيبەكانى خويان بوون. شەپشەقى منال و ھەرەشەى داىك و باوكيان كە بىدەنگ بن و خەرىكى دەرس و دەورتان بن، ھەمووى تىكەلى يەك بووبوون. كچ و كورپە گەورەكانيش خەرىكى بەزى ھەميشەيى خويان بوون، ئەويش تەلەفونكردن لەگەل ھاوريكانيان. وەكو ھەموو جارايكىش چرا خان تەلەفونكەى بەرنەدەدا و براكەى زووزوو دەچووھ سەرى و دەيگوت زووگە منيش ئيشم ھەيە، ديسان دەبووھ شەپريان و شالاوڤردن بۆ يەك.

گولە وەكو توپى فتبول بوو بە دەست ھەموويانەوھ. ئەم بانگى دەكرد، ئەو دەيدايە بەر چەپۆك، ئەم دەيشيراند بەسەريدا. ئەويش ھەر چاوى لە كاغەزە ياريبەكانى بوو كە كەى بەرۆكى بەردەدەن تاوھكو بچيت لەگەل كچە ھاوومرەكەيدا يارى بكەن. شوكرىە ديسان لە مال نەبوو و چووبووھ لاي پووورە فەھيمە و فەيروزە، چونكە نارەدبوويان بەدوايدا. خانم و ئاغاش كەوتبوونە مەراقەوھ و حەزيان دەكرد زوو بگەرپتەوھ تاوھكو بزائن چى قەوماوھ. مالەكەى مەليحە خان بەو ھەموو شەپشەقى منالەوردكە و بەو ھەموو شريخە و شاتەى كچ و كورپە گەورەكەوھ دەتگوت لايەكى مالەكە بارى كردووھ و چۆل بووھ، ئەويش لەبەر ئەوھى ئەو بەيانيبە ميرزا و ميرزاژن و شيخزادەى تەسبيحەمل گەرابوونەوھ سلیمانى.

مه‌لیحه ده‌یگوت: وای چه‌ند جییان خالییه، عوسمانی می‌ردی ده‌ستی ده‌دا به ده‌ستدا و ده‌یگوت: هر لئ گه‌رئ، به خوا مالله‌که بووه به ناشی ئاوکه‌وتوو و ده‌لیی ناشی به‌تاله. به راستی جیگه‌یان زور دیاره. ئیسته مالی خویان خوشیی تی که‌وتوو، چونکه گه‌راونه‌ته‌وه و ئیمه‌ش و نارحه‌تین بویان. به راستی ژیان زور سه‌یره. هر که یه‌کیکی خوشه‌ویست دیت بۆ سه‌ردانی ئیمه، هر که گه‌شیت، من جورج بیر له گه‌راونه‌وه‌که‌ی ده‌که‌مه‌وه و دلّم ده‌گوشری، من چاوه‌روانیم لا خوشتره، چونکه ده‌لیم ئیسته دین و دلّم خوش ده‌بیت. مه‌لیحه خان له‌پر قسه‌که‌ی گۆری و به هه‌ندی تووره‌یی‌وه رووی کرده می‌رده‌که‌ی و گوتی: ئه‌وه به راست، بیستوونی مامت تاوه‌کو که‌ی لیره ده‌مینتیه‌وه. می‌رده‌که‌ی سه‌ری سوور ما و گوتی: بۆچی؟ ئه‌مه چ پرسیاریک بوو، بیستوون که‌یفی خویه‌تی و مالی خویه‌تی و چ ریگه‌یه‌کی لئ نه‌گرتووین. هه‌ندیک جار دیت و ده‌رواتوه ده‌ری، هر که‌سیش پیی نازانیت ئه‌و هاتوو له‌به‌ر ئیش و کاری خوی و دوکانه‌که‌ی، نه‌هاتوو له‌لامان بمینتیه‌وه یا له‌سه‌ر ئیمه په‌کی که‌وتبی؟ مه‌لیحه خان له‌م وه‌لامه دوورودریژه‌ی می‌رده‌که‌ی ئه‌وه‌نده‌ی تر له‌ده‌وه تووره بوو. بۆیه توژی ده‌نگی به‌رز کرده‌وه و گوئی نه‌دایه ئه‌وه‌ی کوره بچکۆله‌که‌ی خه‌به‌ری ده‌بیته‌وه و گوتی: تو ئاگات له‌چییه؟ تو که‌ی له‌مالی ئاغا؟ له‌گه‌ل شوکریه شیت هر به ئاشکرا خه‌ریکن چاوبرکئ له‌گه‌ل یه‌ک ده‌کن. ئه‌و شیته ئاگرته‌یه‌ربوو که‌کوریک و پیاویک دینه ئه‌م مالله، خه‌ریک ده‌بیت بیانکاته کۆل ئه‌وه‌نده به ده‌وریاندا دیت و ده‌روات و خزه‌تیان ده‌کات، هر به زوری زۆرداری شت ده‌خاته به‌رده‌میان و ده‌رخواردیان ده‌دات. هه‌رچه‌ند ئه‌و که‌سه پیی بلّیت زور سوپاست ده‌که‌م پیم ناخوریت، تیر تیرم، به‌لام فایده‌ی نییه و واز ناهینیت، وه‌کو بنیشت پیانه‌وه ده‌نوسیت و هر ده‌ورخولیان ده‌دات، به تاییه‌تی بۆ بیستوون هر به جاریک هۆشی نه‌ماوه. ئه‌و ئیواره‌یه کاتی بیستوون کردی به‌مالدا، سینیه

چایه‌که‌ی که ده‌بیرد بۆ مام و ئامۆژنم، به پیاڵه‌ی پر له چاوه له ده‌ست به‌ربووه خواری.

عوسمانی می‌ردی ئه‌وه‌نده‌ی تر سه‌ری له‌م هه‌کایه‌ت و باسانه‌ی ژنه‌که‌ی سوور ما و به‌ توور په‌بوونه‌وه‌ گوتی: کچی بۆ خاتری خوا، بیستوون که‌ی له‌و که‌سانه‌یه، بۆ خاتری خوا قسه‌ی وا له‌ ده‌مت نه‌یه‌ته‌ ده‌روه‌وه‌ نه‌وه‌کا به‌ر گوێی بکه‌وێت، دوا‌یی هه‌یامان ده‌چیت و تاوه‌کو ماوین چاریکی تر سه‌ر ناکات به‌ ماله‌که‌ماندا، ئه‌وه‌ من زۆرم لێ کرد ئه‌گینا نه‌یده‌و‌یست بیت بۆ مالی ئیمه. ده‌یگوت ئوتیل و ناوشار باشتره‌ بۆ من و نزیک‌ی ئیشه‌که‌مانه، ماله‌که‌تان دووره، به‌یانان له‌به‌ر قه‌ره‌بالغی ئوتومبیل و ریگه‌ زۆر جار له‌ چاوپیکه‌وتن و مه‌وعیده‌کانم دوا ده‌که‌وم. دوا‌ی ئه‌وه، شوکر‌یه‌ی قوربه‌سه‌ر خۆی وا ده‌مه‌پیکه‌نین و به‌خزمه‌ته‌ و هه‌موو که‌سیکی وا خۆش ده‌وێت، زۆر دل‌سۆز و دل‌پاکه، بزانه‌ چیی بۆ ئه‌و کچه‌ بادینییه‌ کرد و چۆن ئاماده‌ بوو بۆی بچیته‌ هه‌پس‌خانه‌وه‌ هه‌ر ئه‌و له‌ ده‌ست مالی ئه‌و زابته‌ نامه‌رده‌ رزگار بکات. ئه‌وه‌ تۆ بۆ وا بیر ده‌که‌یته‌وه‌؟ تۆ له‌ کن خۆت ژنیکی به‌دین و به‌ویژدانی.

مه‌لیحه‌ خان ئه‌وه‌نده‌ی تر له‌م قسانه‌ تووره‌ بوو و ده‌ستی دا به‌یه‌کدا و گوتی: که‌واته‌ من بی‌ویژدان و بی‌دین و بوختانکه‌ریشم. مه‌لیحه‌ ده‌ستی راوه‌شاند و گوتی: کورپه‌ به‌ خوا من درۆ ناکه‌م، خۆزگه‌ ئیسته‌ ئامۆژنم لێره‌ بوا‌یه‌ تاوه‌کو لێت په‌رسیایه‌ که‌ بۆچی سینی و پیاڵه‌کانی له‌ ده‌ست به‌ربووه‌ خواری.

عوسمان که‌ هه‌ر له‌سه‌ر سه‌رسوورمانه‌که‌ی خۆی ما‌بووه‌وه‌، به‌ده‌م هه‌لچوونه‌وه‌ گوتی: بیستوون هه‌رزه‌کاره‌؟ بیژن و بی‌ماله‌؟ باوکی سی‌ منال‌ نییه‌؟ کورپه‌ باوکه‌م به‌ خوا قسه‌ی وا هه‌ر کفره‌ خه‌لک بیکات. مه‌لیحه‌ به‌ ته‌وسه‌وه‌ پیکه‌نبی و وه‌لامی می‌رده‌که‌ی دایه‌وه‌ و گوتی: ئۆه‌ له‌ به‌ری مر. تۆ له‌ هه‌موو که‌س زیاتر بیستوون ده‌ناسیته‌وه‌. کچی بوو که‌ باسی رۆژی چوونه‌ فرۆکه‌خانه‌که‌ی ده‌کرد که‌ له‌وێ چۆن خه‌ریک بوو له‌گه‌ل

دوو پیاوی عه‌ره‌ب بیټه شه‌ر و له‌یه‌که‌ه‌ل‌دان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بیستون به‌گ که‌وتیوه‌و چاوپرکی و شوینکه‌وتنی خوشکی یه‌کئ له‌و دوو که‌سه. خه‌ریک بوو پۆلیستان بۆ بانگ بکه‌ن و حه‌یای توش به‌ریت. ده‌ پیم بلی ده‌ی ئه‌وه‌ کئ بوو که‌ ئه‌م قسانه‌ی گێراه‌وه‌؟ تو نه‌بووی؟ عوسمان به‌ توندی وه‌لامی دایه‌وه‌ و گوتی:

کچی ئه‌وه‌ که‌ی وابوو و که‌ی من وام گوتوو. من گوتم کاتی که‌ له‌گه‌ل ئه‌و خه‌لکه‌ زوره‌ راوه‌ستا بووین، ئه‌شه‌ه‌دوبیلا که‌چه‌که‌ شه‌ری پی ده‌فرۆشتین. ئیمه‌ش چاوه‌رپی به‌ختیاری برایمان ده‌کرد که‌ بیته‌ ده‌روه‌، ئیتر ئه‌و که‌چه‌ هه‌ر شه‌ری پی ده‌فرۆشتین، خو کچی ئیسته‌ ئه‌وان شه‌ر به‌ کور ده‌فرۆشن، کورده‌کان به‌شه‌رمترن له‌ که‌چه‌کانی ئه‌م زه‌مانه‌. ئیتر ئه‌م قسه‌یه‌ت بۆ وا گه‌وره‌ کرد و کردت به‌ نامه‌ حه‌کایه‌ت. مه‌لیحه‌ خان به‌ده‌م هه‌ستانه‌سه‌رپیوه‌ گوتی:

ده‌ی ده‌ی، بۆی پینه‌ بکه‌، خوشت شه‌ریکی بوویت و هه‌ردووکتان پیکه‌وه‌ بوون.

مه‌لیحه‌ وای گوت و لیتی دا و له‌ ژوره‌که‌ چوه‌ ده‌ری، چاوه‌رپی وه‌لامی میرده‌که‌ی نه‌کرد که‌ بیگومان زور توندوتیژ ده‌بوو، چونکه‌ ئه‌وه‌ بوختان بوو بۆی کرد که‌ له‌ راستیدا عوسمان وانه‌بوو، به‌ حورمه‌ت و به‌ ئه‌خلاق ناوی ده‌رکردبوو، به‌لام بیستون هه‌ندئ چاوپرکیکه‌ر بوو ئه‌گه‌ر بۆی بلوایه‌.

له‌ کاتی ئه‌و مشتومرده‌دا شوکریه‌ له‌ مالی باجی فه‌هیمه‌ و فه‌یروزه‌وه‌ گه‌رابوووه‌. که‌ گویی له‌ ده‌نگی به‌رزی قه‌ه‌ی ئاغا و ئاغازنی بوو، به‌ حه‌په‌ساوی له‌ دالانه‌که‌دا راوه‌ستا و گوله‌ش به‌ هه‌له‌داوان رای کرد بۆ لای و باوه‌شی پیدا کرد.

شوکریه‌ به‌ شه‌رزه‌یی و چرپه‌وه‌ پرسیی که‌ ئه‌مه‌ چییه‌؟ خانم و ئاغا بۆ تووڤه‌ن و شه‌رپانه‌؟

گوله‌ش لوتی خۆی هه‌للووشی، سه‌ری نایه‌ په‌نا گویی شوکریه‌ و گوتی باسی تو و باسی کاکه‌ بیستون ده‌که‌ن. باسی سینیه‌که‌ ده‌که‌ن که‌

ئەو رۆژە لە دەستت کەوتە خواری و پیاڵەکان شکان و من هاتم لەگەڵتا کۆم کردنەو. گۆلە هیشتا ویستی لەسەری بېروات کە شوکریە بە توورەبوونەووە چەپۆکیکی ئەسپایی پیاوا کیشا و گوتی: بەسە کچەتیو، بەسە چیت کرد، دەلایی بەرپووت لە دەمدا هەلتۆقیو. شوکریە وای گوت و مەلیحە خان لەسەر سەری حازر بوو. شوکریە ویستی خۆی گێل بکات کە ئاگای لە هیچ نەبوووە و تازە کردوویەتی بە مالد، بۆیە عەباکەیی لە خۆی کردەووە و خستییە سەر قۆلی و بە ڕوویەکی خوشەووە گوتی: خانم وەللا شکور هیچ شتییکی خراپ نەقەومابوو، بۆیە ناردبوویان بەدوامدا چونکە شکور دایک و کەسی فەیروزە هاتبوون. مەلیحە خان نەبەهیشت قسەکەیی تەواو بکات و بە یەک شریخە قیژاندی بەسەریدا و گوتی: نامەوینت هیچ بزنام، ملی تۆش و ئەوانیش دەشکا. وای گوت و لێی دا چوووە حەوشە بەرەو حەمام. شوکریەش بە شپەرزەبیەکەووە لەگەڵ گۆلە شوین یەک کەوتن و چوونە ژوورە بچکۆلەکەیی خۆیان.

ئەو رۆژە مالهە کە تا چەند سەعاتیک بیدەنگ بوو، تاوەکو منالەکانیش نەیانئەویرا ورتەیان لە دەمەووە بیتە دەری، هەرچەندە جار بە جار گۆلە سەرەتانیکی لەگەڵ دەکردن، ئەوانیش بە ئیشارەت بانگیان دەکرد. دوای بەیینیک بیدەنگی چرا خانم بانگی گۆلەیی کرد و هەندئێ لەسەر خۆ، بەلام بە دەموچاویکی گرزەووە ڕووی کردە گۆلە و گوتی: ئەووە چییە؟ دایک و باوکم بۆچی شەریان دەکرد؟ بەدەم قسەکەییەووە دەستی هەلبریی و تا خوا هیزی دایە، یەک چەپۆکی کیشا بە سەری گۆلەدا و گوتی: ئەووە دیسان چیت کردووە و چیت شکاندووە؟ گوتیم لە باسی شکاندن بوو.

گۆلەش لچی شوڕ کرد و فرمیسک لە چاوی دەریەپین، خەریک بوو قسە بکات و شتیک بلێت کە پالێکی پیووە نا و گوتی برۆ برۆ عەمرت نەمیتێ. گۆلە لە ترساندا و بەدەم گریانەووە رای کردە ژووری خۆیان بۆ لای شوکریە و دایە هارەیی گریان. شوکریە پەلاماری دا و گوتی:

بۆ بۆ چى بووه؟ كچى وس به دهنگ بهرز مه كه ره وه. گوله دهستى نايه سهر سهرى و گوتى چرا خان لى دام و بۆ شوكرىه گىرايه وه كه چى بووه. شوكرىه به دلپوانى كه وه سهرى گوله نا به سنگى خويه وه له ژير ليوه وه گوتى: ئوه دهستى بشكىت، ئوه يه كه ده لىن به كه ر ناوئيرى به كورتان شيرى.

ئوه ئىواره يه ش ماله كه هه روا ئاسايى و ته واو نه بوو، ئه گه رچى منالان كه وتبوونه راكه راكه و يارى و به زمى خويان. شوكرىه ش به بى دهنگى ده چوو ئىشه كانى خوى هه موو جيه جى ده كرد و پيوستىه كانى ماله كه ئى ناماده ده كرد. دوايش چوووه ژوو ره كه ئى خوى، شه و داها ت و هه ركه سه چوووه سهر جى گه ئى خوى. گوله هه ر زوو نوست، شوكرىه ش هه ر ئه مديو و ئه وديو ده كرد و بى رى له م شه رهى ئه مرؤ ده كرد وه. له دلى خويدا ئه م خه يالا نه ئى ده كرد وه و قسه كه ئى مه ليحه خانىش زوو زوو وه كو كو ته كىك به سهرى دا مه لرا. نامه و ئىت هىچ بزانه ملى توش و ئه وانىش بشكىت. باشه ئه م ژنه بۆ وا ده كات؟ منى چى و بىستونى چى؟ كه ئى له بهر ئه و پىاله و سىنى له ده ستم كه وتوو ته خواري. ده وه ره چا كه بكه، كه كو ره كه ئى به به رده ممد راي كرد، له ترسى ئه وه ئى خوى له سىنىه كه نه دا ت و چايه كان به سهرى دا نه رژىت، ئىتر خوم لادا و شله ژام و سىنىه كه م له ده ست به ربووه خواري. خوايه گيان ئه م خه لكه بۆ ئه وه نده بى دىن و بى وىژدانن، منى چى و بىستونى چى، منى نه گبه ت دايم قوالم هه لمارا وه و بونى چىشت و روون و پياز و كزه و كه بابى انم لى ده فرى، ما وه م نيه سهرى شم به جوانى بشوم ئه وه نده م بانگ ده كهن و ئىشم به سه ردا ده دن. ئىسته من ده چم چا و بركى له گه ل ئه و كو ره ده كه م؟

خو ئه گه ر وابى، بوچى بۆ ئىمه مانان خو شه وىستى و دلپاچوون هه رامه، ئىمه ش به شه ر نىن؟ وه كو ئه وان دلمان نيه؟ هه ستمان نيه و ئاره زوو و ئاواتمان نيه؟ له دار و به رد دروست كراو، مئشكمان داخرا وه يا چى؟ يا هه ر ده بى فه قىر و بىچاره له ژير پى بن و

دوله‌مەند و دەسەلاتدار و دەست‌رۆیشتوو لە سەرەوه بن و ھەموو شتیک حەلالی ئەوان بێت.

شوکرێه زۆر دلای تەنگ بوو و لە ناو جینگە کەیدا تێر گریا و شەرت و قەولێکی لەگەڵ خۆی بەست و گوتی: ئی خوا یار بێت با بەیانی بێت. ئیتر شوکرێه بە دەم فرمیسکەو ھەوێ لێ کەوت، بەیانی زوو ھەستا و گولەشی خەبەر کردووە. ھەستا ئیشەکانی ھەموو کرد و نان و بەرچایی ئامادە کرد. دواییش چوو کە لوپەلەکانی خۆی و گولەیی ئامادە کرد و گرتی بە دەستیووە. گولەش پریاسکە و کیسە کەیی ھەلگرت و بە جووتە چوونە بەردەمی خانم و ئاغا کە خەریکی بەرچاییکردن بوون و لەگەڵ یەک قاقای پینکەنینیان بوو، ھەر وەک نە بایان دیبی و نە باران، شەری چی و حالێ چی، بۆیە شوکرێه رووی تێ کردن و گوتی خانم و ئاغا گیان، مالتان ئاوا بێت ئیمە ئیتر دەبی برۆین. خانم پیالە چایە کەیی دەستی دانا و چاوی زەق بوو، ھەستایە سەر پێ و گوتی: ئەو تۆ چی دەلییت و بۆ کوێ دەچیت؟ گولە بۆ کوێ دەبەیت؟ خۆت دەرویت کەیفی خۆتە، گولە چۆن دەبەیت؟ تۆ ھەقت نییە بەسەر ئەووە، تۆ بۆچی دەرویت؟ چی بوو و بۆچی بەجیمان دەھیلی؟ دەبی راوہستی تاوہکو خەلکی تر پەیدا دەکەین، ئیتر خانم وەک شیتی لێ ھات.

جار رووی کردە شوکرێه و جار پەلاماری میردە کەیی دەدا کە بۆچی قسە یەک ناکات و چۆن ئەمان برۆن، ئەی ئەو چی بکات و کێ ئیشی بۆ راپەرینییت؟ کێ نان و خواردنی بخاتە بەردەم؟ کێ مالی بۆ بلیستیئەو، کێ جلی بۆ بشوات و بە قەدکراوی و ئوتووکراوی بیباتە لای. ئیتر چۆن لە لای ھاوڕێ و دەستەخوشکەکانی خۆی ھەلکیشیت و فەرمان بەسەر کارە کەرەکانیدا بکات. ئیتر خانم ھەر ئەوہی نەمابوو کە لە داخاندان ببوریتەوہ. شوکرێه و گولەش ھەر وا سەیری دەمیان دەکرد و ماوہ نەبوو کە شوکرێه قسە یەک بکات.

شوکرێه گورپی دایە خۆی و گوتی: وەللا خانم گیان، سوپاستان دەکەم و مالتان ئاوا بێت، ئەگەر مانگانە کەم دەدەنێ باشە ناشمەدەنێ

هەر دیسان مالتان ئاوا بیټ. من دەبی برۆم، چونکه شوو دهکەم، ئەمرۆ له مەحکەمە مارەم دەکەن. خانم قیژاندی و گوتی ئەی گولە بۆ کوێ دەبە؟ تۆ هەقی ئەوت چییە؟ شوکریه لهسەر خۆ گوتی: ئاخر خانم گیان شوو به باوکی گولە دهکەم و هەرسیکمان دەروینەوه بۆ خانەقین. باوکی گولە لهوئ ئیشیکی باشی پەیدا کردووه.

خانم دیسان چوو به ئاسماندا، پرووی کرده میردەکهی و گوتی: پێم نهگوتی هەرچهنده باوکی گولە دیت بۆ سەردانی کچهکهی، دەبیته چرپه چرپیان لهگەڵ یهک، خانم هەر خەریکی سفره و سینی دەبیته که بیخاته بەردەمی. له م ماوهیهدا باوکی گولە زوزوو دههات و دوینیش هات. ئەوسا دوو مانگ جارێک دههات، ئیسته ههفتهی جارێک.

شوکریه لهسەر خۆ گوتی: وهلا خانم گیان دەمیکه ئەو تهگبیره مان کردووه. پیاوهکه زۆر کورێکی باش و بهحورمهت و پاکوتهمیزه، گههجه و عومری هەر وهکو منه، رهنهگه پینچ سالیک له من گهورهتر بیته و زۆریش به دلمه، به تاییهتی که کچهکهیشیم زۆر خۆش دهوینت و وهکو کچی خۆم وایه. گولەش باوهشی پیاوا کرد و به خۆشییهوه گوتی: به خوا منیش تۆم خۆش دهوینت. خانم هیچی بۆ نهمايهوه و وهک شیت رای کرد به رهو تهلهفون و گوتی: دهچم پۆلیست بۆ بانگ دهکەم.

شوکریه پیکهنبی و گوتی: بۆ خانم گیان چیم کردووه، خاوهخواسته چیم لئ دزیوی؟ شوکریه و گولە لییان دا و رویشتن. خانم و میردەکهشی پهلاماری یهکیان دا له بهر ئەوهی گوتی دهچم پۆلیست بۆ بانگ دهکەم.

شوکریه و گولە به ههلهداوان له مالهکه چوونه دهڕی له دواي ئەوهی ههموو جانتا و پریاسکهکانیشیان له بهر چاوی خانم و ئاغا ههلهکاند. شوکریه دهستی گولە ی گرت و له جادهکه پهڕینهوه، ئیتر وردهورده له بهر چاو گوم بوون و رویشتن.

کهلاویژ

لهندن

١٩٨٧/٧/٤

